

עיריית הרצליה

פרוטוקול

ישיבת מליאה מן המניין

מיום שלישי, י' בסיוון תשפ"ו, 26/5/2026

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

עיריית הרצליה

פרוטוקול ישיבת מליאה מן המניין
מיום שלישי, י' בסיוון תשפ"ו, 26.5.2026

חברים:

ראש העירייה	-	מר יריב פישר
חבר מועצה סגן ומ"מ קבוע לראש העירייה	-	מר איל פביאן
חברת מועצה וסגנית ראש העירייה	-	גב' דנה אורן-ינאי
חברת מועצה ומ"מ ראש העירייה	-	גב' גלילה יבין
סגן ראש העיר	-	מר עופר לוי
חבר מועצה	-	מר תומר וינר
חברת מועצה	-	גב' שירלי גדנר
חבר מועצה	-	מר דניאל צרטוק
חברת מועצה	-	מר יונתן יעקובוביץ
חברת מועצה	-	גב' פזית בכר
חברת מועצה	-	גב' ניבה בז'יזנסקי
חבר מועצה	-	מר איתי צור
חבר מועצה	-	מר גונן לצטר
חברת מועצה	-	גב' מאיה כץ
חבר מועצה	-	מר רפי חיים
חבר מועצה	-	מר צבי וייס
חבר מועצה	-	מר משה ועקנין
חברת מועצה	-	גב' ענת רודוניה

חסרים:

חבר מועצה	-	ד"ר דרור בן עמי
חברת מועצה	-	גב' עדי אולמרט

גב' אתי נחום - חברת מועצה

סגל:

מר אלכס גולדשטיין - מנכ"ל העירייה
 רו"ח רוני חדד - גזבר העירייה
 עו"ד ענת בהרב קרן - יועמ"שית
 גב' רינה זאבי - סגנית מנהל אגף ארגון ומינהל

על סדר היום:

- א. אישור פרוטוקול
- ב. עדכון רה"ע
- ג. שאילתות
- ד. הצעות לסדר
- ה. אישור תב"רים
- ו. הצעות שינויים (העברות מסעיף לסעיף) ותוספות (מילואים) שינויים -ב
- ז. בקשה למחיקת חובות לפי סעיף 338 לפקודת העיריות (נוסח חדש)
- ח. בקשה למחיקת חובות לפי סעיף 339 לפקודת העיריות (נוסח חדש)
- ט. אישור בעניין חוק עזר להרצליה (מתן פטור מאגרה בעקבות מלחמה) (הוראת שעה) התשפ"ו - 2026
- י. מינויים
- יא. המלצות הועדה להארכת שירות
- יב. אישור המלצות הועדה להעסקה נוספת
- יג. אישור המלצות ועדה לסיוע בדיור
- יד. שונות

1. אישור פרוטוקול

גב' רינה זאבי: אנחנו מאשרים פרוטוקול מס' 39. לא נתקבלו הערות. הפרוטוקול מאושר.

2. עדכון רה"ע

גב' רינה זאבי: ראש העיר, בבקשה. עדכון.
יריב פישר: כן, ערב טוב לכולם. עדכונים קצרים ממני. קודם כל, נתחיל בספורט. בני הרצליה, בנות, נשים, זכייה בדאבל. באמת גאווה גדולה. גם כמי שגדל בכדוריד, ותמיד זה היה הספורט של העיר. להיות במשחקים האלה, לראות את הנשים בתקציבים שהם לא גדולים יחסית גם למתחרים. שחקניות נשמה, נשארות פה כל שנה, עוד שנה ועוד שנה. זרות שהן בכלל נשארו במלחמה, שזה היה אחד ההישגים הגדולים. זכייה בדאבל זה אושר גדול, כיף גדול. שנה הבאה, אירופה, ונצטרך גם לדאוג לתקציבים לעניין הזה. אבל באמת זה מראה לשחקנים שלנו שאפשר לשאוף ולגדול. ספורט נשי זה תמיד מחמם את הלב בהישגים שכאלה, ואנחנו שמים על זה דגש מאוד, מאוד גדול בהרצליה. בחדשות הקצת פחות טובות, מכבי הרצליה, הייתה עונה יוצאת דופן.
אני חושב שהגענו להרבה מאוד משחקים. אני חייב להגיד שבמשחק שהיה בנתניה, האחרון, נגד הפועל ר"ג, הרגשתי שחזרתי לילדות, למשחקים של ניסים כהן. הגיעו הורים עם ילדים, הייתה כבר חווית צפייה, אבל היה משחק לא טוב,

פחות מזל, ובאמת עונה שלמה שהובלנו מקום 2 כל הזמן. ממש חוסר מזל בסוף העונה. אפילו עופר, אם אני לא טועה, זה היה כבר סגר שלישי מרוב הפצועים שהיו השנה. לא הצליח. נקווה ששנה הבאה זה יצלח. אנחנו משקיעים בכדורגל, שזה הספורט שכולם הכי אוהבים, ויש פה תחרות פה בשולחן בין איזו קבוצה, אבל מכבי חיפה הכי טובה. אנחנו משקיעים המון, המון בהרצליה. המון בתשתיות. מי שמגיע לראות את המשחקים של הנוער, כבר רואה. בעבר היו את הגדרות האלה, שאי אפשר לראות את המשחק. היום ממש חוויה לראות את הילדים משחקים.

ממשיכים להשקיע באצטדיון, שמבחינתי ההחלטה הייתה מאוד קלה באצטדיון. כשנכנסנו לתפקיד, אמרו לנו, צריך להשקיע 330,000,000 ש"ח באצטדיון חדש. לי זה כאב בלב. אין צורך, הוא יפהפה כמו שהוא, רק לשפץ אותו, לסדר אותו. היתרים, עבודות. נעשית כאן עבודה מאוד מקצועית. לפעמים לוקח לנו קצת זמן דברים, כמו להביא כיסאות מאיטליה, שמתעכב בגלל המלחמה, אבל זה כבר קורה. שנה הבאה אנחנו נשחק כאן באצטדיון כמה שיותר בבקשה, המנכ"ל, המהנדסת, לעבוד מהר, כדי שפתיחת העונה באוגוסט כבר תהיה פה בהרצליה, ותהיה בגאווה מאוד, מאוד גדולה. זה בכלל מתחם שאנחנו מדברים עליו, מתחם האקספורט, אבל היום אנחנו פחות נרחיב עליו. מכביה, עופר, זה קורה השנה. אמנם בצמצום, אבל זה קורה, ואנחנו נחגוג את זה. חשבנו שיהיה הרבה יותר גל של חבריה מגיעים מחו"ל, אבל הוחלט שהמכביה מתקיימת השנה מצומצם, וזה יהיה כאן בהרצליה.

פחות נרשמו. ירד כמויות הענפים שמגיעים אלינו להרצליה.

עופר לוי:

- משה ועקנין:** יש גם פיצול עם ת"א.
- עופר לוי:** גם בחוף הים, תיירות, ירדה כמות הנרשמים, בגלל המצב, כמובן.
- יונתן יעקובוביץ:** ההשקעה שלנו לא יורדת.
- יריב פישר:** יורד, יורד.
- עופר לוי:** ההשקעה שלנו יורדת. בוא נגיד שההשקעה שלנו היא מאוד, מאוד, מאוד נמוכה, סבירה. אני יכול להגיד לך אפילו-
יונתן יעקובוביץ: אני יודע, בסביבות ה-1,000,000 ש"ח ומשהו.
- עופר לוי:** תוריד הרבה-
- יונתן יעקובוביץ:** מה זה רבה?
- עופר לוי:** אני לא סגור, אבל חצי.
- מאיה כץ:** חבל.
- עופר לוי:** בהתאמה. אני יכול להגיד לך שקיבלנו כבר סכומים גם מהמדינה שהם יותר גבוהים ממש שנשקיע. אגב, עוד משהו, אפשר להוסיף?
- ...
- יונתן יעקובוביץ:** מרוץ הרצליה ביום שבת מוזמנים להגיע לרוץ. יש 3 מקצים.
- יריב פישר:** עופר, תספר על ההזנקה, בבקשה. ההזנקה חשובה.
- עופר לוי:** הזנקה. כמובן שזה לזכרם... ליאל בן חמו, להזניק את אחד המקצים. בשבת. הם לא דתיים. גם משפ' נגן, יצטרפו להזנקה גם. ראש העיר, אני-
- יריב פישר:** בכלל חוויה בריצה הזאת שרואים את כל התמונות, והמשפחות שמחכות, וגם כב"א מגיעים עם מאות אנשים מכל הארץ.
- עופר לוי:** כן, ושיא חדש. מעל 4,000 רשומים כבר למרוץ. לא היה דבר כזה-

יריב פישר: 5, אתה מסוגל.
עופר לוי: ומילה אחרונה, אם כבר דיברת ספורט. סטריטבול. סיימנו לפני שבוע, 10 ימים טורניר מדהים. תודה לכל מי שלקח חלק בזה.

יריב פישר: אני ממשיך. יצאנו בקמפיין לדירות שיש לעיריית הרצליה, שאנחנו מייעדים אותן למורים, דירות להשכרה לטווח ארוך מבחינתנו, ל-3 שנים. זה הפרויקט הראשון. אלה אמנם דירות חדרים משותפים, זה מיועד להרבה יותר חבריה צעירים, אבל זה הפרויקט הראשון. הפרויקט השני של דיור בר השגה, שאנחנו כבר מתחילים אותו ברח' בן סרוק. שם גם נייחד סדר גודל של שליש למורים, עו"סים, שילך לכיוון הזה. גננות, כמובן.

... **יונתן יעקובוביץ:**

יריב פישר: בונה עוד ועוד.

... **יונתן יעקובוביץ:**

יריב פישר: זה הפרויקט השני. אחריו יבוא פרויקט מד"א. אחריו יבוא הפרויקט בהרצליה פיתוח. אח"כ יהיה ההסתדרות. על זה אנחנו עובדים.

יונתן יעקובוביץ: אני שואל עכשיו. יש לך איקס דירות, יש לך וויי אנשים. יהיו הגרלות מסודרות, ואנחנו נבנה פה. בזמן שאני ראש העיר, אנחנו נבנה פה אלפי יחידות כדי לפתור את הבעיה המאוד גדולה הזאת. בהגרלה מסודרת.

... **יונתן יעקובוביץ:**

יריב פישר: בבקשה, להמשיך. קורקינטים, נעשה מבצע נוסף אתמול. אנחנו ממשיכים. כמו שאתם זוכרים, העברנו כאן החלטת מועצה להתחיל אכיפה עם הפקחים. אנחנו כל הזמן עושים כאן עובדים, ביחד עם הנהגת ההורים, מאוד, מאוד חשוב.

לנו היה חשוב כרגע להמשיך עם בתי הספר, אבל גם סוקולוב, ימי חמישי, כל ההפרעות שכולכם מדווחים לי. החרמות. במסגרת החרמות, גם נמצאו כמה אנשים פחות נעימים. מי שמבין מה אני אומר, על האירוע שהיה באזור הצעירה, שגם הוא נעצר, הבחור הזה. אנחנו ממשיכים בעבודה מאוד מסודרת. צריך להגיד תודה לחבר'ה, לפקחים שלנו. דור, כל הצוותים שלכם, השיטור, יוצא דופן. עושים את זה בנעימות, לא רודפים אחרי חבר'ה צעירים לכבישים כדי לא לקחת סיכונים. אבל מספרים מאוד גבוהים. האכיפה ממשיכה. דו"חות, ופשוט מאוד מביאים את ההורים אחרי החרמות האלה, כדי שיבינו שהילד שלהם מתחת לגיל 16 נוסע בסיכון, וזה חשוב מאוד, העבודה המשותפת, ביחד עם ההורים. מרכז הורות. אני ממשיך בנושא של ההורים.

מרכז הורות נפתח בהרצליה. אנחנו מבינים את האירוע שאנחנו נמצאים בו בבתי הספר, בטח אחרי המלחמה, בטח בתקופה המאוד, מאוד קשה הזאת. אבל לנו חשוב מאוד לתת את הכלים להורים. פתחנו את מרכז הורות, שלא יהיה רק מרכז גדול במרכז העיר. הוא גם יהיה בבתי הספר, ויגיע לבתי הספר, לכל בתי הספר. שאנחנו מדברים איתם על זה. זה עובר נהדר, וזה חשוב מאוד, כדי שזה יהיה כמה שיותר בשטח. ממשיך עם זה. לא יודע איך זה קרה, אבל אתמול היינו בטקס סיום בתיכון "הראשונים", שמבחינתי עברו יומיים מטקס הסיום הקודם. במאמר אישי, כשנכנסנו לתפקיד, ראיתי את ההורים שמגיעים לטקסים האלה בתור כאלה מבוגרים, ופתאום אתמול כולם היו כבר בגיל שלי וחברים שלי. זה אומר ששנה הבאה אני כבר הולך להיות

הורה למסיימת תיכון. זה אירוע, הדבר הזה. הם גדלים מהר מדי. אבל באמת, האירועים של התיכונים נורא, נורא מרגשים. זה באמת סיום של 12 שנות לימוד, פלוס הגנים. באמת היו הרבה דמעות שם אתמול, וזה ימשיך. אבל זו הזדמנות להגיד לכל עובדי ההוראה בהרצליה. לצוותים, זו שנה, כשמדברים עם המורים, אומרים לכם שהשנה זה כמו 3 שנים. וזו באמת שנה נורא, נורא מיוחדת, לא פשוטה בכלל, ואנחנו עם כולם, ובאמת תודה לכל הצוותים.

אני רק רוצה להגיד, שיש מורה אחת לפחות שעדיין עובדת בתיכון "הראשונים", והייתה מורה של כב' ראש העיר. אולי יש יותר, אבל אחת כזאת אני יודע-

איל מכיר אותה טוב, כי היא עשתה את העבודה שלו ביחד עם החנייה. המורה ללשון.

כן. בדיוק, הבנת.

הבן שלה גם בחור טוב. אני רוצה להמשיך. מפגשי רובע, שכונה. אנחנו ממשיכים כל הזמן. שיתוף הציבור, הנגיעה בשטוח מאוד חשוב לנו. השיטה שאנחנו עובדים, אני מזכיר לכם, הצוות עובד. כל הרובעים, השכונות, עובדים כל הזמן מול הצוותים שלנו. פעם ברבעון אנחנו יורדים לשטח, מדברים עם כולם, נותנים את מה הספקנו, מה טרם הספקנו, מה התכניות קדימה, ואנחנו ממשיכים. בגלל המלחמה זה התעכב לנו קצת. תרבות. אפשר לדבר עכשיו שעה על מה שקורה פה בעיר, אבל ממש בקצה מה שאני רוצה לדבר, היה לנו בסופ"ש הזה גם תיאטרונטו, שהצלחנו להביא לעיר. זה היה מצוין. בסופ"ש הזה יש לנו גם את הוט וארט, ואנימיקס, שזה מהמם מבחינתי. 2 דברים בסופ"ש אחד. פשוט לצאת, לבלות בהרצליה. טוב לעסקים,

איל פביאן:

יריב פישר:

איל פביאן:

יריב פישר:

טוב לנו. אבל באמת, פרויקטים יוצאי דופן. אני חושב שכבר כמעט אין כרטיסים לאנימיקס, אם אני לא טועה. נשאר בודדים שם, ממה שראיתי היום בדו"ח. דבר אחרון מבחינתי, לפני שאני רוצה שנדבר רגע על רובע המרכז שלנו, נקרא לו רובע האומנות, שאני רוצה רגע להסביר עליו. אבל ב-31.5 אנחנו עושים כנס, עוד הפעם, על שביב, על יד התשעה, אחרי שהתכנית הופקדה, כדי לחזק את הביטחון בתכנית. נורא חשוב לנו. אנחנו עושים עוד שיתוף ציבור. כל הצוותים, איל, שירלי, מאוד חשוב לנו להראות לאן הולך התהליך, התכנית, מה השלבים הבאים, כדי שתוך שנה פלוס-מינוס נוכל כבר ממש להגיד ליזמים, שלכם, להתחיל לעבוד. אושר גדול, התכנית הזאת. אני מסתובב כל הזמן בשכונה. ההבנה שזה קורה, כבר שם, וזה נהדר, נהדר לראות את האמון שחוזר באנשי הציבור, ממש ככה. תודה רבה.

הכנס, איפה הוא יהיה?

בזום. הפעם זה יהיה בזום.

אה, זה בזום?

כן, כן. אני מבקש רגע מהצוות כאן, ממש בכמה דקות בבקשה, להראות לנו את רובע המרכז שלנו, רובע האומנות, מה שנראה לנו, ורובע התרבות, לאן זה הולך. ממש בכמה דקות.

היי, ערב טוב. נעים מאוד, אני יערה. אני מאגף אסטרטגיה. באתי להציג לכם תכנית שאנחנו עובדים עליה כבר תקופה, שנקראת רובע תרבות. זה בהיבט הפרוגרמתי של הפרוגרמה העירונית, ותכף אני אציג איך אנחנו רוצים לפתח את התחום של התרבות במרכז העיר. אני אתחיל בקצרה ממש

רפי חיים:

יריב פישר:

רפי חיים:

יריב פישר:

יערה ויסברג:

בחזון העירוני, כי מבחינתנו כל תהליך אסטרטגי שאנחנו עושים, מתחיל בחזון העירוני. זה המגדלור שלנו, זה הסמן הימני, לאורו אנחנו פועלים. אנחנו מדברים על הרצליה שהיא עיר של חיבורים. עיר שמקשרת בין שכונות ותיקות, חדשות, בין קהלים שונים, בין צרכים שונים. עיר שמתאימה לכל גיל ולכל שלב בחיים. בסוף, זה מה שמייצג אותנו, ואת הישראליות במיטבה. ככה בקצרה, אני אעבור על המצב הקיים, מה שיש לנו היום באזור המרכז. כמובן, סוקולוב, בן גוריון, וכל האזור הזה. אז יש לנו את הספרייה העירונית, את הגלריה העירונית. נכסים עירוניים בהיבט של תרבות. תרבות, פנאי, קהילה. אז ספרייה עירונית, גלריה עירונית, הבית בסירקין, מרכז נוגה, המרכז של הנוער העובד והלומד, בית המשפט, מוזיאון הרצליה, פארק הבנים, מרכז אגדה, שד' ח"ן, שמבחינתנו הוא מרכז תרבות ופנאי גם. מוזיאון הראשונים, מוזיאון אלי כהן, מרכז שביט, מרכז האנזו, שזה מרכז הצעירים. היכל בעיר, רחבת העירייה, שאנחנו מתייחסים אליה, שער העיר, מרכז תרבות, מרכז סביבו ככה את כל העשייה העירונית והתרבותית. אצלנו גם חונה הסינמטק. זה המצב הקיים, מה שיש לנו היום. קצת על תכנון עתידי. אני אתחיל בקווים שחוצים, ורוד וירוק. זו תכנית המטרו והרק"ל שצפויה להגיע. אמורה לשנות באופן משמעותי את יכולת טרנספורמציה של אוכלוסיות בקנ"מ יחסית גדול. להקל בניידות בין-

לא יחסית גדול, גדול מאוד.

גדול מאוד.

גדול מאוד.

איל פביאן:

יערה ויסברג:

איל פביאן:

- יערה ויסברג:** גדול מאוד -
איל פביאן: לא יחסית.
יערה ויסברג: ואמורה באמת לייצר אפשרות של ניידות קלה גם בעיר, גם מחוץ לעיר, גם מחוץ לעיר לתוך העיר. קצת ככה על דברים. אני אתחיל מהאמצע דווקא, כי זה יעזור לי לספר לכם. במרכז רח' העצמאות אנחנו מתכננים מרכז קהילתי של תרבות. הולכת להיות בו הספרייה העירונית החדשה. הולך להיות בו מרכז אגדה, מרכז נוגה, והגלריה העירונית-מתחם ענק, שיהיה מעל 5,000 מ"ר -
יריב פישר: מתחם ענק, מיוחד מאוד, עם גינה מאוד, מאוד ייחודית, שהמטרה שלו זה באמת לתת מעבר להיבט-
... **יונתן יעקובוביץ:**
יערה ויסברג: כן, כן. התחלתי מהאמצע כדי לספר לכם שאח"כ כל הנכסים שאמרת -
... **יונתן יעקובוביץ:**
יערה ויסברג: שכל הנכסים שאמרת ששנכסים לתוך המרכז הזה, יתפנו, ויאפשר לנו ככה להחיות את המרכז עם עוד אלמנטים של תרבות, של פנאי, של קהילה, של ספורט. אנחנו מתכננים HUB של עסקים באזור שדי ח"ן, סוקולוב. הספרייה שמתפנה, אנחנו רוצים לאפיין אותה גם לצרכי תרבות, גלריה. הבית בסירקין. נוגה, שהולך להתפנות, וגם אותו אנחנו רוצים לאפיין לטובת פנאי, תרבות וקהילה. הספרייה החדשה, שכבר סיפרתי. הנוער העובד והלומד, שדיברתי עליו. בית המשפט. בתוך המוזיאון החדש והמורחב, שצפוי להיפתח בקרוב, עם בית קפה, ולתת עוד מרחב לפנאי ובילוי. אגדה שמתפנה. זה אמנם לא נכס עירוני, אבל אנחנו בהחלט מתכוונים להישאר בו, ולנסות להשמיש אותו

לצרכים עירוניים. בר יין, שאנחנו מצפים לפתוח בקרוב. בר יין בית קפה בהיכל בעיר. HUB לקהילות, שאנחנו מתכננים לעשות גם באזור הזה של בן גוריון. עוד בר יין פה בסינמטק. כל הדברים האלה הם ברמת הטווח המידי, שממש מצופים לקום. בטווח הארוך-

רגע, שנייה. מכל מה שרשום מתפנה, את עדיין לא יודעת **יונתן יעקובוביץ:** מה את הולכת לעשות.

יש לנו המון רעיונות. תכף אנחנו ניתן לכם קצת סקירה. אבל לא, כרגע לא. אבל בהחלט יש לנו צוות מאוד מקצועי שמתעסק בפרוגרמה העירונית. מאפיין את הצרכים, גם של הקהילה. ברור לכולנו שזה הולך להיות מאופיין להיבטים של קהילה, של פנאי, של ספורט, ובעצם כל מה שיוציא את האנשים מהבית, ויפגיש אותם אחד עם השני. הכל עובד במקביל.

תעברי רגע לשקף הבא, תראי על מה אנחנו מדברים. **יריב פישר:**

זה הולך להתפנות ברגע- **יערה ויסברג:**

... **יונתן יעקובוביץ:**

נכון. הכל עובד במקביל, וכמובן יענה על צרכים עירוניים, גם של האנשים שחיים מסביב, וגם של כלל העיר ומה שצריך. קצת בטווח ארוך, אז בכל הפרויקטים של התחדשות עירונית, יש לנו מטלות יזם, שהמטרה שלנו באזור הזה, לאפיין אותן במטלות שייתנו מענה קהילתי, חברתי גם של קהילה, של פנאי, של חוגים. מבחינתנו, ברמה של אסטרטגיה, אנחנו מסתכלים עד לשם, ואנחנו בוחנים כל נכס שמתפנה-

מה שיהיה היום, הוא כבר נלקח בחשבון... **יונתן יעקובוביץ:**

אנחנו מסתכלים קדימה, מבחינתנו. אנחנו מסתכלים 10 **יערה ויסברג:**

שנים קדימה, וגוזרים אחורה את הדברים שאנחנו צריכים לעשות עכשיו. ברור לנו שזה דברים שקורים בטווח זמן משתנה, ודינמי. אני אגיד שגם המרחב הציבורי מבחינתנו, הוא מרחב של תרבות ופנאי. אנחנו לוקחים אותו ברצינות, ומשקיעים בו גם ברמת התשתית, וגם ברמת הפעילויות של התרבות, שמתקיימות במרחב הציבורי. בתור מטרה עליונה, להפגיש אנשים, להוציא אותם החוצה, להיות אחד עם השני, לחבר בין אנשים, לייצר עיר שהיא חיה, תוססת, ושמתרחש בה משהו בכל מקום. אני אוסיף שבכל אחת מהמטלות האלה ומהמקומות האלה, יש גם כמובן אזורי מסחר, שמבחינתנו גם מהווים מקום למפגש, ומקום לבילוי ופנאי. זה משמעותי מאוד עבורנו.

אז כמו שהתחלתי להסביר, הרעיון הוא יצירת רובע תרבות, שכונתי, מטרופוליני, מרכז את כל צרכי התרבות, הקהילה, העסקים והפנאי בעבור כלל העיר. השקעה של מאות מיליוני שקלים בטווח הזמנים המידי לפיתוח מוסדות תרבות ופנאי. התחלנו עם 15 מוסדות, אנחנו נגיע בטווח הזמן המידי ל-25 מוסדות תרבותיים, ועוד 31 פלוס מוסדות תרבות בטווח זמן הארוך. כך מטלת יזם על הציר הזה תוסיף שטחי תרבות, קהילה. אנחנו יודעים בפרוגרמה לאפיין אותם בצרכים האלה. אני לא יודעת להגיד בדיוק מה, אבל אנחנו עושים תהליכים גם של אפיון, וגם של שיתופי ציבור כדי להבין מה הצורך ולהיות מדויקים בו. כמובן בראייה רב מגזרית, ועירוב שימושים. אנחנו נערים לשינוי. תפישת שירות שמשלבת מענים למספר קהלי יעד. תושבי שכונות סמוכות, עסקים, וכלל העיר. תחבורה. כמו שסיפרתי, תחנת המטרו, רחובות ראשיים, שבילי אופניים,

להדהד את ההליכתיות. חווית משתמש רציפה, שמבטיחה שהיה ממושכת. לא עוד לבוא, לראות סרט וללכת הביתה. לשהות במרחב, לשתות קפה, לשתות יין, לשבת אחד עם השני על הדשא, ולבלות במרחב הציבורי. פיתוח סביבתי מתאים. כמו שדיברתי על עידוד של הליכתיות, הצללה, תאורה, מוקדי ישיבה, שבילים מספיק רחבים, ומשהו שקורה במרחב הציבורי, שיהיה מעניין. מרחבי תרבות שמבונים, לצד פתוחים. חיבור תוכן בין שב"צים לשצ"פים, שזה שטחים בנויים ציבוריים, ושטחים פתוחים ציבוריים. תוכן, בהיבט של תוכן. פיתוח וקידום תוכן תרבות מגוון וייחודי, שמתאים לכל הקהלים, מהגיל הרך, ועד הגיל השלישי. כמובן, ... שמנהל את כל האירוע הזה, בהיבט התפעולי, וגם בהיבט של השירות, וכמובן בהיבט של הקהילתיות. קצת ככה מבט לעתיד. שאלת אילו רעיונות יש לנו בבחינה.

אז יש לנו כל מיני רעיונות. כמובן שיהיו עוד. ראש העיר דיבר על מרכז הורות, אז באמת לייצר איזשהו בית קבוע שיכול לתת מענה, אנחנו קורא לו לונה, לפרויקט. אז בית לונה, מרכז נוער, בית גאה לקהילת הלהט"ב, הבית לשוויון מגדרי, עוד מרכזי למידה של שביט, ורעיונות שונים למוזיאונים מאוד מיוחדים ומעניינים שיש לנו על השולחן. קצת טעימה מהספרייה, אני קוראת לה ספרייה, אבל זה מרכז תרבות מטורף. יש בו גם ספרייה. אבל זה מרכז תרבות מפואר, שיהיה במרכז העיר, שממש מוקד שאיבה של אנשים. תהיה גינה מאוד, מאוד מיוחדת. תחנת מטרו. אבן שואבת. תודה.

אני רוצה להגיד רק 2 מילים, כי אין לנו עכשיו הרבה זמן.

איל פביאן:

אחד, חוץ מהאוכלוסייה הרבה שתגיע עם מערכות הסעת המונים, גם אוכלוסיית האזור עצמו, סוקולוב, בן גוריון והסביבה הולכת לגדול מאוד בשנים האלה, והפרויקטים האלה ייהנו מלקוחות שגרים בסביבה. דבר שני, המרחבים של תחנות המטרו והרק"ל היום הם אירוע תכנוני בפני עצמו, שמייצר המון הזדמנויות, ואנחנו נעסוק בזה הרבה מאוד בחודשים כבר הקרובים, וגם בשנים הקרובות, אבל נעשית עבודה מאוד גדולה בתחום הזה בעיר שמדרום אלינו, הגדולה, וגם אנחנו נעשה.

בנוסף למה שהוצג כאן, יש את השוק הפרטי העסקי, שגם עובר דרך בכל מה שנקרא, אזור סוקולוב, בן גוריון. הוא רואה את ההתפתחות ואת המטרה, ויחד עם הצוות של שגיב ונגבה, באמת אנחנו מתחילים לראות את הניצנים של יוזמות חדשות בשטח-

דנה אורן ינאי:

אילו ניצנים?

רפי חיים:

תודה על העבודה.

דנה אורן ינאי:

אילו ניצנים קורים בשטח?

רפי חיים:

גם אני מבקשת להוסיף משפט, ולחזק נקודה שיערה התייחסה אליה, אבל היא חשובה. מעבר למוסדות הספציפיים שקמים פה, והפונקציות השונות שפירטת, חשוב מאוד להסתכל על כל התהליך הזה, כהליך של עיצוב עירוני, וזו המהות פה. המוסדות האלה הם זרזים לתהליכים קהילתיים, חברתיים, תרבותיים שקורים, כמו שאמרת, גם במרחב הציבורי, וגם בבנייני הציבור ובעסקים שדנה ציינה. כל הדבר הזה הולך להפוך את מרכז העיר, בתקווה ובאמונה גם, למקום שונה לגמרי ממה שאנחנו מכירים כרגע.

גלילה יבין:

- יריב פישר:** האמת שתבואו איתי ימי חמישי בערב, כבר מתחיל להיות ממש כיף להסתובב, גם כאן, גם בבתי הקפה, במסעדות החדשות, ברי היין, מה שקורה במרכז העיר, מה שאנחנו רואים שעכשיו הולכים להיפתח עוד. אבל זו הכל תכנית אחת ארוכה. אין הפתעות, אין בומים. ניקיון, תחזוקה, תאורה, להיות שם עם יד על הדופק, שירותים חדשים, הורדת המדרגות, הכל תכנית מאוד סדורה, שאנחנו עליה בלי הפסקה. חיזוק העסקים הקיימים, ורק להמשיך ככה. המון, המון תודה.
- ...
- רפי חיים:**
- יריב פישר:** בוא נמשיך, בבקשה.
- יונתן יעקובוביץ:** שעה בעדכונים, די.
- רפי חיים:** חיזוק העסקים, אלה שקרסו.
- גב' רינה זאבי:** אנחנו ממשיכים-
- יריב פישר:** תראה לי מי קרס. כן, בבקשה.
- יונתן יעקובוביץ:** אתה רציני שאתה אומר כזה דבר?
- גב' רינה זאבי:** ממשיכים בשאלות-
- יונתן יעקובוביץ:** ישבת פה חבר אופוזיציה בתקופות הרבה פחות גרועות, בלי שום קשר אליך עכשיו ולעירייה-
- יריב פישר:** תראה לי מי קרס, בבקשה.
- יונתן יעקובוביץ:** העסקים פה קורסים על ימין ושמאל, אנשים קורסים על ימין ושמאל-
- יריב פישר:** תראה לי במרכז העיר מי קרס, בבקשה.
- רפי חיים:** אה, מי קרס.

3. שאלות

**שאלתה מספר 1 ע"י יונתן יעקובוביץ'
בנושא: תחזוקה לקויה במתקני הכדורעף בחופי אכדיה**

גב' רינה זאבי:

יונתן, אנחנו מתחילים עם השאלתא שלך, בבקשה. בנושא תחזוקה לקויה במתקני הכדורעף בחופי אכדיה. בהמשך לפניית תושבים בשבועות האחרונים בנושא מחסור בתאורה (פרוז'קטורים) בחוף אכדיה צפון, ובפרט במגרשי הכדורעף המערביים וכן לאור פניות ציבור נוספות, תיעוד מהשטח ועצומה ציבורית בנושא עולה תמונה ברורה של מחסור בתשתיות בסיסיות למתקני הכדורעף בחופי אכדיה, שהם למעשה המוקד היחיד בעיר לפעילות זו. מהתיעוד המצולם בשטח (סביב השעה 21:30 ביום 10.5.26 במסגרת פעילות "נעים בעיר") עולה כי עשרות תושבים ממתינים בתורים ארוכים לשימוש במגרשים, כאשר חלק ניכר מהמגרשים אינן מוארים והרשתות במצב ירוד שלא מאפשר שימוש. לכן ובפועל, רק חלק מהמגרשים פעילים – דבר שיוצר עומס משמעותי ופוגע בזמינות המתקנים לציבור.

יודגש כי מאחר ומגרשי הכדורעף מרוכזים בחופי אכדיה בלבד, הרי שכל ליקוי בתשתיות (תאורה, רשתות או היקף מגרשים) מחריף את העומס באופן ישיר, ואין חלופה אחרת לתושבים. לאור האמור, אבקש לקבל מענה לשאלות הבאות: מדוע חלק ממגרשי הכדורעף בחופי אכדיה, ובפרט באכדיה צפון, אינם מוארים בשעות הערב? האם קיימת תכנית להתקנת פרוז'קטורים נוספים כך שכלל המגרשים (ובפרט המערביים) יהיו שמישים בשעות החשיכה? מה לוח הזמנים? מי הגורם האחראי על תחזוקת הרשתות, ומדוע קיימים ליקויים חוזרים במצב התחזוקה? האם בכוונת

העירייה לגבש תכנית כוללת לשדרוג מתקני הכדורעף בחופי אכדיה (תאורה, רשתות והרחבת מספר המגרשים)? לסיום, יודגש כי מדובר בהתערבות פשוטה יחסית תוספת תאורה, תחזוקה שוטפת והרחבת מספר המגרשים אשר יכולה לשפר באופן משמעותי את חוויית השימוש של ציבור רחב של תושבים. לצערנו אנחנו רואים את ההזנחה הזאת ברוב המוחלט של חופי הרצליה ולא רק במגרשי הכדורעף. תשובה. קיימים מגרשי כדורעף רק באכדיה מרכז. המגרשים מוארים בערב עד השעה 00:00. המגרשים המזרחיים מוארים משני הצדדים, המגרשים המערביים מוארים מצד הטיילת בלבד. אין תכנית להוספת תאורה, כפי שהובהר, התאורה הקיימת פועלת עד 00:00. אגף הספורט, רשות החופים והחברה לתיירות פועלים לתחזוקה שוטפת.

הליקויים החוזרים הם מוונדליזם ותנאי מזג אוויר בחוף. אכן קיים ביקוש רב לתוספת של מגרשי כדורעף חופים, אגב גם לטובת ענף הפוצ'יוולי, הוספת מגרשים נוספים מדרום למגרשים הקיימים מומלץ מאוד על ידנו. העירייה מכירה בביקוש הרב להרחבת מתחם מגרשי כדורעף החופים, לרבות לצורכי פעילות הפוצ'יוולי. לפיכך, הומלץ לקדם תכנון להוספת מגרשים נוספים מדרום למגרשים הקיימים. אומדן מסודר יועבר לבחינת הגורמים המקצועיים, והמשך הטיפול ייעשה בהתאם להוראות צו הסדרת מקומות רחצה וצו הגנת הסביבה. נציין כי, החל מהשבוע הבא יחלו עבודות להקמת מתקן כושר קרבי בחוף אכדיה צפון.

יונתן יעקובוביץ: דבר ראשון, כל הכבוד על הקמת מתקן הכושר הקרבי בחוף

אכדיה צפון. זה היה חשוב מאוד להכניס את הדבר הזה. אלכס, יריב, אנחנו מדברים פה על משהו מאוד פשוט. אנחנו לצערי מדברים על משהו שמייצג על איך שחופי הרצליה נראים באופן כללי. ההזנחה שם, שנתיים אני שותק על הדבר הזה. כלום לא עשית שנתיים בתוך החופים. עכשיו, אני מדבר איתך על משהו, תן לי לסיים-

יריב פישר: אני שתקתי מקודם על המזחים, על זה אני כבר לא אשתוק. אתה הקמת את זה?

יונתן יעקובוביץ: הקמת את זה, אז ככה אתה מטפל במה שהקמת?

יריב פישר: אתה יודע איך החזרת את זה?

יונתן יעקובוביץ: ככה אתה מטפל במה שהקמת?

יריב פישר: לא, יונתן, אתה באמת היום לא איתנו.

יונתן יעקובוביץ: בסדר. אני מדבר פה על מתקני כדורעף, שעלות הטיפול בהם היא ברמה של אלפי שקלים. לא מאות אלפי שקלים, ולא עשרות אלפי שקלים. אלפי שקלים. אפילו ברמה של לבוא ולדאוג לרשתות, אתה בא ונותן לי פה תירוצים של ונדליזם ותנאי מזג האוויר? לפני חודש וחצי ישבת בחוף, פתחת עונת רחצה. עברת ליד המתקנים האלה לראות שהם היו בסדר, והיום הם בסדר?

דנה אורן ינאי: התשובה היא כן.

יונתן יעקובוביץ: הכל היה חדש? הכל היה חדש?

דנה אורן ינאי: התשובה היא כן.

יונתן יעקובוביץ: בחודש וחצי הרסו את הכל?

דנה אורן ינאי: התשובה היא כן, ברור.

יונתן יעקובוביץ: בחודש וחצי הרסו את הכל? אז למה את לא חליפה את זה?

אז למה את לא מחליפה את זה?

דנה אורן ינאי: נעשה סיור-

- יונתן יעקובוביץ:** אז למה את לא מחליפה את זה?
- דנה אורן ינאי:** אתה שואל, אתה רוצה תשובה?
- יונתן יעקובוביץ:** כן.
- דנה אורן ינאי:** נעשה סיור בערך כל 3 ימים-
- יונתן יעקובוביץ:** מאז, כל 3 ימים את עושה שם סיור?
- דנה אורן ינאי:** בכל חופי הים, בוודאי.
- יריב פישר:** אני כמעט כל שבת שם.
- דנה אורן ינאי:** בוודאי, בוודאי-
- יונתן יעקובוביץ:** ואיך את מרגישה עם איך שזה נראה?
- דנה אורן ינאי:** אנחנו רואים שיש-
- יונתן יעקובוביץ:** אתה נותן לעצמך כל הזמן-
- דנה אורן ינאי:** תגיד לי, על מה אתה מדבר. מדברים על רשתות, שמסדרים אותן, מתקנים אותן-
- יונתן יעקובוביץ:** אבל עובדתית, לא.
- דנה אורן ינאי:** עובדתית, השחיקה היא מאוד גבוהה.
- יונתן יעקובוביץ:** בואי אני אגלה לך משהו. אני לא שחקן כדורעף, וכל הסיבה שפנו אליי, זה בגלל שתושבים באו פנו אליי-
- דנה אורן ינאי:** אני מכירה את-
- יונתן יעקובוביץ:** גם על התשובות שנתתם, הם באים ואומרים, למה לא לבוא ולעשות את הדבר הפשוט הזה, של לבוא לפחות לתקן את הרשתות. עזבי אותך להקים עמודי תאורה-
- דנה אורן ינאי:** אני מכירה את-
- יונתן יעקובוביץ:** רגע. עזבי אותך להקים עמודי תאורה-
- דנה אורן ינאי:** אני מכירה את הרשת שם. כיום יש-
- יונתן יעקובוביץ:** אם חס וחלילה עם צו הגנת הסביבה להקים עוד 2 עמודים של רשת-
- דנה אורן ינאי:** יש שם היום רשת אחת, שהיא לא קרועה, צריך לסדר את

זה.

עופר לוי:

יונתן יעקובוביץ: יונתן, באמת אני אומר לך. באים אלינו- במקום לבוא ולהוסיף, הלכתם לפני יומיים, עשיתם תיקונים של כלום ושום דבר, אתם לא מבינים את זה? במקום להוסיף עוד 4 מגרשים, ולבוא ולהגיד, אני תומך בזה, ויש לכם היום את הפעילות הזאת. אנשים עומדים שם בתור בימים של נעים בעיר, זו פעילות שאתם עושים.

יריב פישר: ענינו לך.

יונתן יעקובוביץ: איזה ראש קטן. אתה כזה קטן בתגובות שלך. כזה קטן. במקום לבוא ולקחת את זה ולהפוך את זה למשהו מדהים.

יריב פישר:

יונתן יעקובוביץ: לא, אתה הרסת לי את הטיילת. נו יופי, זאת התגובה שלך?

יריב פישר:

לא יודע. אתה היית מספיק שנים, לא בנית מתקן אחד שהיית שם-

יונתן יעקובוביץ: מה אתה מדבר עליי? דבר על עצמך-

יריב פישר: אני הקמתי את זה-

יונתן יעקובוביץ: אתה כבר שנתיים בתפקיד, אח שלי-

יריב פישר: אני הקמתי את זה.

יונתן יעקובוביץ: אתה בשנתיים בתפקיד. נו, אבל מה עשית בשנתיים

האחרונות חוץ מלהקים את זה לפני 15 שנה? מה עשית? חוץ מללכת לעשות סרטון עם נעליים וגיינס בחוף הים, פתחתי את עונת הרחצה, יום אחרי זה יש לך זיהום בכל חוף הים. די, אתה לא מחובר, אתה לא מבין את זה?

יריב פישר: בסדר. שאילתא הבקשה, בבקשה.

יונתן יעקובוביץ: אה, שאלה נוספת.

יריב פישר: שאלת.

דנה אורן ינאי: למה לא מתקנים.

- יונתן יעקובוביץ**: מה התשובה?
מאיה כץ: שהם עוברים כל 3 ימים בחוף, ומבחינתם הכל בסדר. זו התשובה.
- יונתן יעקובוביץ**: אז רק שתדעו, שהפעם האחרונה שעברתם, זה לא תוקן כמו שצריך.
- יריב פישר**: בסדר.

**שאלתה מספר 2 ע"י יונתן יעקובוביץ'
בנושא: קידום החוף הנפרד החדש בגבול תל אביב-הרצליה**

גב' רינה זאבי: יונתן, שאילתא מס' 2, בנושא קידום החוף הנפרד החדש, בגבול ת"א-הרצליה. ביום 30.11 פורסמה בכלכליסט כתבה שכותרתה "ביוזמת ש"ס: חוף מופרד חדש יוכרז בתל אביב והרצליה", ובה נטען כי המהלך מקודם ביוזמת מנכ"ל משרד הפנים ישראל אוזן, איש ש"ס, ובתמיכת עיריות תל אביב והרצליה. למחרת, ביום 1.12, פרסמה סגנית ראש עיריית הרצליה, גב' דנה אורן ינאי, סרטון והתייחסות פומבית בעמוד הפייסבוק שלה בנושא. סמיכות הזמנים, לצד אופי ההצהרות, מעלים שאלות ציבוריות מהותיות באשר לזהות הגורם היוזם, הגורם המוביל, והאם עיריית הרצליה מגבשת מדיניות עצמאית או מובלת על ידי יוזמה פוליטית חיצונית.

בנוסף, מהפרסומים עולה כי מדובר במהלך בעל השלכות ציבוריות ותכנוניות רחבות: רצועת חוף צרה יחסית, פגיעה אפשרית ברצף המעבר החופשי לאורך החוף, ועומסים צפויים על רקע עשרות אלפי יחידות דיור חדשות המתוכננות באזור שדה דב, תא/3700 וחוף התכלת. לאור

האמור, אבקש לקבל מענה לשאלות הבאות: אם החוף המופרד החדש מתוכנן להיות כולו בתחום השיפוט של הרצליה, או שחלקו יישאר בתחום תל אביב? לאור מהלך של עיריית תל אביב לפנות את החוף המופרד הקיים באזור חוף שרתון/גן העצמאות לטובת רצף חופים פתוח. מי יזם בפועל את המהלך עיריית הרצליה, עיריית תל אביב, משרד הפנים או גורמים פוליטיים מטעם ש"ס ומי מוביל כיום את קידומו? אם עמדותיה של סגנית ראש העיר דנה אורן ינאי משקפות החלטה רשמית של עיריית הרצליה או עמדה אישית/פוליטית? אם קיים מסמך תכנוני, חוות דעת מקצועית או סיכום דיונים בין הרשויות ומשרד הפנים בנושא? בדגש על התייחסות ברורה להבטחת מעבר חופשי ורציף להולכי רגל לאורך החוף, אם כן אבקש לפרסם ולצרפם כנספח לתשובה. במידה ולא כיצד יבטיחו מעבר חופשי ופתוח? האם בכוונת העירייה לקיים שיתוף ציבור ודיון פומבי במועצת העיר טרם קידום המהלך, ומדוע הדבר לא נעשה עד כה בצורה מסודרת. מענה.

דובר על שני חופים בגבול המוניציפלי בין שתי הערים ובשטח של ת"א והרצליה. רעיון הוא לייצר חוף גברים וחוף נשים צמודים ופתוחים במהלך כל השבוע, במקום החופים הנפרדים בכל אחת מהערים היום, שפתוחים לסירוגים לנשים ולגברים. דובר בחזון משותף להנהלת העיר הרצליה ולהנהלת עיריית ת"א. העברת החוף הנפרד לדרום העיר ובסמוך לחוף הצפוני של תל אביב יאפשר לתת שרות לאוכלוסייה הדתית לגברים ונשים ולא ידיר מגדרית חלקים בחברה הישראלית ולצד זה יאפשר רצף חופי הליכתי בחופי העיר. החוף יהיה כפוף לחוק ויאפשר מעבר

לכלל האוכלוסייה. רעיון לא הבשיל לכדי מסמך בחינה מקצועי-

רפי חיים:

גם לא יבשיל.

גב' רינה זאבי:

ככל שהנושא יקודם סוגיית המעבר החופשי החיוני, וההיתכנות לחוף במיקום המוצע יצטרכו להיבדק. יש לציין כי במהלך המפגשים המשותפים עלו מספר רעיונות לפתרון הסוגיה, לדוגמה ע"י הקמת מתקני החוף כולם בתחום ת"א ואחרים. בפגישות שהתקיימו סוכם עם עיריית ת"א כי המהלך יקודם רק אם יובטח הקמת שני החופים במקביל של עיריית הרצליה ושל עיריית ת"א. יש לציין כי להרצליה אין בסיס סטטוטורי להקמת חוף נוסף בגבול בין תל אביב להרצליה, ולכן נושא ההיתכנות מורכב ובטיפול.

יונתן יעקובוביץ:

אין לך בסיס סטטוטורי להקמת שום חוף בשום מקום כרגע, חוץ מהחופים שכרגע יש לך.

מאיה כץ:

זה לא יקרה.

יונתן יעקובוביץ:

ואני יכול להגיד לך, שאם אתה תפנה בבקשה למשרד הפנים, להקים עוד סוכת מציל, ואתה תתקצב את מה שצריך לתקצב...

יריב פישר:

עולה גם 500,000 ש"ח-

יונתן יעקובוביץ:

אמרתי, אם אתה צריך לתקצב את מה שאתה צריך לתקצב. זה לא שיש לך בעיה סטטוטורית. יש לך בעיה תקציבית.

יריב פישר:

אבל לא שם. שם אין אישור-

יונתן יעקובוביץ:

יש לך בעיה תקציבית, זו לא בעיה סטטוטורית. הבעיה שלך היא תקציבית. ברגע שאתה מוכן לשלם, משרד הפנים מאשר לך-

משה ועקנין:

זו לא בעיה תקציבית.

יונתן יעקובוביץ:

אגב, הוא גם ישתתף איתך בחלק מהעלות.

- יריב פישר:** הם מממנים את זה, אבל זו לא הבעיה במקום הזה. מה השאלה הנוספת, יונתן?
- יונתן יעקובוביץ:** חלק מזה, לא הכל. את המשכורות, הם לא מממנים לך, הם מממנים לך את הבנייה של הסוכה אולי.
- גב' רינה זאבי:** יונתן, שאלה נוספת, יש?
- יריב פישר:** יש שם בונוס של 500,000 ש"ח, אם אני לא טועה.
- יונתן יעקובוביץ:** השאלה שלי היא, לאור העובדה שאני מבין שלמרות שכרגע אין שום בסיס, או שום אפשרות... לחזק אותי פה גם בעניין הזה. להקים את הדבר הזה, עדיין קיים הרצון שלכם להקים את הדבר הזה. זה נכון? בהחלט.
- יריב פישר:** **יונתן יעקובוביץ:** ופה עולה השאלה, האם אתם עושים איזושהי התאמה. כי בסופו של דבר, אתה לוקח פה רצועה, אם אני מבין נכון, לפחות של 500 מ', כי בגלל המרחק בין הסוכות, ויש כל מיני סטטוטוריקה כמה אתה יכול לשים... לא הבנתי את ה-500 מ'.
- יריב פישר:** **יונתן יעקובוביץ:** אתה לוקח סה"כ שטח, ברגע שאתה שם 2 סוכות מציל-צמודות.
- יריב פישר:** **יונתן יעקובוביץ:** אני אומר לך, שברגע שאתה שם 2 סוכות מציל, אתה לוקח בסביבות ה-500 מ' חוף. רק השטח שהן אחראיות עליו, זה 125 מ'. אתה לא יכול לסיים. תיקח בסביבות 500 מ' חוף, וגם אתה לא תעשה אותן צמוד, כי אתה רוצה-אתה בעד או נגד, לא הבנתי.
- יריב פישר:** **יונתן יעקובוביץ:** עזוב שנייה את הבעד או נגד. אני שואל אותך, האם אתה, לאור העובדה, אתה לוקח רצועת חוף של 500 מ', האם השכונה שהולכת לקום מאחורה, הולכת להיות שכונה בעלת אופי דתי, שיתאים לעניין של החוף.

- יריב פישר:** התכנית שמדברים עליה, היא לא מדברת על 500 מ'. זה 2 תחנות צמודות-
- יונתן יעקובוביץ:** לא משנה, אז 300 מ'.
- יריב פישר:** אז זה לא משנה. אתה לוקח תחנה, ואתה מעביר תחנה.
- יונתן יעקובוביץ:** 300 מ'. אם אתה רוצה-
- דנה אורן ינאי:** אבל זו אותה שכונה-
- יונתן יעקובוביץ:** אז אני שואל. לאור הרצון שלך-
- יריב פישר:** אתה מבין בזה. זה גם היום 300 מ'. זה 150 מ', 150 מ'. זה אין-
- יונתן יעקובוביץ:** 300 מ', הנה, בבקשה.
- דנה אורן ינאי:** אבל זה באותה שכונה-
- יונתן יעקובוביץ:** סליחה, לא דיברתי אלייך.
- דנה אורן ינאי:** אבל זו אותה שכונה.
- רפי חיים:** היום זה 300 מ', זה 180 מ'.
- משה ועקנין:** מה ההבדל?
- דנה אורן ינאי:** זו אותה שכונה-
- יונתן יעקובוביץ:** אני לא מדבר איתך אבל.
- דנה אורן ינאי:** מה אתה מנסה לעשות פה, מלחמת דת?
- יונתן יעקובוביץ:** לא. אני מנסה לדבר, ואת לא נותנת לי.
- דנה אורן ינאי:** אז מה זאת השאלה-
- יריב פישר:** זאת השאלה?
- יונתן יעקובוביץ:** אני שואל באופן פשוט. האם אתה עשית איזשהו תכנון. יש שכונה שקמה מאחורי הדבר, של 10,000 יחידות, בערך. האם איזשהו חלק מתוך ה-10,000 היחידות האלה, הולך להיות שכונה בעלת אופי דתי. אתה צריך לעשות מבני ציבור מתאימים, אתה צריך לעשות מקווה-
- משה ועקנין:** מה קשור השכונה לחוף הנפרד?

- עופר לוי:** איך הגעת-
יונתן יעקובוביץ: אם עכשיו כל החוף הוא חוף פרטי, נראה לי שהשכונה שיושבת על החוף-
משה ועקנין: זה חוף שמכיל את כל ת"א, כל הרצליה. מה קשור השכונה? מה הקשר לשכונה בכלל?
יריב פישר: יונתן, אני הבנתי מה אני שואל. יונתן, סבא וסבתא שלי גדלו, אני גדלתי אצלם, ומה שנקרא, חוף העצמאות/הילטון. עזוב, אל תלך לשם. אנשים יודעים לכבד. אני לא רואה שום דבר ברח' בן יהודה שהפך להיות שכונה של חרדים. אני לא יודע לאן אתה הולך עם זה.
יונתן יעקובוביץ: באת עם איזושהי אידיאולוגיה, שבין אם אני מסכים איתה, או לא, זה לא משנה בכלל. באת עם איזושהי אמירה. אמרת, אני רוצה פה חוף דתיים ברוחב של איקס מטר. נכון.
יריב פישר: האם השכונה מאחורי האיקס מטר הזה-
יונתן יעקובוביץ: לא רואה שום קשר-
יריב פישר: האמירה הזאת הייתה לחרטט את הציבור הדתי. זו סתם אמירה הייתה. הם גם לא יכולים לעשות את זה. זו סתם אמירה הייתה.
יונתן יעקובוביץ: כל ששמענו פה, זה סתם אמירות. אין פה שום דבר-
רפי חיים: הם יכולים לחבר, לעשות חופים?
יונתן יעקובוביץ: את ממשיכה לצעוק, למרות שלא פונים אלייך. אני לא מצליח להבין למה את עושה את זה.
יריב פישר: כי הכיוון שלך הוא כזה. עזוב, הלאה, כן, בבקשה, השאלה הבאה.
רפי חיים: מה שהוא רוצה להגיד-
יריב פישר: הבנתי טוב מאוד מה הוא רוצה להגיד. חבל, כן.

יונתן יעקובוביץ: כמו שעונים לך, כשאתה שואל שאלה, ועונים לך בחזרה, ומה הקשר.

יריב פישר: נו, באמת. ציפיתי לקצת יותר בעניין הזה, מאיש ים.
רפי חיים: יונתן, במקרה אני משלים אותך בהצעה לסדר, עוד מעט, אז יהיה לי הרבה זמן לדבר על הנושא הזה, ועל החארטה שמכרו לציבור הדתי.

גב' רינה זאבי: בואו נתקדם, רפי. שאילתא מס' 3, של פזית, בנושא הסדרי חנייה חדשים בסביבת בריכת נורדאו.

יונתן יעקובוביץ: זה מפנה לי חוף?
יריב פישר: להרצליה, בטח.

יונתן יעקובוביץ: תסביר לי, אני לא מצליח להבין. איך אתה מפנה חוף? כרגע כל החופים-

יריב פישר: אתה לוקח-
יונתן יעקובוביץ: תסביר לי את ההיגיון של פינוי החוף.

יריב פישר: אני אסביר לך. קודם כל, זה בקצה של הרצליה, לאן שזה עובר-

יונתן יעקובוביץ: אין בעיה, זה משהו אחר.

יריב פישר: יונתן, ביקשת תשובה. אתה לוקח היום באמת מיקום שנמצא מאוד קרוב לכוכבים, אתה יודע כמה שזה עמוס, אתה יודע כמה שהקהל ביחד אחד עם השני. אתה לוקח אותו, שם אותו לכיוון ת"א, על הצוק. אתה מפנה עוד סוכה חדשה, ועוד חוף שחסר לנו. יש פה תכנית נהדרת. אתה נותן לקהל הדתי, לחרדי, אפשרות לבוא, גם גברים, וגם נשים, שהיום אין להם את זה. אתה עושה כאן המון, המון פתרונות-

יונתן יעקובוביץ: יש לי שאלה אליך. אתה יודע, יש לך היום כמה רצועות חוף שאין בהן הרבה אנשים. אחת היא מתחת לרח' גלי תכלת.

השנייה, יושבת באמצע שבין הגזיבו לחוף זבולון. השלישית, יושבת לך בין חוף הדתיים לחוף הצוק. אתה מה משותף לכל 3 הרצועות האלה? שאין לך גישה אליהן, ובגלל זה אין לך אנשים. ברגע שאתה תעשה גישה בכל המקומות האלה, כמו שפעם הייתה גישה לאנשים לבוא ולרדת בחוף הצוק, ובגלל זה חוף הצוק, הפרצה מה שנקרא, היה מפוצץ באנשים. ברגע שבאו ושמו את הגדר מסיבות כאלה ואחרות, ואנשים לא יכולים לרדת יותר לחוף, החוף התרוקן, כי אף אחד לא ירד לך בחוף הצוק או בחוף הדתיים, וילך 500 מ' צפונה, דרומה. אז זה כל העניין. זה לא שהחוף ריק. אם אתה עכשיו תפתח את המקומות, אתה לא מפנה שום חוף, דבר ראשון. אתה לוקח שטח חוף, ואתה הופך אותו לחוף שהוא מותאם לאנשים מסוימים, בסדר? בין אם זה נכון, ובין אם זה לא נכון, אני לא יוצא כנגד-

יריב פישר:

אבל אני חוזר עוד פעם. אני גדלתי בחוף העצמאות- ואני לא יוצא בעד בזה. אני יוצא נגד הניהול החוסר מקצועי שלך-

יונתן יעקובוביץ:

משה ועקנין:

יונתן יעקובוביץ:

ושל מי קבוע בדבר הזה-

משה ועקנין:

זה בדיוק הפוך.

יונתן יעקובוביץ:

שאתם באים ומדברים על דברים בלי שיש להם שום בסיס, בלי שיש לך שום יכולת לבצע את זה-

משה ועקנין:

אין לך שם מושג-

יונתן יעקובוביץ:

ואתה סתם מפריח סתם דברים באוויר, כמו יריות של תת מקלע.

יריב פישר:

אז גם אנחנו, גם משרד הפנים, גם עיריית ת"א מפריחים- חוסר ידיעה? טוב, מתי זה יהיה, מה שאתם מדברים? מתי

רפי חיים:

- זה יהיה? מתי זה יהיה? מתי זה יהיה, התכנון שלכם? בואו
נשמע. זרקת פצצה לציבור הדתי. מתי זה יהיה? בוא
תעצור. מתי זה יהיה?
יונתן יעקובוביץ: אל תהפוך את זה לאישי, תיזהר, תענה ענייני. תענה ענייני.
לי אין מושג?
כן.
משה ועקנין:
יונתן יעקובוביץ: לי אין מושג?
משה ועקנין: אתה מדבר שטויות.
יונתן יעקובוביץ: לי אין מושג?
גב' רינה זאבי: יונתן, בואו נכבד את-
רפי חיים: מתי יהיה החיבור הזה?
יונתן יעקובוביץ: מתי זה יהיה?
משה ועקנין: הלוואי ויהיה.
רפי חיים: אה, הלוואי ויהיה. תודה רבה. אז אל תמכור לציבור הדתי
לוקשים, שאתה מסדר לו חוף. אל תמכור לוקשים.
יריב פישר: שאילתא הבא, בבקשה.
רפי חיים: אל תמכור לוקשים לציבור הדתי. זה יהיה כשיבוא המשיח.
כן, תחכה למשיח.
משה ועקנין: אנחנו רוצים להתקדם-
גב' רינה זאבי: אני עוד לא סיימתי, עם כל הכבוד, רינה. אני לא בא
להפריע לך בעבודה שלך, אבל אני לא אחד שסותמים לו את
הפה. אני יושב פה ומקשיב במשך שעה לעדכונים שלכם,
שאין בהם שום דבר. סליחה, רוני. שזה גם לא אמור להיות
ככה-
רפי חיים: אמור להיות אחרי ההצעות לסדר. אחרי ההצעות לסדר-
יריב פישר: שאין בהם שום דבר? טוב, הלאה.
יונתן יעקובוביץ: אז לבוא ולקצר אותי, זה לא המקום.

רפי חיים: זה גם אמור להיות אחרי השאילתות-

שאילתה מספר 3 ע"י פזית בכר
בנושא: הסדרי חניה חדשים בסביבת בריכת נורדאו

גב' רינה זאבי: שאילתא מס' 3-

כן, בבקשה. **יריב פישר:**

גב' רינה זאבי: פזית, אנחנו נתחיל. הסדרי חנייה חדשים בסביבת בריכת

נורדאו. לאחרונה קיבלתי פניות ממנויים עונתיים בבריכת נורדאו אשר מגיעים לשחות בבקרים, לגבי שינויים שחלו לאחרונה בהסדרי החניה מסביב לבריכה. ברחובות הסמוכים לבריכה ובשני החניונים המיועדים לבאי הבריכה הוצבו לאחרונה שלטים האוסרים על חנית כלי רכב, שאינם נושאים תו אזורי, בין השעות 17:00 ל-8:00 בבוקר שלמחרת, בחודשים יוני – אוגוסט. שעות פעילות פתיחת הבריכה הינן 6:00 באמצע שבוע ו-7:00 בסופ"ש. ישנם מנויים רבים שמגיעים לשחות בשעות הבוקר המוקדמות לפני השעה 8:00 ולפי התמרורים החדשים אין להם היכן להחנות את רכבם. שאלות: היכן באי הבריכה אמורים להחנות לפני השעה 8:00? מדוע וכיצד הוחלט על איסור החנייה? נבקש את פרוטוקול ההחלטה כנספח לתשובה. מהו תו החניה האזורי? ומדוע לא עודכנו התושבים באזור/בשכונה.

מהם תחומי התו האזורי המצוין על השלטים? ומדוע התושבים שנושא זה לא הובא לידיעתם צריכים לגלות את זה בוקר אחד בהפתעה. תשובה. התשובה היא להיכן באי הבריכה אמורים להחנות לפני השעה 08:00. בחניון הצמוד

לברכה שכולו יהיה זמין לבאי הברכה בכל שעות היממה. החלטה התקבלה בוועדת תנועה עירונית על פי החוק לאחר עבודת מטה יסודית שבוצעה בנושא על מנת להקל על השכנים המתגוררים בסמוך לברכה, זאת על פי מדיוניות העירייה לסייע לתושבים המתגוררים בסמוך למוקדי בילוי, פנאי ועוד אשר מחוללים תנועת רכב רבה. תושבים באזור ובשכונה עודכנו גם במפגש תושבים שנערך על ידי סגן רה"ע בשכונה מספר חודשים מראש, כמו כן התמרורים במקום בעניין תו בחנייה הוצבו חודשים ארוכים לפני עונת הרחצה, כך שכל אדם יכול היה לראותם בברור. מדובר בתו חנייה מספר 14, כאמור, תושבי השכונה יודעו על השינוי זמן רב מראש כאמור מעלה, תחומי התו האזורי הם, ויש לכם טבלה מצורפת. פזית.

אז קודם כל-

פזית בכר:

שאלה נוספת, זו הפרוצדורה. שאלה נוספת.

איל פביאן:

ניתן לה לדבר, איל.

מאיה כץ:

לא, אני אתן לה, אבל-

איל פביאן:

זו זכות הדיבור שלה לדבר-

מאיה כץ:

דווקא לה אתה מפריע?

יונתן יעקובוביץ:

מאיה, אני עד עכשיו הייתי שקט-

איל פביאן:

גם אנחנו היינו עד עכשיו שקטים-

מאיה כץ:

אז נהדר. יש פרוצדורה במועצת העיר. את מכירה אותה מצוין.

איל פביאן:

מצוין. אם אתם תיצמדו לפרוצדורה, גם אנחנו ניצמד לפרוצדורה.

מאיה כץ:

הפרוצדורה לא נותנת לך לנאום פה שעות, ולא לאחרים.

איל פביאן:

הפרוצדורה לא נותנת לך אפשרות לנאום לעצמך ולי פה

יונתן יעקובוביץ:

- במשך שעה.
- מאיה כץ:** היא לא התחילה לדבר, ותיתן לה לדבר. אנחנו מבינים שכשנוגעים בנקודות רגישות, זה מייצר טיפה-
 כן, מאוד רגישות.
- איל פביאן:** איל, דווקא אין לי שאלה, יש לי סימן קריאה.
פזית בכר: נהדר. כן, בבקשה.
- איל פביאן:** אז אתחיל מזה, שכנראה בעקבות הפנייה שלי, השאילתא שלי, אז אתמול, לעניות דעתי, הוסרו השלטים מהחניית הגדולות.
פזית בכר: בחניון הגדול, בצלע צפון. בחניון.
 כן, 2 החניונים.
- איל פביאן:** בחניון, נכון.
פזית בכר: עד שלשום בערב, היו עוד שלטים.
 נכון, נכון.
- איל פביאן:** אוקי. לגבי הטבלה הזאת, תו חנייה מס' 14, שאני באמת לא מבינה במספרים האלה. אין פה קשר בין רחובות מסוימים לבריכה.
- איל פביאן:** אוקי, אז אני אסביר לך, אם זו השאלה, אני אסביר לך. פעם ראשונה עיריית הרצליה עושה מאמץ במקום הזה להתייחס לשכנים שגרים שם צמוד, כפי שהתייחסו לפני הרבה שנים לתושבים שגרים ליד חוף היס. בדיוק באותו אופן. עכשיו, מעבר למה שנאמר בתשובה, אנחנו הצבנו כמו שכתוב בתשובה לשאילתא, את התמרור הרבה זמן מראש, חודשים מראש. הסטנדרט-
פזית בכר: התמרור הזה?
 כן, כן.
איל פביאן: הוא לא הרבה זמן.
פזית בכר:

זה לא התמרור הזה.	<u>מאיה כץ:</u>
תקשיבי שנייה. הוצבו-	<u>איל פביאן:</u>
התמרור הנוכחי, הוא לא הרבה זמן היה.	<u>פזית בכר:</u>
פזית, תקשיבי לי טוב. אני אתן לך מחר את התאריך מתי זה הוצב. זה הוצב לפני הרבה מאוד זמן. השילוט הוצב ברחובות יודפת, מעלה נחמיה, צלע צפון, נוף שדמות, מעבר לכביש על נורדאו, וביתד. אלה הרחובות שבהם הוצב שילוט.	<u>איל פביאן:</u>
מעבר לכביש נורדאו?	<u>פזית בכר:</u>
כן. בנורדאו, בפינה של נורדאו, הקרובה. נעשתה עבודה מאוד יסודית, של מיפוי-	<u>איל פביאן:</u>
זה לא קשור לנורדאו. אין שם, זה לא מגיע לנורדאו.	<u>פזית בכר:</u>
פזית, אני מדבר איתך על נקודה ספציפית, על נורדאו, שהיא בפינה הקרובה. אני אראה לך אותה. אבל בואי, חבל, זה לא הדיון עכשיו. נעשתה עבודה מאוד יסודית של תכנון האזור הזה, של תו החנייה, בראייה של מרחק של כ-200 מ' מהבריכה מסביב. השכנים שגרים, זכאים להיות בתחום התו. עכשיו, אם כתוב לך שם למשל בטבלה, אחרי שתתעמקו מחר או מחרתיים, תראי, ואם יהיו לך עוד שאלות, אנחנו נסביר לך, ונראה לך. הרעיון הוא שגם אם כתוב שם רח' המסילה, זה כמובן לא רוב רח' המסילה, איזה שפיץ של רח' המסילה, שהוא קרוב לסביבה מספיק-	<u>איל פביאן:</u>
זה לא שפיץ.	<u>פזית בכר:</u>
רגע, רגע-	<u>איל פביאן:</u>
מה קשור רח' היתד אבל לבריכה?	<u>פזית בכר:</u>
פזית, קשור למרחק הליכה מהבריכה. כשמתכננים אזורים כאלה, שאנחנו מתכננים, כמו שעשינו סביב מרכז קהילתי	<u>איל פביאן:</u>

נינה למשל, לפני שנה בערך, לטובת השכנים, אז עושים ניתוח יסודי של הרחובות, של מרחקי ההליכה, של ההשפעה ההדדית, ותמיד יש שכנים שגרים קצת קרוב, ואז אם את מחריגה אותם מהתו, את פוגעת בהם. לכן, זה נעשה עם הרבה מחשבה. זה לא הזמן בישיבת המועצה עכשיו להיכנס לזה-

בוודאי שכן, כי היא שאלה שאלה. אם זה לא הזמן, אז מתי זה הזמן?

מאיה כץ:

אני עונה על השאלה-

איל פביאן:

אבל היא שואלת שאלה.

מאיה כץ:

רגע, רגע. אני עונה על השאלה ברמה כללית. אם לחברת המועצה, פזית, יש שאלות נוספות, היא מוזמנת אליי לפגישה. אני אושיב אותך עם התכנית, ואנחנו נתעמק בזה. רק בשביל הסקרנות, אני אענה על משהו, לא בשביל להרגיז אתכם, כי אתם תכף תקפצו, אז אני מזהיר מראש. אני יודע, כי אני יודע מה אני הולך להגיד. אז תכף תקשיבו. השילוט לא הורד בעקבות השאילתא שלך, אלא- זה מקרי.

פזית בכר:

רגע, רגע. תקשיב שנייה. אני אומר לכם את העובדות. אנחנו הצבנו את השילוט הרבה חודשים מראש. היו פניות לעופר, היו פניות אליי. אני עוד בפורים ביקרתי בשכונת הרצליה ב', ובמהלך המלחמה, ברחובות הסובבים, בחמ"ל של אלינור, וחבר'ה שגרים שם-

איל פביאן:

רק כשפזית שלחה את זה בדירקטוריון של הבריכה, ועופר נחשף לזה, אז הוא כנראה פנה אלייך-

מאיה כץ:

לא, לא, לא, מאיה-

עופר לוי:

השכנים העירו את תשומת לבנו שהשעות על השילוט לא

איל פביאן:

- נכונות, כי הבריקה פועלת ביום-
 וגם לא כתוב תו 14.
מאיה כץ:
איל פביאן:
 נכון. אז לא כתוב תו 14, נתקן את זה. אבל השכנים הפנו את תשומת לבנו, שהשעות, צריך לדייק אותן, והגענו להסדר איתם ועם הבריקה, שנפנה את החניון, וכו'. הייתה אתמול ישיבת ועדת תנועה, העברנו את ההחלטה הזאת, והיא מתבצעת.
עופר לוי:
יונתן יעקובוביץ:
 אני רגע אוסיף מילה-
 יש לי רק 2-
עופר לוי:
 רגע, יונתן. מילה, ותדבר אחריי.
פזית בכר:
 אני אשמח לדעת מתי השילוט הזה הותקן-
איל פביאן:
 תקבלו עדכון.
פזית בכר:
 כי הבנתי-
יונתן יעקובוביץ:
 תשלחי במייל, ותקבלי.
פזית בכר:
 אני לא ראיתי, ואני גרה שם, ואני יודעת-
איל פביאן:
 תקבלי תאריך-
פזית בכר:
 אני לא מבינה מה קשור באמת רח' היתד. אני מכירה את המספרים של רח' המסילה, אני יודעת בדיוק מה זה. לא אכפת לי אפילו שניפגש בשטח ונעשה סיור.
יריב פישר:
 פזית, אבל בגלל שאת מכירה, והשכונה שלך, את מבינה את הבעיה, ששנים רבות לא טופלה, וסוף כל סוף לוקחים את זה-
עופר לוי:
 אבל מצד שני-
יריב פישר:
 אבל בין הבריקה, לבין זה-
עופר לוי:
 יריב, אבל מצד שני, גם היה רעש מצד המנויים שפנו אלינו-
יונתן יעקובוביץ:
 יש לי הערה-
עופר לוי:
 והיו ביטולים-

- פזית בכר:**
 מי שבנה שם את הבתים לאחרונה, זאת אומרת, ב-10, 12 השנים האחרונות, הם באו וקנו את המגרש או את הבית ליד בריכה קיימת-
 נכון.
- איל פביאן:**
פזית בכר:
 היו צריכים לעשות את החשבון.
מאיה כץ:
 השכנים הוותיקים לא מתלוננים-
פזית בכר:
יריב פישר:
 אבל גם מי שקנה ליד מרכז קהילתי, וגם מי שקנה במרינה, זה אותו דבר.
פזית בכר:
 אני מכירה שם אחד, אחד.
יריב פישר:
 כן צריך להתחשב בכולם.
עופר לוי:
 מילה, אני קצר. פזית, פנו אליי גם כן המון בעקבות, אני יכול להגיד לך שגם כמה מנויים לא חידשו, בגלל-
מאיה כץ:
 נכון, כי זה פוגע משמעותית בהגעה לבריכה בשעות הבוקר.
עופר לוי:
 אני פניתי לאיל, דיברתי גם על זה עם ראש העיר. אנחנו נעשה את הכל כדי שגם המנויים שלא גרים באזור, פחות ייפגעו, ויוכלו להגיע, כמו שאת אומרת לבריכה, לשחות. מגיעים לשם לא מעט אנשים מבוגרים גם. בשביל זה אנחנו נעשה כמה תיקונים.
איל פביאן:
 אנחנו נעשה לפי צורך. אגב, תמיד אפשר לשנות דברים. אני רק אגיד עוד מילה-
פזית בכר:
 לפי השכנים. לא לפי הצורך, לפי השכנים.
איל פביאן:
 אני ראיתי שחייכתם, והיו חיוכים אחרים פה. אני ביקרתי בשכונה. יש בשכונה שלך צוות של תושבים, שעובד איתנו על כל הסדרי החנייה והתנועה ברחוב, ופרויקטים כמו הסקיפר וכו'. אני נפגשתי שם איתם כבר לפני הרבה חודשים, הצגתי להם את ההסדרים האלה. גם סביב המרכז

הקהילתי, וגם ליד הבריכה, והם ידעו על הכל, ושוחחנו.
אם עושים התאמות, עושים התאמות, זה בסדר.

יונתן יעקובוביץ:
אז אני רק רוצה לתת הערה על מה שנאמר פה. דבר ראשון,
הבסיס להחלטה, לבוא ולהגיד שבריכת נורדאו זה דומה
באיזושהי צורה לחופי היס, גם מבחינת הימים, גם מבחינת
הכמויות בימים המסוימים, אין שום קשר. אבל בסדר,
הבנתי את-

יריב פישר:
יש קשר-

יונתן יעקובוביץ:
בסדר, הבנתי. תן לי לסיים-

איל פביאן:
השכנים שם חושבים אחרת-

יונתן יעקובוביץ:
בסדר. דבר שני, יכול להיות שאתה צודק, וזה מה שצריך
לעשות, בתור מי שאחראי על התחבורה, יש לך גם מחר
פגישה בנוף ים. אני לא חושב שאתה כל כך תהנה בפגישה
הזאת, כי אנשים לא כל כך מרוצים-

איל פביאן:
אני תמיד תהיה-

יונתן יעקובוביץ:
ממה שקורה עם התחבורה, לפחות אצלנו.

איל פביאן:
אני תמיד נהנה לפגוש תושבים.

יונתן יעקובוביץ:
אבל אני מציע מאוד פשוט, כי אם אני תושב בהרצליה
שנמצא ליד מרכז כלשהו, שהתנועה אליו יחסית בכמות של
התנועה אל הבריכה, אז גם לי מגיע עכשיו שיהיה לי את
הרחוב הפרטי שלי, שאני אחנה שם, כמו אנשים שנאלצים
לחלוק את הרחוב שלהם עם אלפי אנשים שבאים בשישי,
שבת. הם לא יכולים לצאת מהבית.

איל פביאן:
אז בוא אני אענה לך, היות ושאלת. לא, אני אענה לך
תשובה כללית. יש לנו מדיניות-

יריב פישר:
זו לא הצעה לסדר.

איל פביאן:
לא, לא. אני רק אגיד מילה על זה. יש לנו מדיניות סדורה

- בעניין הזה, שאנחנו מאוד גאים -
יונתן יעקובוביץ: כל אחד יכול -
איל פביאן: רגע, רגע, תקשיב. יונתן, אנחנו מאוד גאים -
יונתן יעקובוביץ: למה לא בברכה?
איל פביאן: אנחנו מאוד גאים במדיניות הזאת.
יונתן יעקובוביץ: מעולה.
איל פביאן: אני קורא לזה -
יונתן יעקובוביץ: תעמוד מאחוריה אבל.
איל פביאן: תקשיב, אני עומד מאחוריה. אני קורא לזה מחוללי תנועה.
בכל מקום שנוצר שינוי בשכונה, שמביא הרבה תושבים
מבחוץ, והתושבים שגרים שם נפגעים, אנחנו בודקים את
זה מקצועית, ואם היקף התנועה, מול היקף החניות -
יונתן יעקובוביץ: לא, אתה לא מבין את המשמעות של מה שאמרת עכשיו -
איל פביאן: אני מבין מצוין -
יונתן יעקובוביץ: שכל ביי"ס -
איל פביאן: טוב, יונתן -
יונתן יעקובוביץ: וכל אוניברסיטה. זו הרמה של התשובה שאתה מדבר עליה.
איל פביאן: יריב, סיימתי לענות.
יונתן יעקובוביץ: לצערי, בתור האחראי על התחבורה, שאמור להבין את
כמויות התנועה שיש לך.
איל פביאן: בסדר. ענית לך, וזהו.
יונתן יעקובוביץ: רק החניונים שנמצאים ליד -
יריב פישר: שאילתא הבאה, בבקשה.
איל פביאן: ענית לך.
יונתן יעקובוביץ: אז אני מקווה שהחלטה הייתה באמת החלטה רוחבית,
ולא נקודתית, כי אחרת אתה תיאלץ לבטל אותה. אם אתה
תעשה אותה רוחבית, אז נהיה בבעיה אחרת.

אני רוצה להשלים משהו. אמנם זה בשאילתא קודמת-	<u>צבי וייס:</u>
אתה חכם, אבל זאת לא הייתה החלטה אחרת-	<u>יונתן יעקובוביץ:</u>
רק שנייה, שנייה-	<u>יריב פישר:</u>
וגם לא היה יידוע כמו שצריך.	<u>מאיה כץ:</u>
אני רוצה להשלים משהו-	<u>צבי וייס:</u>
וייס, אולי תמתין להצעה לסדר שלי, זה על החוף הנפרד גם.	<u>רפי חיים:</u>
רק שנייה, מה וייס?	<u>יריב פישר:</u>
אני לא יודע אם אפשרי. אני רוצה לעדכן, קודם כל, הייתי שקוע-	<u>צבי וייס:</u>
אבל אתה רוצה שניצמד אח"כ לנהלים, אני רק אומרת.	<u>מאיה כץ:</u>
אני רק רוצה ב-2 דק' להשלים משהו בקשר לחוף הנפרד-	<u>צבי וייס:</u>
בוא נעשה את זה בהצעה לסדר של רפי, תענה איתי ביחד, בסדר?	<u>יריב פישר:</u>
אני מעדיף לפני. אבל אם אפשר.	<u>צבי וייס:</u>
אנחנו לא בזה.	<u>יריב פישר:</u>
אני יודע. לכן אני שואל, אם אפשר-	<u>צבי וייס:</u>
בהצעה לסדר של רפי, תענה איתי ביחד, כן.	<u>יריב פישר:</u>
מה?	<u>צבי וייס:</u>
בהצעה לסדר של רפי, תענה איתי ביחד.	<u>יריב פישר:</u>
אנחנו מאוד שמחים על שיתוף פעולה.	<u>יונתן יעקובוביץ:</u>
הלאה.	<u>יריב פישר:</u>
שאילתא של מאיה, בנושא תחזוקה לקויה בחופי-	<u>גב' רינה זאבי:</u>
...	<u>דנה אורן ינאי:</u>

שאילתה מספר 4 ע"י מאיה כץ
בנושא: תחזוקה לקויה בחוף הכלבים/ מאיה כץ

גב' רינה זאבי:

שאילתא של מאיה, בנושא תחזוקה לקויה בחוטף הכלבים. לאחרונה קיבלתי פניות רבות וחוזרות מבעלי כלבים על תחזוקה במצב ירוד מאוד של חוף הכלבים. התלונות בעיקר סביב המתקנים שנמצאים שם, המתחם והחול מלוכלך, אין מים, הוציאו את הברזים שהיו שם, הציוד חלוד ומסוכן ותחושה פשוט לא נעימה להיות שם, הזנחה. חוף מהסוג הזה דורש תחזוקה ברמה גבוהה לא פחות מחופי הים הרגילים, אחת לחודש צריך להפוך את החול ולנקות אותו, לחדש את המתקנים (למעשה הוציאו אותם בחורף ולא החזירו) להוציא את הספסלים ששקעו בחול, מוטב גם להוסיף הצללה. מי אחראי על תחזוקת חוף הכלבים? וכיצד המצב הגיע לרמה הירודה הזו? מה התקציב הקיים היום לתחזוקת חוף הכלבים? ומדוע לא הושקע כנדרש? מתי פעם אחרונה מישו דאג לטפל בתחזוקה שם ובוצעה הצטיידות במתקנים כמו בשאר החופים? מה בכוונת העירייה לעשות כדי שהחוף יחזור להיות מדוגם וההזנחה הזו לא תחזור על עצמה? תשובה.

המיקום החדש שנבחר בעבר לחוף הכלבים אינו מתאים. החוף מתוחזק באופן שוטף על ידי צוותי רשות החופים, לרבות ניקיון, פינוי מפגעים, הזנת חול וביצוע עבודות תחזוקה בהתאם לצורך ולתנאי השטח. מהלך התקופה האחרונה בוצעו במקום פעולות תחזוקה שונות, לצד טיפול במפגעים שנגרמו כתוצאה מתנאי מזג אוויר, עומסי שימוש ושחיקה טבעית של רצועת החוף. בנוסף לטיפול השוטף, רשות החופים בוחנת בימים אלה תכנון מחדש של חוף הכלבים, לרבות יצירת גינת כלבים ייעודית באזור המזרחי

לחוף הכלבים שתחליף את האזור הקיים, במטרה לשפר את חוויית המשתמשים, להסדיר את הפעילות במקום ולייצר הפרדה טובה יותר בין אזורי השהייה והמעבר. יודגש כי כל שינוי או פיתוח עתידי ייבחן בהתאם למגבלות השטח, צורכי הציבור, היבטי בטיחות והנחיות הגורמים המקצועיים הרלוונטיים. רשות החופים תמשיך לפעול לשיפור השירות והתחזוקה בחופי העיר לטובת כלל הציבור ומשתמשי החוף. עיריית הרצליה השקיעה כ-4,000,000 ₪ בשנה שעברה בשיקום גינון הטיילת שהוזנחה שנים רבות ומשקיעה רבות בתחזוקה שוטפת במקום. שאלה נוספת.

יריב פישר:

מאיה כץ:

כן. קודם כל, מי שכתב את התשובה, או שלא קרא סעיף אחרי סעיף מה שהוא כתב, כי סעיף 1 לא קשור ל-2, לא קשור ל-3, סותר את 4, וכך הלאה.

מה השאלה הנוספת?

יריב פישר:

מאיה כץ:

אתם אומרים שהמיקום הנוכחי הוא לא מיקום טוב, ולא מציעים אלטרנטיבה-

נתנו לך את האלטרנטיבה.

יריב פישר:

מאיה כץ:

התחזוקה כרגע לא מתקיימת. למה לא מתחזקים כמו שצריך את החוף הזה, ככל שאין חוף חלופי, נקודה. יש-

קיימת. החוף מדוגם-

יריב פישר:

מאיה כץ:

אם זו הרמה של התחזוקה-

בהחלט, כן.

יריב פישר:

מאיה כץ:

אם זו הרמה של התחזוקה מבחינתך, אז הרבה אנשים שפנו, בפרט גם אנשים שאתה מכיר, ואפילו מחבב, אוהד ומעריך, יהיו מאוד מאוכזבים מהתשובה הזאת.

זאת התשובה.

יריב פישר:

- מאיה כץ:**
בעיקר שיש להם הרבה מאוד תמונות על בסיס קבוע שהם הולכים לשם. מרימים לך דגל אדום, אומרים לך, החוף לא מתחזק-
- יריב פישר:**
מאיה, כשהים עולה...אני לא בחרתי את המיקום שלו. אבל אתה גם לא מציע אלטרנטיבה. אז כרגע זה הפתרון-
מאיה כץ:
יריב פישר:
אני מציע, כתוב לך כאן. צריך לתחזק.
מאיה כץ:
יריב פישר:
כתוב לך בפירוש.
מאיה כץ:
יריב פישר:
חבל שמבחינתך זו הרמה. אנחנו לא ברגע האחרון הזזנו את המיקום שלה.
מאיה כץ:
יריב פישר:
אין מה להוסיף אפילו, כי מבחינתך, זו רמת התחזוקה שצריך, וזהו.
יריב פישר:
כתוב לך מה המיקום החדש.
דנה אורן ינאי:
רק משפט בנושא. אחד, צריך להפריד בין האתגרים של המיקום שנבחר, לקיים את חוף הכלבים שם. המיקום מאוד מאתגר, כתוצאה ממצב החול, ונקודת הניקוז, ונושא של כניסת ועליית הים. אנחנו מבינים את האתגרים. התחזוקה במקום, לא מורידים את הרגל מהגז. יש לנו צוות נהדר של רשות החופים, שעובד שם. הוא גם מזין חול במשך כל העונה, ובמהלך העונה, ולפני העונה, ואחרי העונה, בשביל להתגבר על האתגרים של המיקום עצמו. כחלק מהסקת מסקנות של סוף העונה הקודמת, ולצערנו גם נכנסה מלחמה באמצע, שגם דחתה את פתיחת העונה, ואת ההכנות שלה, שניסינו לעשות בין לבין. אם יש מיקום לשים את המתקנים בצד. אגב, חלק מהעניין היה שפירקנו את המתקנים, פשוט ניסו לגנוב אותם-
יריב פישר:
גנבו אותם.

- דנה אורן ינאי:** אני עדינה.
- מאיה כץ:** גם אם גנבו אותם -
- דנה אורן ינאי:** רגע, לא משנה. גנבו והחזרנו.
- מאיה כץ:** גם להחזיר אותם. למה המים לא עובדים? למה הכל חלוד?
- דנה אורן ינאי:** רגע. את רוצה תשובה, או -
- מאיה כץ:** כן, אני רוצה תשובה.
- דנה אורן ינאי:** להטות ראש? אז נקבע מיקום חדש -
- מאיה כץ:** איפה?
- דנה אורן ינאי:** אני אסביר.
- יריב פישר:** כתוב לך.
- דנה אורן ינאי:** סיימנו עכשיו את הזנת החול המסיבית. יישרנו את המקום, סידרנו. בצד -
- מאיה כץ:** אה, מיקום חדש למתקנים. חשבתי לחוף.
- דנה אורן ינאי:** ולכן, אזור המתקנים יהיה דרומית, ליד המדרגות שם, יהיה אזור מגודר, הרבה יותר נעים -
- מאיה כץ:** מתי מחזירים את המתקנים?
- דנה אורן ינאי:** זה עניין שבתקופה הקרובה. סיימנו את ההזנה, ואחרי זה.
- יונתן יעקובוביץ:** גם המים יחזרו לעבוד?
- מאיה כץ:** אני רק רוצה באמת שתדעו, אנשים לא מרוצים -
- דנה אורן ינאי:** ברור שאנחנו יודעים. מה, אנחנו לא -
- מאיה כץ:** לא, אתם לא יודעים, דנה -
- דנה אורן ינאי:** ברור שאנחנו יודעים -
- יונתן יעקובוביץ:** ברור שהם יודעים. מה את חושבת, הם פונים אלייך, אחרי שהם פונים אליהם -
- דנה אורן ינאי:** מה, אנחנו יושבים כל היום במשרד ולא רואים מה קורה?
- מאיה כץ:** כנראה שלא, כנראה שלא.
- יונתן יעקובוביץ:** אני רק רוצה להגיד איזה משהו לגבי העניין הזה של

החופים-

כנראה שלא.

מאיה כץ:

לא, לא, בבקשה, יונתן, זו לא השאילתא שלך-

יריב פישר:

אני לא אתן לך להמשיך. תן לי את חצי הדקה הזאת, אני אגיד את זה בצורה רגועה, תכבד אותי, בבקשה. אני אומר את זה בצורה רגועה, אני לא בא להתנגח. המצב של החופים מבחינתי, הוא מזעזע, בסדר?

יונתן יעקובוביץ:

לא, יונתן, בסדר-

יריב פישר:

אני רק רוצה להגיד מילה טובה-

יונתן יעקובוביץ:

לא, באמת יש גבול. יונתן, זה לא שלך-

יריב פישר:

אני רוצה להגיד, אני לא אפסיק, ואתה ללא תקדם. אני לא אפסיק, אתה לא תתקדם, ואתה לא יכול להוציא אותי, אז תפסיק אותי-

יונתן יעקובוביץ:

יונתן, החזרתם חוף ים מזעזע, טיילת שבורה. תפסיקו עם הדבר הזה-

יריב פישר:

כל מה שאני רוצה להגיד במשפט הנוסף-

יונתן יעקובוביץ:

שבורה לגמרי, מרינה מתפרקת. באמת, יש גם גבול לכל תעלול.

יריב פישר:

כל מה שאני רוצה להגיד במשפט הנוסף, זה שלפני חצי שנה, 8 חודשים, קצת יותר, העירייה הזאת לקחה את ההחלטה הכי טובה שהייתה אי פעם מאז שאני זוכר את עצמי לגבי מי שמנהל את חופי הרצליה, שקוראים לו אלירן לוי, ואני עומד מאחוריו, וכל מה שהוא עושה, והוא תותח על. הביקורת שלי לא עליו. הביקורת שלי היא חוסר בתקציבים, חוסר בהשקעה, היא ביקורת שבאה על ההנהלה-

יונתן יעקובוביץ:

מאיפה אתה מביא את זה?

דנה אורן ינאי:

יונתן יעקובוביץ: והיה לי חשוב לבוא ולהציג את זה, כדי שלא תבואו ותסובבו את זה על העובדים, כי העובדים עושים הכי טוב שהם יכולים.

יריב פישר: אנחנו מסובבים את זה על העובדים?

יונתן יעקובוביץ: לך לחוף זבולון, תראה את פח האשפה שיש שם. לך לחוף סידנא עלי, תראה את פח האשפה שיש שם. בכל חוף. לך למקלחות בחוף הדרומי-

יריב פישר: יונתן, תעצור-

יונתן יעקובוביץ: אתה לא תגיד לי מה החופים. אני זה שנמצא בחופים-

מאיה כץ: אין מים בברז.

יונתן יעקובוביץ: זה שאת עושה שם סיור בתוך האוטו שלך פעם ב-, זה לא אומר שאת יודעת-

דנה אורן ינאי: נשמה, אני לא נוסעת באוטו שלי.

יונתן יעקובוביץ: החופים נראים מזעזע. שנתיים אתם מזניחים אותם-

דנה אורן ינאי: הלוואי והמצב היה מתקבל חצי ממה-

יונתן יעקובוביץ: אין לך בושה?

דנה אורן ינאי: תתביישו לעצמכם. עשור הזנחתם-

יונתן יעקובוביץ: אתה לא מבלה שם, אבל הילדות שלך מבלות שם.

גב' רינה זאבי: אנחנו יכולים להמשיך?

יונתן יעקובוביץ: תתביישו לכם, שאתם בכלל-

יריב פישר: אני במקומך, לא הייתי מדבר פה, באמת לא הייתי מדבר כאן.

יונתן יעקובוביץ: אין חוף אחד שהשקעתם בו. אין חוף אחד שהשקעתם בו.

רפי חיים: מזל שהם נבחרו. לפני זה הכל היה על הפנים.

יונתן יעקובוביץ: באיזה חוף השקעת?

דנה אורן ינאי: על מה אתה מדבר? אתה רואה את החופים?

יונתן יעקובוביץ: באיזה חוף השקעת? באיזה חוף השקעת?

- יריב פישר:** הלאה, שאילתא הבאה-
- דנה אורן ינאי:** ותירגע עם הקצף בפה.
- יונתן יעקובוביץ:** תפסיקי לבלבל את המוח. באיזה חוף השקעת?
- דנה אורן ינאי:** זה שאתה גולש פעם ביומיים-
- יונתן יעקובוביץ:** תגידי באיזה חוף השקעת.
- דנה אורן ינאי:** תגידי לי, על מה-
- יונתן יעקובוביץ:** באיזה חוף השקעת?
- דנה אורן ינאי:** הזנחתם את כל הטיילת, את כל הזה-
- יונתן יעקובוביץ:** באיזה חוף השקעת? באיזה חוף השקעת?
- דנה אורן ינאי:** בכולם.
- יונתן יעקובוביץ:** במה?
- דנה אורן ינאי:** בכולם, בהצללות, בפיתוח. לא, למה-
- יריב פישר:** לך לים, יונתן-
- דנה אורן ינאי:** א', מה שהיה קיים, היה שבור, וגם בחוף בנפרד-
- יונתן יעקובוביץ:** מה עשית? שמת שמשיות מתקפלות בסידנא עלי-
- יריב פישר:** שאילתא הבאה, בבקשה.
- גב' רינה זאבי:** שאילתא בנושא-
- יונתן יעקובוביץ:** תתביישו לכם, אין לכם מושג-
- יריב פישר:** יונתן-
- דנה אורן ינאי:** עשור היית שם, לא עשית כלום.
- יריב פישר:** החזרתם ים מפורק.
- יונתן יעקובוביץ:** אין לך מושג-
- יריב פישר:** מפורק. זה בושה שהחזרתם את זה ככה.
- מאיה כץ:** הסטנדרט הוא שונה.
- יריב פישר:** הסטנדרט הוא שונה.
- יונתן יעקובוביץ:** הם לא עשו כלום-
- מאיה כץ:** ...שהכל בסדר-

- יונתן יעקובוביץ:** אם הוא היה עושה משהו, והייתי אומר, טוב, עשית את זה לא טוב-
- מאיה כץ:** אבל תן לו להמשיך לחשוב שהכל בסדר-
- יונתן יעקובוביץ:** הוא לא עושה כלום.
- מאיה כץ:** זה הכל, הכל בסדר.
- רפי חיים:** הכל מצוין.
- מאיה כץ:** הכל מצוין.
- רפי חיים:** מזל שנבחרת.
- יונתן יעקובוביץ:** לפחות שמתם פאצ'ים על המקלחות, שכולם היו מחליקים שם, כדי שלא יחליקו-
- דנה אורן ינאי:** נכון, כי קיבלנו אותן מחליקות. תודה, אלירן.

שאלתה מספר 5 ע"י מאיה כץ
בנושא: רחוב הבנים

גב' רינה זאבי: מאיה, אני ממשיכה עם השאלתא שלך, בנושא רח' הבנים. מאז ה-20.03.2026 עוברים ברחוב הבנים למעלה מ-500 אוטובוסים ביום, מ-05:00 בבוקר עד 01:00 בלילה, לעיתים אף יותר מאוחר. גם בשישי עד 18:00 בערב ובשבת החל מ-16:00 אחה"צ. לפי מידע שנאסף דרך מערכות משרד התחבורה, למעלה מ-40% מהאוטובוסים מונעים בדיזל ופחות מ-30% מהאוטובוסים שנוסעים ברחוב מונעים בחשמל. על אף הפגישות עם התושבים בהן סוכם שתעשה בחינה מקצועית לחלופות, העירייה ממשיכה להוסיף קוים ברחוב הבנים, כגון קו 729. כל זה מתרחש בזמן שקיימות חלופות ברורות והגיוניות שמחלקות את

העומס על מספר רחובות, הן ברחוב ארלוזורוב והן ברחוב סוקולוב. 3 תחנות ברחוב ארלוזורוב לא הוקמו, אף שאושרו ע"י כלל הגורמים המקצועיים, כולל מפקח משרד התחבורה. תחנה ברחוב סוקולוב פינת אחד העם הומלצה על ידי גורמי המקצוע והעירייה ביקשה לא לאשר אותה (פרטים אלה לקוחים מנתונים מאישור המפקח על התעבורה מתאריך 19.04.2026) לעירייה הוגש דו"ח מהנדס תנועה המדגיש שרחוב הבנים לא מתאים לתנועת אוטובוסים, ודאי לא בהיקף כזה - לא מבחינת הרדיוסים בנקודות מפתח, לא מבחינת הרוחב באזורים הצרים, לא מבחינת קרבת הבתים לרחוב. תנועת האוטובוסים מהווה סכנה בטיחותית (כפי שהוכח בפגיעות בגדר, בדמויות הילדים, בפגיעות באוטובוסים עצמם) ופגיעה מהותית באיכות החיים של התושבים.

לאור הפגיעה בעשרות רבות של משפחות וחוסר המענה אנו מגישים את השאלות הבאות: האם טרם קבלת ההחלטה על הסטת כ-500 נסיעות אוטובוס יומיות לרחוב הבנים, בוצעה בדיקה בטיחותית כלשהי שבחנה את יכולתם של אוטובוסים לתמרן ברחוב? אם כן, נבקש לצרף את הבדיקה ותוצאותיה כנספחים לתשובה. במידה ולא בוצעה בדיקה, נבקש לדעת על סמך אילו מסמכים/בדיקות שנעשו כן אושרה ההחלטה? האם כלל גורמי המקצוע (עירייה, משטרה, משרד התחבורה, וכו') אישרו באופן רשמי את התוכנית במתכונתה הנוכחית לפני ביצוע השינויים ברחוב בפועל? האם היו אישורים שהתקבלו רק בדיעבד? אם כן סמכות מי בוצעו השינויים בפועל לפני קבלת האישורים הנדרשים? באישור מפקח התחבורה לפרוטוקול ועדת תנועה

מרכזית מצוינים במפורש מכתבו של סגן ראש העיר בנושא תחנות אוטובוס ברחוב הבנים מתאריך 10.3.26, ובקשת הרשות המקומית להסרת התחנה בסוקולוב פינת אחד העם. מה היה תוכנו של מכתב סגן ראש העיר ומה התהליך והנימוקים שהובילו לבקשת העירייה לא להציב תחנות בארלוזורוב וברחוב סוקולוב, אף שהומלצו על ידי גורמי המקצוע בוועדת התנועה? (מבקשת לצרף את המסמכים כנספחים לתשובה- התייחסות פרוטוקולי הדיון המקצועי שהוביל לפניית העירייה על אף המלצת גורמי המקצועי ועותק מכתבו של סגן ראש העיר). בישיבת עדכון דיירי רחוב העצמאות מתאריך 8.3.26 טען סגן ראש העיר כי תנועת האוטובוסים ממערב למזרח תחזור לרחוב העצמאות בתוך שישה חודשים.

במסרים מאוחרים יותר של העירייה דובר על הסטה לסדר גודל של 23 חודשים (לא כולל עיכובים). בשיחה עם ראש העיר הוא אמר לנציגי דיירי הרחוב שהאוטובוסים יוסטו לתקופה של 18 חודשים. מבקשים לדעת מה לוחות הזמנים הסופיים להחזרת האוטובוסים לרחוב העצמאות? האם כאשר תחזור התנועה לרחוב עצמאות יחזרו הקווים (לפחות בכיוון אחד) לרחוב גם? תשובה. כן. בוצעה בדיקה ובוצעו כל הבדיקות כנדרש וכמקובל ע"י כל הגורמים המוסמכים בהליכים אלה. כן. כל האישורים התקבלו בזמן כנדרש ולא בדיעבד בהמשך לכל הבדיקות שנעשו בסעיף 1. תוכנו של המכתב היה התחייבות של העירייה לאסור חנייה ברחוב הבנים במקטע המרכזי (בן -יהודה-קהילת ציון). לנושא התחנה ברחוב סוקולוב לא נדרש להסיט לשם קווים ועל כן הנושא ירד מסדר היום. האוטובוסים יחזרו לרחוב

העצמאות בהתאם להתקדמות ומצב העבודות בו ולאפשרות לנסיעת אוטובוסים ובכפוף לאישור משרד התחבורה כנדרש. זה גם מה שנאמר תמיד לתושבי הרחוב. ראו תשובה 4 מעלה.

שאלה נוספת.

כן.

בבקשה.

אז ככה. קודם כל, אני ביקשתי את הנספחים של כל המסמכים שהיו פה, לשמור את זה כנספח פה. בד"כ אתם כן מצרפים את זה, הפעם לא צירפתם בשאלות.

נכון שלא צירפנו הפעם. אני לא אומר שתמיד אנחנו מצרפים, אני מאשר שהפעם לא צירפנו-

לא. אתם בד"כ מצרפים, והפעם באופן חריג, לא צירפתם.

זה את אומרת. לא, זה את אומרת.

אני אדרוש את זה פשוט לפי חוק חופש המידע, וחבל. זה רק מעיד, וחבל.

מאיה, רגע, לא, שנייה, רגע-

השאלה הנוספת-

רגע, לא. רק הערה טכנית. את לא צריכה לדרוש את זה לפי חוק חופש המידע-

אז למה לא צירפתם?

רגע, שנייה. תקשיבי רגע. את חברת מועצה.

נכון.

זכותך לעיין בכל מסמך של עיריית הרצליה.

נכון.

את מוזמנת אליי לבוא, תראי את כל המסמכים, תקבלי את כל ההסברים, יחד עם כל עמיתייך לסיעה שהגישו פה היום

יריב פישר:

מאיה כץ:

יריב פישר:

מאיה כץ:

איל פביאן:

מאיה כץ:

איל פביאן:

מאיה כץ:

איל פביאן:

מאיה כץ:

איל פביאן:

מאיה כץ:

איל פביאן:

מאיה כץ:

איל פביאן:

מאיה כץ:

איל פביאן:

- שאילתות בנושא-
מאיה כץ: אני רוצה את זה בשקיפות לציבור, כמו שאתה נותן כל מסמך.
איל פביאן: טוב, עניתי לך, זהו.
יריב פישר: מה השאלה הנוספת?
מאיה כץ: הבנתי. אז ערך השקיפות פה לא קיים פתאום.
איל פביאן: זו הייתה התשובה. עניתי לך.
מאיה כץ: אגב, אתה יודע משהו, איל? אני אגיע.
איל פביאן: תגיעי, תגיעי.
מאיה כץ: בסדר, לא מחר, אני כנראה אגיע ביום חמישי.
איל פביאן: תגיעי-
מאיה כץ: אני אגיע כנראה ביום חמישי-
יריב פישר: מה השאלה?
מאיה כץ: אני רק אומרת, שברגע שאתם כן מצרפים בד"כ נספחים, והפעם לא צירפת, יש פה טעם לפגם, וחבל. כי הטעם לפגם הוא עליך, לא עלינו.
איל פביאן: בסדר, אוקי.
מאיה כץ: השאלה הנוספת לשאילתא הזאת. לא נתתם אגב תשובות מלאות גם להכל, וגם זה חבל. למה לא הוקמו תחנות ברח' ארלוזורוב?
איל פביאן: אני אענה לך.
מאיה כץ: מדוע לא חילקתם את העומסים-
שירלי גדנר: נסעת ברח' ארלוזורוב לאחרונה? את ראית מה קורה שם?
מאיה כץ: אני קודם כל, כל בוקר נוסעת בארלוזורוב. כל בוקר אני נוסעת בארלוזורוב, וגם כל אחת"צ, כי המשפחתון של הילדים שלי נמצא על הציר הזה. אז אני נוסעת-
שירלי גדנר: את בורחת מארלוזורוב לרח' הבנים.

- מאיה כץ:** את יודעת מה אני רואה? אני רואה שבשביל האופניים אף אחד לא נוסע. אני רואה -
- שירלי גדנר:** אני דווקא רואה שנוסעים, והוא בכלל בכיוון השני.
- מאיה כץ:** אולי בגלל שאתם גרים שם, אז לא שמתם תחנות אוטובוס.
- יריב פישר:** אולי מה?
- מאיה כץ:** אז אני רוצה לשאול שאלה עניינית -
- רפי חיים:** את רואה שנוסעים אופניים?
- מאיה כץ:** בסוף יש פה חלוקת עומסים -
- דנה אורן ינאי:** יש פה האשמה מאוד חמורה. מי גר בארלוזורוב?
- מאיה כץ:** בשכונה.
- דנה אורן ינאי:** אמרת אולי -
- מאיה כץ:** שאלתי שאלה.
- דנה אורן ינאי:** לא. אמרת, אולי -
- מאיה כץ:** שאלתי, האם בגלל שאתם גרים באזור.
- דנה אורן ינאי:** מי גר שם?
- מאיה כץ:** אבל אני שאלתי שאלה, אפשר לתת לי כן, אפשר לתת לי לא.
- דנה אורן ינאי:** לא, זו האשמה -
- מאיה כץ:** השאלה הנוספת שלי, כדאי שתנהל את הדיון -
- איל פביאן:** אני לא מצליח -
- מאיה כץ:** השאלה הנוספת -
- יריב פישר:** שאלה שתהיה עניינית, ולא תדברי ככה, מאיה.
- מאיה כץ:** השאלה שלי היא מאוד ברורה. בסוף, יש פה פיתוח תשתית שצריכה או לא צריכה להתקיים ברח' העצמאות, רגע זה לא העניין, כי היא קורית. בסוף יש פה כמות של אוטובוסים, שיכולה והייתה צריכה להתחלק על כמה רחובות, כדי לא לייצר עומס משמעותי וגדול על רחוב אחד. רח' ארלוזורוב

- הוא עורק תחבורה משמעותי וראשי. מדוע בחרתם לא להעביר חלק מהקווים-
יריב פישר:
 למה את חושבת-
איל פביאן:
 רגע, אני אענה. יריב, תן לי לענות, ואחרי זה בבקשה תשלים.
 קצר, בבקשה, כן.
יריב פישר:
 אני אעשה את זה-
איל פביאן:
 למה קצר? שייתן כמה תשובות שהוא רוצה.
מאיה כץ:
 כי זו שאילתא.
יריב פישר:
 אני אעשה את זה מאוד קצר. את שאלת גם כמה שאלות, אני אתן גם לך כמה תשובות-
איל פביאן:
 לא, תענה רק על ארלוזורוב, לא צריך לבלבל.
מאיה כץ:
 לא, אני אענה לך. שאלת על התחנות בארלוזורוב. התחנות בארלוזורוב, אחת הוקמה, 3 מהן בדיון. הרבה פעמים מאשרים ברשויות התכנון תחנות, ומקימים אותן אחרי זמן רב, ולעיתים מזיזים ומשנים, אחד. שתיים, מה שמסתתר-
מאיה כץ:
 התחנות האלה, אתה מדבר, רק להבהיר אבל-
איל פביאן:
 אני עונה לך לשאלה.
מאיה כץ:
 לא, אבל שנייה. הוא אומר משהו, אני רוצה להבין איך אני מבינה אותך-
איל פביאן:
 אני עונה לך ספציפית על התחנות-
מאיה כץ:
 התחנות שאתה מתכוון, הנוספות, שהן בדיון על רח' ארלוזורוב, הן אלו שאושרו ע"י המפקח כבר?
 כן, כן, כמובן.
איל פביאן:
 הבנתי, אוקי.
מאיה כץ:
 על אלה אני מדבר. 1 מתוך 4, הוקמה. 3 בדיון-
איל פביאן:
 למה בדיון?
מאיה כץ:

- איל פביאן:**
אני אסביר, אבל תני לענות-
אני אשמח.
מאיה כץ:
איל פביאן:
תני לי לענות. אמרתי קודם, שבהרבה מאוד מקרים, יש פה בכלל בשאלות שנסאלות פה בכל האירוע הזה, בעיה בסיסית של חוסר הבנה איך המערכות האלה פועלות. בהרבה מאוד מקרים, גם במדינת ישראל, וגם בעיר הרצליה, מאושרות תחנות, מוקמות גם שנה אח"כ, לעיתים לא מוקמות. אין פה שום דבר חריג. כך עם 3 התחנות האלה בארלוזורוב, אחד. שתיים, למען הסר ספר, שאף אחד לא יתבלבל. גם אם יוקמו התחנות האלה מחר, הן מיועדות לקווים שכבר נוסעים כעת בארלוזורוב. הן לא יאפשרו עוד קווים. שלוש, לשאלתך, הסטנו 6 קווי אוטובוס מהעצמאות לארלוזורוב, והסטנו 6 קווים-
7.
קהל:
איל פביאן: 6 קווים. אל תפריע לי. 9 ו-19 זה קו אחד.
לא להפריע, בבקשה.
יריב פישר: 9, 19 זה קו אחד, זה לא 2 קווים. אתם מערבבים-
איל פביאן: רגע, איל, שנייה.
בבקשה.
יריב פישר: אנחנו לא רוצים להוציא את הקהל. בבקשה לא להפריע, לא להגיב. אתם צופים בישיבה בלבד, בסדר? נא להמשיך. אני מה זה לא רוצה להוציא החוצה היום-
אני עונה-
איל פביאן: הם שכחו, כשהם היו באופוזיציה ובאו עם תושבים, אצלם זה היה בסדר שהתושבים יבואו ויצעקו וכדומה. עכשיו הם בקואליציה, זה לא בסדר.
איל פביאן: אוקי, בסדר. מאיה, תקשיבי. אני-

- יריב פישר:** לא להפריע, בבקשה-
- איל פביאן:** אני עונה לחברת המועצה, מאיה כץ, עכשיו. אני עונה למאיה כץ עכשיו-
- יריב פישר:** ביקשתי לא להפריע-
- רפי חיים:** איך אני אוהב את האיפוק שלך.
- איל פביאן:** מה?
- רפי חיים:** אני אוהב את האיפוק של ראש העיר עם תושבים מסוימים.
- יריב פישר:** עוז, אני מצטער. אני באמת ביקשתי יפה. אתם רוצים להיות כאן נוכחים, אתם יכולים. לא להפריע, פעם אחרונה. בבקשה, איל.
- איל פביאן:** מאיה, הזזנו 6 קווים לארלוזורוב, 6 קווים לבנים. מעבר לזה, הזזנו עוד קווי תלמידים, קווי לילה וקו נעים בסופ"ש, שאני לא סופר אותם, כי אני מדבר בעיקר על הקווים הסדירים, שהם מייצרים את מאות הנסיעות. לפי התכנון הנוכחי, 6 הקווים בארלוזורוב מייצרים 300 נסיעות ביום, ו-6 הקווים בבנים מייצרים 500 נסיעות ביום. שלוש, עד לפני ה-20.3, כל 800 הנסיעות האלה ביום, נסעו ברח' העצמאות שנים. השכנים שם הרגישו אותן. היינו חייבים להזיז את האוטובוסים. לא ניתן, הנושא הזה נבחן במשך 7 חודשים.
- אנחנו ידענו שאחרי פורים, אנחנו חייבים להתחיל את קו הניקוז בעצמאות. 7 חודשים לפני זה התחיל תהליך הכנה מסודר של עיריית הרצליה עם משרד התחבורה, ועם כל הרשויות הנדרשות. נבחנו הרבה מאוד חלופות. השיקולים המקצועיים כאן הם מאוד מורכבים. ב-800 הנסיעות האלה ביום, כשהאוטובוסים האלה מלאים, נוסעים 40,000 איש. כשהם חצי ריקים, זה 20,000 איש. זו מערכת תחבורה

ציבורית שמשרתת עשרות אלפי תושבים שלנו ביום, שעוברים גם מאוטובוס לאוטובוס. אי אפשר, אני לא יכול כאן לפרט עכשיו, למה לא חילקו אותם בדיוק שווה בשווה- לא אמרתי אגב שווה בשווה-

מאיה כץ:

אבל אני עונה לשאלה. כל החלופות נבחנו. בסוף, כמו שענינו בשאילתא, נבחרה החלופה המיטבית בתנאים האפשריים לעיר הרצליה, ולעשרות אלפי תושבים שלה.

איל פביאן:

שאילתא הבאה, בבקשה.

יריב פישר:

זהו, זו התשובה שלי.

איל פביאן:

7 חודשים תכננתם, ולא יכולנו לדעת דבר על זה?

קהל:

שאילתא הבאה, בבקשה.

יריב פישר:

שאילתת המשך-

גב' רינה זאבי:

לא, אי אפשר. בבקשה, רבקה, לא, אין אפשרות לקהל. בבקשה.

יריב פישר:

שאילתה מספר 6 ע"י ענת רודוניה

בנושא: רחוב הבנים

של ענת רודוניה, המשך רח' הבנים. דיירי הרחוב הגישו לפני כחודש לראש העיר חוות דעת של מהנדס תחבורה הקובע כי הרחוב אינו עומד בתקני משרד התחבורה לתנועת אוטובוסים. לאור מסמך זה האם העירייה ביצעה בדיקה נגדית של הנתונים שהוצגו בדו"ח? נבקש לקבל לתשובה לשאילתה זו כנספח את עמדה מנומקת של הגורם המקצועי אשר דוחה או מאשר את ממצאי דוח הדיירים. האם העירייה מתכוונת לפעול באופן יזום מול משרד התחבורה לשינויי והסטת הקווים? במסגרת השינויים ברחוב בוטלו

גב' רינה זאבי:

חניות רבות משקשות בעיקר על דיירי הגיל השלישי, ישנם פתרונות אחרים מקלים יותר כמו חניה עם שני גלגלים על המדרכה באזורים הרחבים? פתרון שגם יכול לייצר מחיצה למול התנועה האינטנסיבית שיש כרגע ברחוב. בישיבה עם ראש העיר ונציגות דיירי רחוב הבנים שנערכה ב 9.4.26 ציין סגן ראש העיר פביאן כי בוצעו מספר סבבי שינויים של מסלולי האוטובוס כפי שהוצעו על ידי משרד התחבורה השתמשו במילה ("איטרציות"). הובא לידיעתנו כי גורמי המקצוע המליצו לחלק את העומס בין סוקולוב הבנים וארלוזורוב (מרחק 150 מטר משם) ובסופו של דבר הוחלט אחרת ביוזמת העירייה שבמבחן התוצאה הועבר כל העומס לרחוב הבנים. האם המידע נכון? במידה ולא אילו פעולות, פגישות או התנגדויות רשמיות הציגו ראש העיר וסגנו מול משרד התחבורה ו/או גורמי המקצוע העירוניים כדי להגן על שלומם ואיכות חייהם של דיירי רחוב הבנים? תשובה. המסמך שהגישו התושבים מטעמם מוכר לעירייה. רחוב הבנים מאושר תחבורתית לתנועת אוטובוסים. לא. ההחלטה על מסלולי הקווים הנוכחיים נעשתה לאחר עבודת מטה מסודרת שנמשכה חודשים ארוכים מראש. ביטול החניות המוזכר כנ"ל שיפר את הבטיחות ברחוב. העירייה יזמה והציעה מראש פתרונות חנייה על מנת לסייע במצב החדש. המידע בחלקו כפי שמובא כנ"ל אינו נכון. עיריית הרצליה ביצעה עם משרד התחבורה וזרועותיו המקצועיות ועם שאר הרשויות הרלוונטיות בישראל, עבודת מטה מקצועית ומסודרת ומורכבת מאוד במשך מספר חודשים ארוכים מראש, שבסיומה נבחרה החלופה הטובה ביותר האפשרית לטובת תושבי העיר הרצליה, חלופה זו גם

שומרת על שלומם ואיכות חייהם של התושבים כמקובל
וכנדרש.

רפי חיים: איזה שלומם? איזה שלומם?

יריב פישר: ענת, שאלה נוספת.

גב' רינה זאבי: ענת, שאלה נוספת.

יריב פישר: רבקה, לא להפריע, בבקשה.

רפי חיים: תראה את הסרטונים, מדברים בעד עצמם.

יריב פישר: אני מכיר, בבקשה.

רפי חיים: לא, לא. אם תראה את הסרטונים, זה מדבר בעד עצמו.

קהל: אף אחד לא ייקח את הבית הזה ממני. הבית שלי-

יריב פישר: לא להפריע, בבקשה.

קהל: 5... מ' מהאוטובוסים, 5 מ'. אלה דירות צמודי קרקע. אני

נשבעת לך. כל בוקר אני מתעוררת ב-04:45, בוכה. זה לא

ייתכן. אני כבר מרגישה שהתבגרתי בעוד 10 שנים מרוב

הצרות האלה שעשיתם עלינו. 50 שנה-

יריב פישר: אני מכיר אותך היטב, אני יודע שזה לא נעים, אבל זו

עבודה שתיקח לפחות עוד שנה, ואין לנו אפשרות אחרת.

הסברנו לכם את זה הרבה מאוד פעמים. זה לא יעזור אם

תגידו את זה כל כך הרבה פעמים, זה הפתרון שלנו לדבר.

בבקשה, רבקה. זה לא המקום כרגע.

קהל: אני רוצה לישון-

מאיה כץ: עשיתם סקר של זיהום לאחרונה? בתים צמודי קרקע

מקבלים זיהום אחר מאשר בתים בבנייה רוויה?

יריב פישר: שאילתא הבאה, בבקשה.

מאיה כץ: סקר דציבלים. בחנתם את הדברים?

יריב פישר: שירלי, את יודעת שזה לא המקום. בבקשה, שאילתא הבאה.

קהל: זו הציפייה שלכם? שאנחנו נפסיק-

למה לא? למה לא? מה ההבדל עם רח' הנדיב? מה שונה מרח' הנדיב? אתם דיירים בהרצליה, חברים, במרכז העיר.	<u>יריב פישר:</u>
...	<u>קהל:</u>
שירלי, אני לא רוצה להוציא אותך החוצה. קיבלתם, קיבלתם תשובות. בבקשה, שאילתא הבאה.	<u>יריב פישר:</u>
בשביל מה אנחנו נפגשים? בשביל מה, מה תגידו לנו- שאילתא הבאה, בבקשה.	<u>קהל:</u>
חברים, אנחנו נמשיך עם השאילתא הבא, לרח' הבנים- יש לי עוד שאלה.	<u>גב' רינה זאבי:</u>
בבקשה.	<u>ענת רודוניה:</u>
שאלתי.	<u>גב' רינה זאבי:</u>
היא לא שאלה את השאלה הנוספת.	<u>יריב פישר:</u>
חשבתי שאמרת שאין לך.	<u>גב' רינה זאבי:</u>
לא, אמרתי שיש לי.	<u>ענת רודוניה:</u>
היא רוצה שאלה נוספת. כן, מה השאלה?	<u>איל פביאן:</u>
האם קיימת תכנית של העירייה או משרד התחבורה, להשאיר קווי אוטובוס בסיום העבודות?	<u>ענת רודוניה:</u>
לא הבנתי. תחדדי את השאלה רגע. אני רוצה להבין מה- האם בסיום העבודות, הקווים או חלקם נשארים ברח' הבנים, או שכל הקווים יוחזרו למסלול רח' העצמאות?	<u>איל פביאן:</u>
אז ענינו על זה, ענינו- זו ממש לא תשובה מתחמקת. ענינו על זה כל כך הרבה- לא, אני אסביר, ואמרנו את זה היום הרבה פעמים, נגיד את זה עוד פעם. ככלל, קווי האוטובוס יחזרו לרח' העצמאות.	<u>יריב פישר:</u>
למה אני אומר ככלל-	<u>איל פביאן:</u>
למה?	<u>מאיה כץ:</u>
חברים-	<u>איל פביאן:</u>

- קהל:** יש תכניות עבודה -
- יריב פישר:** שירלי, בבקשה, לא להפריע.
- קהל:** יש תכניות עבודה -
- יריב פישר:** שירלי, בבקשה, לא להפריע. זה לא יעבוד ככה, שירלי, זה לא יעבוד ככה. לא, זה לא יעבוד. אין לך זכות שאלה כאן. זו ישיבת מועצה. את לא שונה משום אזרח בעיר. בבקשה לשבת, לא להפריע לישיבה, בבקשה.
- קהל:** אבל אפשר לענות על השאלות?
- יריב פישר:** אין פה שאלה שאנחנו לא עונים עליה.
- קהל:** מתי יוצאים האוטובוסים?
- יריב פישר:** אני עניתי לך על זה, אני עניתי גם לך על זה. לכולכם ענינו על זה, גם כתבתי לכם תשובה על זה. ברגע שהעבודות יסתיימו, האוטובוסים יצאו. אנחנו כן לא אומרים את זה ב-100%, כי גם הסברתי לכם את זה. יכול להיות שקו ילדים, בסופו של דבר יהיה מוצלח נורא. אמרתי לך את זה, ואנחנו נחליט ביחד גם שאנחנו רוצים להשאיר קו אחד או שניים. אנחנו לא נשקר לכם לעולם, נגיד לכם רק את האמת. ענינו על זה עשרות פעמים, את אותה תשובה. אתם שואלים אותה שאלה. אני מבין שהפרויקט הזה לא נעים לרחי הבנים. אנחנו מבינים. אבל זאת הדרך שלנו, אין דרך אחרת, חברים.
- קהל:** יש לו"ז, יריב. מתי זה יקרה?
- יריב פישר:** כתוב לכם. גם לזה עניתי עשרות פעמים. הפרויקט הזה כרגע מתוכנן כ-18 חודשים. אנחנו עושים כל מאמץ שיהיה אפשר להקדים את זה, כל מאמץ. כרגע אנחנו עובדים לפי לוחות הזמנים, עובדים מאוד, מאוד מהר שם.
- איל פביאן:** אנחנו משתמשים במילה "ככלל" רק מ-2 סיבות. אחת, אני

חוזר על מה שאמרתי קודם. הגוף היחיד במדינת ישראל שמזיז אוטובוסים, אחרי כל הבדיקות הנדרשות, זה רק משרד התחבורה. לא עיריית הרצליה, ולא עיריית חולון, ולא משרד הבריאות. רק אם משרד התחבורה יאשר, דברים יזוזו. דבר שני, אחרי שהזזנו 12 קווי אוטובוסים, כמו כל רחוב אחר בהרצליה, אף אחד פה לא יקבל התחייבות שיהיו 0 קווי אוטובוסים ברח' הבנים. יכול להיות שיהיה קו אחד. ככלל, האוטובוסים יחזרו לרח' העצמאות, זהו. שאלה הבאה, בבקשה.

יריב פישר:

שאלתה מספר 7 ע"י ענת רודוניה

בנושא: רחוב הבנים

ענת, אני ממשיכה עם עוד שאילתא שלך. שוב בנושא רח' הבנים. מדוע נוסף לרח' הבנים את קו 729, שעובר ברחוב בסופ"ש, וזאת-

גב' רינה זאבי:

רינה, אם את יכולה רק להקריא טיפה יותר חזק?

מאיה כץ:

כן, בטח, אני אשתדל.

גב' רינה זאבי:

אני יכולה להקריא, אם את רוצה לשתות.

מאיה כץ:

מדוע נוסף לרחוב הבנים את קו 729 שעובר ברחוב בסוף השבוע וזאת כחודש לאחר פגישת נציגות הרחוב עם ראש העיר בו הביעו מצוקה מעומס האוטובוסים ברחוב? טרום השינוי ברחוב העצמאות היו 2 תחנות אוטובוס בצומת הרחוב עם בן-גוריון ששירתו את אוכלוסיית מרכז העיר. אותן תחנות הוסבו לרחוב בן-גוריון כדי להמשיך ולשרת את אותה האוכלוסייה. כל התחנות ברחוב הבנים הן חדשות ותוספתיות. אם כן, מדוע טוענת העירייה כי תחנות

גב' רינה זאבי:

רחוב הבנים נועדו לשרת את אוכלוסיית מרכז העיר, כשזו עושה שימוש בתחנות בבן-גוריון? מדוע בוצע שינוי דרמטי, המשנה סדרי עולם עבור עשרות משפחות, באבחה אחת ובאישון לילה, ללא קיום הליך תקין, שקוף ומקובל של שיתוף הציבור ועדכון דיירי הרחוב מראש? כפי שעודכנו דיירי רחוב העצמאות בשיתוף ציבור ייעודי להם שההזמנה אליו נכתב "עדכון לדיירי רחוב עצמאות...." האם הוזמנו דיירי רחוב הבנים לאירוע עדכון דיירי רחוב העצמאות שהתקיים ב 8.3.26 ובו הוצגו השינויים ברחוב הבנים? מדוע לא בוצע עדכון לדיירי רחוב הבנים בלבד כמו שנעשה לרחוב העצמאות? האם התקבלה חוות דעת משפטית של היועצת המשפטית לעירייה לגבי חוקיות המהלך שנערך ללא הליך מינימלי של יידוע הציבור ומתן זכות טיעון לתושבים שחיהם נפגעו ישירות? נבקש לדעת האם היועצת המשפטית נתנה אישור בעל פה למהלך המשנה סדרי עולם ללא זכות טיעון לתושבים? תשובה. קו זה נוסע בסוקולוב ממזרח למערב והוא צריך לחזור ממערב למזרח דרך רחוב הבנים לצורך שירות לנוסעים (רחוב העצמאות חסום וסוקולוב חד סטרי). הצבת תחנות האוטובוס בוצעה על פי קריטריונים מקצועיים עדכניים של משרד התחבורה ושל שירות התחבורה ציבורית כנדרש לתושבי העיר המשתמשים בתחב"צ. שיתוף הציבור לעניין העבודות ברחוב העצמאות יועד לכלל תושבי העיר הרצליה ופורסם באופן נרחב. במסגרת זו-

ממש לא. אף אחד לא ידע.

במסגרת זו, נמסרה הודעה לכלי התקשורת-

הרסתם חיים של עשרות משפחות-

קהל:

גב' רינה זאבי:

קהל:

- גב' רינה זאבי:** רק רגע, תני לי רגע להמשיך.
- יריב פישר:** תנו לרינה לענות, בבקשה.
- גב' רינה זאבי:** קצת כבוד, קצת כבוד.
- יריב פישר:** תנו לרינה לענות, בבקשה.
- גב' רינה זאבי:** קצת כבוד.
- קהל:** בחצי אמיתות, ובאמת יותר נמוך מזה, אי אפשר.
- יריב פישר:** תנו לרינה לענות, בבקשה.
- קהל:** ...אפשר לתקן, אנחנו יכולים לקבל את התיקון.
- יריב פישר:** אנחנו מתקנים, ומסדרים, וזה ייקח לפחות שנה. כן, בהחלט. דרך אגב, גם לא נכתב בהודעה לתקשורת שזה ברחי ארלוזורוב, וזה גם עבר לשם. חברים, זה לכל העיר, וכל העיר הוזמנה לזה. בבקשה, להמשיך, רינה.
- קהל:** עיריית הרצליה מתעללת-
- יריב פישר:** עיריית הרצליה ממש לא מתעללת. היא פועלת ומסדרת.
- ...
- איל פביאן:** באמת, חוצפנית.
- קהל:** הזלזול שאנחנו זוכים לקבל מ-day one. אתה יודע את זה-
- איל פביאן:** היא חוצפנית, האישה הזאת.
- קהל:** אתה קורא לזה אי נוחות זמנית-
- יריב פישר:** טוב, לא להפריע, בבקשה. אנחנו רוצים לסיים. בבקשה, כן.
- גב' רינה זאבי:** במסגרת זו נמסרה הודעה לכלי התקשורת, נשלח מסרון (SMS) לכלל התושבים-
- קהל:** זה שקר וכזב.
- יריב פישר:** איך זה שקר וכזב? חברים, די, בבקשה. אנחנו נעצור את השאילתות-
- גב' רינה זאבי:** רק תנו לי לעשות את העבודה שלי, בבקשה. תנו לי לעשות את העבודה שלי. אני לא לוקחת צד, תנו לי לעשות העבודה.

- קהל:** למה לשקר לתושבים?
- קהל:** שיהיה בפרוטוקול, שזה שקר של עיריית הרצליה-
- יריב פישר:** אין בפרוטוקול קהל, וזה לא שקר. הודעת SMS נשלחה לכל העיר, לכל העיר הרצליה נשלחה הודעה.
- קהל:** אף אחד מאיתנו לא קיבל את ה-SMS.
- יריב פישר:** ויצאה הודעה לתקשורת, ובשכונה יצאה הודעת ווטסאפ. בבקשה, להמשיך.
- קהל:** אף אחד לא קיבל את ה-SMS.
- גב' רינה זאבי:** העירייה-
- קהל:** וגם אם היינו מקבלים SMS-
- גב' רינה זאבי:** העירייה רואה חשיבות-
- יריב פישר:** שירלי, לעצור. באמת לעצור.
- גב' רינה זאבי:** העירייה רואה חשיבות רבה בשקיפות ובשיתוף הציבור-
- רפי חיים:** כן, ממש. מה זה-
- גב' רינה זאבי:** וגאה בהליך המקיף שנערך. חבל שלא תשמעו את התשובה. הוא כלל בתוכו את כל המידע על הסטת האוטובוסים-
- ...
- קהל:**
- יריב פישר:** אני לא. את אורחת בישיבה-
- קהל:** אני הצבעתי לך. אתה הדבר הכי מאכזב שהיה בהרצליה.
- יריב פישר:** בסדר, בסדר.
- קהל:** תתבייש לך.
- יריב פישר:** בסדר. את מוזמנת, זו מדינה דמוקרטית, אנחנו שומרים עליה ככה.
- קהל:** הרסת חיים של עשרות משפחות, ולא אכפת לך. אין מה לעשות...
- גב' רינה זאבי:** העירייה ביצעה הליך סדור של שיתוף ציבור לכלל תושבי העיר. לאור האתגרים האובייקטיביים שיצרה המלחמה,

ניתן לקבל בהבנה את העובדה שהודעות ממוקדות מסוימות הגיעו בלוחות זמנים דחוקים, אך העירייה פועלת להנגשת המידע בזמן אמת. ענת, יש לך שאלה נוספת? כן, תודה. אני שנייה רגע רוצה להקריא משהו מהשאלתא, ואז אני אשאל את השאלה. בישיבה עם ראש העיר ונציגות דיירי רח' הבנים, שנערכה ב-9.4.2026, ציינת, פביאן, סגן ראש העיר, כי בוצעו מספר סבבי שינויים של מסלולי האוטובוס, כפי שהוצעו ע"י משרד התחבורה. הובא לידיעתנו כי גורמי המקצוע המליצו לחלק את העומס בין סוקולוב, הבנים וארלוזורוב. מרחק של 150 מ'. בסופו של דבר הוחלט, ביוזמת העירייה, שבמבחן התוצאה, הועבר כל העומס לרח' הבנים. האם המידע נכון? במידה ולא, אילו פעולות, פגישות, התנגדויות רשמיות הציגו ראש העיר. תן לי לסיים-

ענת רודוניה:

זה לא ציטוט של איל. את אמרת שזה איל אמר את זה.

יריב פישר:

לא, לא אמרתי שזה מצוטט.

ענת רודוניה:

נכון, אתה צודק.

איל פביאן:

אני מקריאה רגע את השאלתא הקודמת, חלק, ושנייה. הציגו ראש העיר וסגנו מול משרד התחבורה, ו/או גורמי המקצוע העירוניים כדי להגן על שלומם ואיכות חייהם של דיירי רח' הבנים. עניתם על זה, גם אמרת שדיברת על זה עם התושבים, 18 חודשים. אני אשמח, אני עבדתי בתחום, בסדר? הייתי מנהלת קשרי קהילה ב-CRTG, פרויקט המערכות, הקו האדום, רק"ל. אני יודע מה זה לנהל פרויקטים. אני יודעת-

ענת רודוניה:

מה השאלה?

איל פביאן:

גם מה זה זמן פציעות. קצת, איל. אני לא מדברת הרבה.

ענת רודוניה:

תכבד קצת.

בסדר, מקבל.

תודה.

בסדר, קיבלתי.

ואני שואלת עוד הפעם. עפ"י לוח הזמנים הנוכחי, שהתחיל הפרויקט, ואני גרה במרכז העיר, וגם אני סובלת מזה, ואני לא גרה ברח' הבנים, אז אני מתארת לעצמי שעוד יותר החבר'ה ברח' הבנים. מתי אמורים האוטובוסים, כולל זמן פציעות, לצאת מרח' הבנים?

לסיים את הפרויקט-

אני רוצה תאריך. יש תכנית עבודה. יש עכשיו גאנט עבודה. ככה עובדים בפרויקטים.

ענינו על זה, עוד הפעם.

אמרתם בערך. אני רוצה לדעת עכשיו, לפי הגאנט הנוכחי, כולל זמן הערכת פציעות, כי אנחנו חיים במדינת ישראל, מתי זה יוצא.

קודם כל, הלחץ הגדול היה להתחיל כמה שיותר מוקדם, כדי שנגיע לחורף מוכנים, ולא נקבל עוד פעם את מה שתמיד קורה ברח' העצמאות בחורף. לכן היינו מאוד, מאוד לחוצים, גם היינו לחוצים גם בתקופת מלחמה להתחיל את הפרויקט הזה, כדי לא להיכנס ולהגיע לחורף, אחרי שאנחנו כבר אחרי, וזה מה שאנחנו עושים כרגע. את כל הסיפור של התיעול והביוב, כדי שבאמת גם ברח' הבנים, גם רח' העצמאות, גם מסביב לא יעברו עוד חורף, כמו שהם עברו בעבר. אני מזכיר לכם, כמה תקלות ביוב וכמה הצפות היו לנו שם בשנתיים, שלוש האחרונות. לכן היה חשוב-

...

קהל:

- יריב פישר:** אני לא יודע איך זה לא מעניין אתכם, אתם גרים שם ליד.
- קהל:** ...
- יריב פישר:** לכן אנחנו עובדים מאוד, מאוד קשה, ולשמחתי גם יש קבלן מצוין שם. אנחנו חושבים שנעמוד בלוחות הזמנים של 18 חודשים מקסימום. אנחנו עושים כל מאמץ לעשות את זה לפני.
- קהל:** אתם לא עושים שום דבר. אתם רק...
- יריב פישר:** בואו נמשיך, בבקשה.
- איל פביאן:** קיבלת תשובה?
- ענת רודוניה:** קיבלתי תשובה. אני לא חושבת שהיא מספקת. 18 חודשים מתחילת העבודה, מה-20.3.
- יריב פישר:** שאילתא הבאה, בבקשה.
- איל פביאן:** לא, לא, לא, לא, לא.
- ענת רודוניה:** מה, אז כמה? אז מה?
- איל פביאן:** לא, לא, לא, רגע, רגע, רגע-
- ענת רודוניה:** אמרת 18 חודשים.
- איל פביאן:** שנייה, רגע שנייה, אני עונה לה. היא חברת מועצה, אחרי זה אתם תעשו את שלכם. האירוע הוא כזה, אתם צריכים להיות מרוכזים. העבודות היו אמורות להתחיל, תקשיבו טוב למצב. האירוע הוא כזה. העבודות היו אמורות להתחיל ב-20.3. משרד התחבורה במדינת ישראל עשה מאמץ אדיר, שראוי לכל הערכה, לסייע לעיריית הרצליה, כדי שזה יקרה-
- רפי חיים:** משרד התחבורה?
- איל פביאן:** והסיט מעל 12 קווי אוטובוסים בזמן, במלחמה שפרצה-
- יריב פישר:** בכל אזור השרון.
- איל פביאן:** במלחמה שפרצה ב-28.2, כשטילים-

- ... **קהל:**
- שקט, בבקשה. עפו פה טילים על הראש של אנשים. לכן **איל פביאן:**
המשטרה לא אישרה להתחיל את העבודות ב-20.3. הן
התחילו באיחור, ולכן 18 החודשים-
ב-16.3 כבר צבעו את המדרכות, וב-20.3 התחילו לעבור **מאיה כץ:**
האוטובוסים-
ה-18- **איל פביאן:**
אז זה אומר שקיבלתם אישור בדיעבד. **מאיה כץ:**
מאיה, ה-18 חודש שראש העיר דיבר עליהם, שיהיה ברור, **איל פביאן:**
הם מתחילת העבודות בפועל, לא מה-20.3.
אז תאריך, מתי? **ענת רודוניה:**
הייתה מלחמה- **איל פביאן:**
אין בעיה. איל, אני איתך- **ענת רודוניה:**
הייתה מלחמה- **איל פביאן:**
איל, אני איתך- **ענת רודוניה:**
הלאה, שאילתא הבאה. **יריב פישר:**
מתי התחילה העבודה בפועל? **ענת רודוניה:**
כן, רינה. **יריב פישר:**
רגע, שנייה. הוא ענה, מתי התחילה העבודה בפועל אז? **ענת רודוניה:**
... **קהל:**
נכון, בגלל המלחמה. **איל פביאן:**
ממש בשבוע האחרון של המלחמה. **יריב פישר:**
... **קהל:**
למה לא עשיתם את זה ברח' ארלוזורוב? **רפי חיים:**
אין לי מה לענות. **איל פביאן:**
מחודש אפריל, סופרים 18 חודשים? **מאיה כץ:**
למה לא בארלוזורוב? **רפי חיים:**

- איל פביאן:** זה הצפי כרגע, כן.
- גב' רינה זאבי:** יש לנו שאילתא נוספת-
- יריב פישר:** אה, סליחה. שאילתא נוספת.
- מאיה כץ:** אתה מדבר-
- איל פביאן:** קחי 5 שבועות אחרי ה-20.3, תספרי. לא, אני מדבר-
- מאיה כץ:** אתה מדבר על התחלת הביצוע ברח' העצמאות, הם מדברים על ביצוע עבודות ברח' הבנים-
- גב' רינה זאבי:** יש לנו עוד שאילתא בנושא הבנים-
- מאיה כץ:** אז ה-18 זה מתחילת העבודות בחודש אפריל.
- איל פביאן:** רח' העצמאות, ברור.
- גב' רינה זאבי:** פזית, השאילתא הבאה שלך, בנושא-
- קהל:** ...משרד התחבורה-
- מאיה כץ:** מחודש אפריל, נגיד אמצע אפריל. שבוע שלישי נגיד, של אפריל.
- יריב פישר:** חברים, אנחנו ממשיכים בישיבה, בבקשה. כן.
- גב' רינה זאבי:** עוד שאילתא בנושא הבנים-
- קהל:** תבטלו את הארנונה-

שאילתה מספר 8 ע"י פזית בכר
בנושא: רחוב הבנים

- גב' רינה זאבי:** פזית, השאילתא היא שלך. האם העירייה מוכנה-
- יריב פישר:** רבקה, זה אסור להפריע. בבקשה לשבת, שירלי-
- קהל:** אי אפשר לנשום-
- גב' רינה זאבי:** האם העירייה מוכנה להוציא בדיקה מיידית של רמת זיהום האוויר ומפגעי הרעש ברחוב, כדי לוודא שאין חריגה מהתקנים המותרים-

יריב פישר: בבקשה, לא להפריע. אנחנו בישיבת מועצה -

משה ועקנין: יש פה שאילתא. רגע, שנייה.

גב' רינה זאבי: כי ברחוב בו יש -

משה ועקנין: של רח' הבנים.

יריב פישר: בבקשה, תקשיבי. זה בדיוק על מה שאת מדברת. בבקשה, לא להפריע.

קהל: לך אין בעיות -

משה ועקנין: יש פה שאילתא שלכם.

יריב פישר: בבקשה, לא להפריע. לכל אחד יש את הבעיות שלו ברחוב. בבקשה, לא להפריע. בבקשה לא להפריע לישיבה.

גב' רינה זאבי: האם העירייה מוכנה -

יריב פישר: לא להפריע. בבקשה, לא להפריע. אני לא רוצה להוציא אותך -

גב' רינה זאבי: האם העירייה מוכנה להוציא בדיקה מיידית של רמות זיהום האוויר, ומפגעי הרעש ברחוב, כדי לוודא שאין חריגה מהתקנים המותרים, כי ברחוב בו יש צמודי קרקע, ומשמעות הזיהום ודציבלים שונים מרחוב עם בנייה לגובה. האם העירייה מתכננת להשאיר קווי אוטובוס ברחוב הבנים לאחר סיום הפרויקט ברחוב העצמאות וזאת בניגוד לעמדת דיירי הרחוב? בעלון שהופק על ידי עיריית הרצליה בשיתוף חברת מטרופולין צוינו קווי אוטובוס לתלמידים מספרים 85, 87, 89 ו 99 כקווים שהוסטו לרחוב ארלוזורוב שהינו רוב ראשי ומרכזי.

בפועל קווים אלה עוברים ברחוב הבנים. מדוע? והאם בוצע עדכון מסודר בנושא? במידע שנאסף באמצעות אותות GPS של האוטובוסים שעוברים ברחוב הבנים יש תיעוד של עשרות אוטובוסים שאמורים לנוע בדרך ארלוזורוב, אך

בפועל עוברים ברחוב הבנים מדי יום ויוצרים עומס נוסף ברחוב, לרבות קו 501. הדיירים התריעו למוקד 106 בעניין זה פעמים רבות. מה עושה עיריית הרצליה כדי לוודא שאוטובוסים שאינם אמורים לעבור ברחוב-

אוטובוסים שלא אמורים ברחוב, עושים קיצור דרך, דרך הרחוב.

מאיה כץ:

נכון. תשובה. תנועה של תחבורה סטנדרטית ברחובות עירוניים היא מקובלת בכל מדינת ישראל וגם ברחבי הרצליה. הדבר כולל גם רחובות בהם צמודי קרקע בתנאים זהים לאורך שנים. לכן, אין צורך לבצע בדיקות רעש מיוחדות. עם זאת, על פי נתונים שהועברו לעיריית הרצליה אוטובוסים הנוסעים בעיר עומדים בכלל הסטנדרטים של המשרד להגנת הסביבה. כ-50% מהם מונעים היום באמצעות אנרגיות ירוקות בכללן חשמל וגז. מדי חודש אחוז האוטובוסים החשמליים עולה, שאר האוטובוסים המונעים בדיזל הינם חדישים ובעלי תקן.

גב' רינה זאבי:

קווי האוטובוסים יחזרו ככלל לרחוב העצמאות כאשר העבודות בו תושלמנה ובהתאם לאישור משרד התחבורה שהוא הרגולטור של תחבורה ציבורית בישראל. קווי האוטובוסים המופעלים על ידי מטרופולין אמורים לנסוע במסלולים שנקבעו ואושרו על ידי משרד התחבורה. העירייה כיום מבצעת פיקוח על שירות האוטובוסים בעיר ומקיימת שיח שוטף בנושא עם משרד התחבורה ומטרופולין במסגרת זו מטופלים נושאים כאלה. בהמשך לתשובה על שאלה 3 חשוב לציין שהעירייה פועלת לפקח על מסלולי האוטובוסים ברחבי העיר. בשינוי מהותי של תחבורה ציבורית, כפי שמדובר במקרה של רחוב העצמאות לוקח

למערכת התפעולית זמן למידה והסתגלות למסלולים החדשים. פזית, שאלה נוספת.	
שאלה נוספת, בבקשה.	<u>יריב פישר:</u>
אתם לא עונים על השאלות.	<u>קהל:</u>
ענינו על הכל. ענינו על הכל, וכמה פעמים. פזית, שאלה נוספת.	<u>יריב פישר:</u>
אוטובוסים של התלמידים, למה-	<u>קהל:</u>
שירלי, שאלה נוספת, פזית.	<u>יריב פישר:</u>
אני חוזרת-	<u>פזית בכר:</u>
את מפריע לישיבה.	<u>יריב פישר:</u>
למה אתם לא עונים?	<u>קהל:</u>
...לא יכולים לעבור כיכר. אין מקום.	<u>קהל:</u>
אני מנהל שיחות עם הנהגים כל הזמן, דרך אגב. כן, בבקשה. גם איתם.	<u>יריב פישר:</u>
אתה ממש אטום, ממש אטום.	<u>קהל:</u>
אני טעיתי שבחתיי בדך.	<u>קהל:</u>
אני יכול להגיד לכם-	<u>רפי חיים:</u>
זה בסדר גמור.	<u>יריב פישר:</u>
...אתם תצטרכו לחפש עבודה.	<u>קהל:</u>
תעשה ספירה אחורה של הקדנציה שלך.	<u>קהל:</u>
אם אין לפזית עוד שאלה, אנחנו ממשיכים.	<u>יריב פישר:</u>
יש לי.	<u>פזית בכר:</u>
בבקשה.	<u>יריב פישר:</u>
אני רוצה שתשמעו אותי.	<u>פזית בכר:</u>
יריב, אולי תיתן להם לדבר, במקום ההערות האלה. תן להם לדבר. אבל בצורה מסודרת. בצורה מסודרת.	<u>רפי חיים:</u>
את מפריעה, שירלי-	<u>יריב פישר:</u>

זה לא העניין של לדבר, זה העניין של להקשיב.	<u>מאיה כץ:</u>
אנחנו מדברים, הם לא שומעים.	<u>איל פביאן:</u>
אבל אלה אנשים שמדברים מדם לבס, זה ההבדל. אלה אנשים שגרים שם-	<u>רפי חיים:</u>
אנחנו נפגשים ומדברים.	<u>יריב פישר:</u>
לא, לא. יכולתם לעשות את זה ברח' ארלוזורוב, את כל האוטובוסים האלה-	<u>רפי חיים:</u>
לא יכולנו לעשות את זה-	<u>יריב פישר:</u>
בטח שיכולתם-	<u>רפי חיים:</u>
יכולתם לחכות עם שביל האופניים. לסיים רגע את הפרויקט של העצמאות, כי הרי אתם אומרים-	<u>מאיה כץ:</u>
זה רק האוטובוס שנכנס-	<u>רפי חיים:</u>
מאיה, דמגוגיה לתושבים, לא עובד.	<u>יריב פישר:</u>
תעשה לי טובה-	<u>מאיה כץ:</u>
זו לא דמגוגיה.	<u>רפי חיים:</u>
זו דמגוגיה-	<u>יריב פישר:</u>
זו לא דמגוגיה-	<u>רפי חיים:</u>
לא נותנים פה תשובות, ולא נותנים פתרונות. דמגוגיה, בטח-	<u>מאיה כץ:</u>
זו לא דמגוגיה. זה תלוי בכס, ועובר לאישור משרד התחבורה. אם אתם רוצים לעשות את זה דרך ארלוזורוב, אז משרד התחבורה היה מאשר לכם את זה.	<u>רפי חיים:</u>
נכון.	<u>מאיה כץ:</u>
זו לא דמגוגיה.	<u>רפי חיים:</u>
רפי, דבר מקצועי.	<u>יריב פישר:</u>
מקצועי, מקצועי. העירייה מגישה את זה-	<u>רפי חיים:</u>
למה לא חיכית עם שביל האופניים?	<u>יונתן יעקובוביץ:</u>

- מאיה כץ:** שאלתי אותו את זה עכשיו. הוא אמר שאני דמגוגית.
- יריב פישר:** כי זו דמגוגיה. לחכות עם שביל האופניים, לתת לארלוזורוב להעמיס את כל הקווים, זו דמגוגיה.
- איל פביאן:** לא קשור, לא קשור, זה לא קשור לעניין.
- יונתן יעקובוביץ:** הוא לא מפריע לך לתחנות האוטובוס?
- איל פביאן:** הוא לא מפריע, זה לא קשור.
- מאיה כץ:** מצוין. אז תעביר עוד קווים לארלוזורוב, אם הוא לא מפריע.
- יריב פישר:** שאלה נוספת, בבקשה.
- רפי חיים:** אני יכול להציע לך הצעה קטנה, פשוטה. לא, אני לא מפריע. הצעה פשוטה. מוכן לקבוע אתכם, עם שרת התחבורה-
- איל פביאן:** אנחנו לא צריכים-
- רפי חיים:** לא, לא, לא. תקשיבו טוב-
- איל פביאן:** אנחנו לא צריכים אותך-
- רפי חיים:** רק שנייה. יש פה תושבים, בוא תפתח יומן, בוא נקבע פגישה עם שרת התחבורה, בוא נעשה שינוי-
- מאיה כץ:** העירייה מבצעת-
- רפי חיים:** בוא, בבקשה. מה הבעיה? איל, מה הבעיה, איל, לשנות את זה?
- יריב פישר:** פזית, שאלה נוספת.
- רפי חיים:** למה הזלזול הזה?
- איל פביאן:** אני יכול להסביר לך-
- רפי חיים:** אבל אפשר-
- איל פביאן:** לא, הוא שואל אותי שאלה.
- רפי חיים:** אבל שנייה. אבל אפשר-
- יריב פישר:** פזית, שאלה נוספת.

שניה, יריב, אני אומר משהו פשוט. אפשר לקבוע פגישה-	<u>רפי חיים:</u>
די, די, שאלה נוספת.	<u>יריב פישר:</u>
ואפשר לשנות את זה, ואנחנו יכולים לעשות את זה יותר מהר ממה שאתם חושבים.	<u>רפי חיים:</u>
אנחנו עובדים צמוד עם משרד התחבורה.	<u>יריב פישר:</u>
אתה עובד צמוד עם משרד התחבורה? אבל במנותק מהתושבים.	<u>רפי חיים:</u>
מה השאלה?	<u>איל פביאן:</u>
די, שאלה נוספת.	<u>יריב פישר:</u>
לגבי שאלה מס' 1, לא קיבלתי תשובה.	<u>פזית בכר:</u>
אז תחדדי, תקבלי תשובה. מה השאלה.	<u>איל פביאן:</u>
לגבי הבדיקות של זיהום האוויר, לגבי מפגעי הרעש-	<u>פזית בכר:</u>
אז ענו לך.	<u>איל פביאן:</u>
מה ענו לי?	<u>פזית בכר:</u>
קיבלת תשובה. תקראי את התשובה.	<u>איל פביאן:</u>
שזה סטנדרט במדינת ישראל.	<u>פזית בכר:</u>
כן, נכון.	<u>איל פביאן:</u>
מדדנתם? עשיתם בדיקות? בואו תראו לנו.	<u>פזית בכר:</u>
...	<u>קהל:</u>
100%. גברת, תקשיבי. לא, אני עונה להם רק קצר.	<u>איל פביאן:</u>
איל, בבקשה.	<u>יריב פישר:</u>
אני מבקש שתשבו רגע-	<u>איל פביאן:</u>
לא, אנחנו לא-	<u>קהל:</u>
טוב, אל תשבו, תעמדו, רק תהיו בשקט דקה, כי אני אגיד ב-60 שני' 2 דברים, ובזה אני אסיים. זה מסר שלי גם לכל חברי האופוזיציה. אתם כמונו-	<u>איל פביאן:</u>
אתה מחנך אותנו?	<u>מאיה כץ:</u>

לא, אני מעביר לכם מסר. אתם כמונו-	<u>איל פביאן:</u>
אה, לא מסר מאיים.	<u>רפי חיים:</u>
אתם לא רוצים, אני לא אעביר מסר. תעשו מה שאתם רוצים. אתם כמונו, צריכים לדאוג לרוב תושבי הרצליה, לא לקומץ. התחבורה הציבורית משרתת-	<u>איל פביאן:</u>
ואנחנו חושבים שטעית באופן שבו החלטת על התכנית.	<u>מאיה כץ:</u>
טוב, מאיה, תקשיבי. אנחנו דואגים-	<u>איל פביאן:</u>
...	<u>קהל:</u>
את תתביישי, תפסיקי לצעוק פה כבר, באמת.	<u>איל פביאן:</u>
ניסינו לענות, בבקשה. הלאה.	<u>יריב פישר:</u>
אני עניתי לך עכשיו.	<u>איל פביאן:</u>
לא, לא, לא. אבל-	<u>רפי חיים:</u>
אנחנו עובדים אצל כל תושבי העיר, וזה לא יעזור שתצעקי.	<u>יריב פישר:</u>
...בגללם תסתכסך עם עשרות אלפי תושבים.	<u>איל פביאן:</u>
אני אסתכסך?	<u>רפי חיים:</u>
כן.	<u>איל פביאן:</u>
שאילתא הבאה, בבקשה.	<u>יריב פישר:</u>
אני הייתי עושה את זה הפוך.	<u>רפי חיים:</u>
בגללם אתה-	<u>איל פביאן:</u>
ממש לא. אני הייתי עושה את זה ההיפך.	<u>רפי חיים:</u>
עזוב, תעשו מה שאתם רוצים.	<u>איל פביאן:</u>
זה לא נכון, הייתי עושה את ההיפך. לא הייתי מכניס את כל האוטובוסים ברחוב הזה. יש את ארלוזורוב-	<u>רפי חיים:</u>
עומדים פה אנשים בני 90, צועקים לך, אין לנו חיים-	<u>קהל:</u>
רפי, שאילתא הבא, בבקשה.	<u>יריב פישר:</u>
אתה מחנך אותה, ואתה מסביר להם שהם קומץ.	<u>קהל:</u>
גברת, תתביישי את, נמאס לי כבר מהצעקות שלך-	<u>איל פביאן:</u>

- רפי חיים:**
אייל, תשתה מים קרים.
- איל פביאן:**
יש אנשים בני 90 בכל העיר הרצליה, לא רק אתם. בכל העיר הרצליה נוסעים אוטובוסים. תפסיקי לצעוק פה כבר. לא ראיתי איש בן 90 אחד שעולה בתחנה שעולה בתחנה בבנים.
- קהל:**
- יריב פישר:**
יש גם ברח' ארלוזורוב-
איל פביאן:
תפסיקי לצעוק כבר, אנחנו גם יודעים לצעוק.
יריב פישר:
אנחנו עברנו הלאה, די. איל, תעצור. שאילתא הבאה, בבקשה.
- קהל:**
אני מתביישת שאני משלמת לך את המשכורת. אתם קצת התבלבלתם-
- יריב פישר:**
שירלי, כל תושבי העיר משלמים לי את המשכורת. סיימנו, שאילתא הבאה, בבקשה.
- קהל:**
לא, אתה לא יכול להתייחס...
שאילתא-
- גב' רינה זאבי:**
יריב פישר:
עברנו, שאילתא הבאה, בבקשה.
גב' רינה זאבי:
שאילתא מס' 9, רפי, השאילתא היא שלך. פח אשפה-
יריב פישר:
שאילתא הבאה, כן.
גב' רינה זאבי:
בנושא פח אשפה קהילתי ענקי שהוצב-
רפי חיים:
רינה, מחילה, תמתיני. אני רוצה, זו שאילתא חשובה, אני רוצה שיהיה שקט.
- משה ועקנין:**
תמשיכי, נו.
גב' רינה זאבי:
פח אשפה קהילתי ענקי שהוצב ע"ח המדרכה, ללא היתר, ללא חשיבה בטיחותית, וללא שמץ של ביקורת ציבורית. להלן העובדות-
- קהל:**
למה די?
יריב פישר:
כי אנחנו בישיבת מועצה-

- שירלי גדנר:** גברת, קצת כבוד למקום שאת נמצאת בו, באמת. קצת נימוס, קצת כבוד, באמת.
- רפי חיים:** קצת כבוד לאנשים שסובלים. אפשר לא להיות מנותקים. קצת כבוד לאלה שסובלים.
- קהל:** אפשר לענות להם, למה יש עומס בארלוזורוב?
- רפי חיים:** זו לא החוכמה עם אלה שאין להם שום בעיה.
- יריב פישר:** תודה, שאילתא הבאה.
- רפי חיים:** החוכמה זה לטפל בבעיות.
- קהל:** ...
- יריב פישר:** טוב, בבקשה להוציא את שירלי, זה עובר כל גבול.
- קהל:** למה בניתם קו לאופניים-
- יריב פישר:** בבקשה, להוציא את שירלי.
- קהל:** חודש לפני שהעברתם את כל התנועה אלינו. מה היה דחוף לכם-
- יריב פישר:** שאילתא הבאה, בבקשה.
- מאיה כץ:** גבירתי, אנחנו שאלנו את זה, קיבלתי תשובה שהשאלה שלי דמגוגית.
- יונתן יעקובוביץ:** ששביל האופניים בכלל לא מפריע.
- יריב פישר:** הוא לא מפריע.
- יונתן יעקובוביץ:** הוא לא מפריע, הנה. הוא לא מפריע.
- יריב פישר:** כן, שאילתא הבאה, בבקשה.
- גב' רינה זאבי:** פח אשפה קהילתי ענקי שהוצב ע"ח המדרכה, ללא היתר, ללא חשיבה בטיחותית. רפי-
- מאיה כץ:** זה מיותר, הנושא הסתיים, הרוחות נרגעו.
- יריב פישר:** דור, בסדר, פעם אחרונה. הלאה, כן.

שאלתה מספר 9 ע"י רפי חיים-קדושים

בנושא: הנדון: פח אשפה קהילתי ענקי ש"הוצב" (בטון יצוק) על חשבון המדרכה - ללא היתר, ללא חשיבה בטיחותית, וללא שמץ של ביקורת ציבורית.

גב' רינה זאבי:
להלן העובדות היבשות. העירייה ביוזמתה הבלעדית החליטה למקם פח אשפה גדול במיוחד ברחוב סעדיה גאון. מבלי לטרוח לבחון את ההשלכות, יצקה בטון על מעבר הולכי הרגל בגודל של הבטון כ-2.5 על 2 מטר- וצמצמה משמעותית את רוחב המדרכה. התוצאה: מפגע בטיחותי מובהק (הולכי רגל, עגלות ילדים, כסאות גלגלים - מתחככים בפח ובכביש). ולכן שאלותיי: האם לעירייה מותר מה שלאזרח פשוט אסור בעליל? האם יש לכם היתר בנייה להצבת המבנה הזה על המדרכה? ואם אין היתר - מדוע פעלתם בניגוד לחוק, תוך פגיעה בטיחות התושבים? איפה המחשבה התכנונית (אם הייתה כזו) לפני יציקת הבטון? תשובה.

במסגרת ביצוע שדרוג פינת אשפה לא בוצעה פגיעה במדרכה הקיימת ולא צומצם מעבר הולכי הרגל. להפך הגדר הציבורית הוזה לאחור, במטרה לפנות את פחי האשפה שהיו מוצבים על המדרכה במשך שנים ולאפשר מעבר מסודר, נקי ובטוח יותר להולכי רגל. מדובר בהסדרה של נקודת אשפה קיימת, שנועדה לתת מענה תברואתי ותפעולי לעסקים ולתושבים באזור. במקום פחי אשפה בנפח של 1,100-

לא נשכח ולא נסלח...כדי לחיות בשקט, בשלווה...

קהל:

גב' רינה זאבי:

בפח-

יונתן יעקובוביץ: רינה, חכי דקה.

- קהל:** כל כלב, בא יומו.
- קהל:** אי אפשר לנשום בבית, אתם יודעים את זה? אנחנו תושבים ותיקים.
- יריב פישר:** רינה, להמשיך בבקשה. ענינו לכם. חברים, לא פשוט. סבלנות, אנחנו ננסה כמה שיותר מהר לבצע את העבודות. בבקשה, להמשיך.
- קהל:** ...ואתה מדבר סתם.
- קהל:** אין לנו סבלנות, אלה החיים שלנו...
- קהל:** עוד שנתיים אולי אני אמות, אני בת 74.
- משה ועקנין:** אריכות חיים ובריאות.
- קהל:** הילדים שלנו עומדים כל יום בכיכרות המסוכנים האלה.
- קהל:** אתם יודעים איזה בסיוט. בגיל הזה הם באים לבקר, אין להם איפה לחנות, אז הם לא באים. אז יופי...
- יריב פישר:** רינה, להמשיך בבקשה. רבקה, זה מפריע לישיבה.
- קהל:** אבל זה לא מעניין אותם. הם מנותקים...
- יריב פישר:** אנחנו ממשיכים בישיבה. בבקשה לצאת.
- קהל:** ...50 שנה ארנונה...
- גב' רינה זאבי:** במקום פחי האשפה, בנפח-
- קהל:** אין להם בעיה שאנחנו נסבול 18 חודשים.
- גב' רינה זאבי:** אי אפשר, אף אחד לא מקשיב.
- יריב פישר:** שירלי, לצאת בבקשה. שירלי, לצאת בבקשה. הלאה.
- גב' רינה זאבי:** במקום פחי האשפה של 1,100 ליטר, שלא נתנו מענה-
- יריב פישר:** אני מבקש להוציא את שירלי החוצה. אני מבקש להוציא אותה החוצה. אני מבקש להוציא אותה החוצה.
- דנה אורן ינאי:** אני דווקא מבסוטה, עכשיו התחנה תהיה לי מחוץ לבית.
- יריב פישר:** רינה, להמשיך.
- גב' רינה זאבי:** במקום פחי האשפה בנפח של 1,100 ליטר, שלא נתנו מענה

מספק לצורכי העסקים והפעילות במקום, הוצב מתקן אשפה עילי בנפח 3,700 ליטר המאפשר פתרון יעיל, נקי, גדול יותר ומוסדר יותר. יציקת הבטון שבוצעה במקום נועדה למנוע חדירת מכרסמים, אשר היוו בעיה חמורה במקום, לשמור על תנאי תברואה נאותים ולאפשר תחזוקה וניקיון תקינים של סביבת האשפה. בנוסף, מצורפת תמונה משנת 2011 הממחישה כי במקום פעלה כבר אז נקודת אשפה ייעודית, כך שאין מדובר ביצירת שימוש חדש במרחב הציבורי אלא בהסדרה ושיפור של מצב קיים המשמש את בעלי העסקים. בנוסף, חשוב לציין כי מאז השדרוג חלה ירידה דרסטית במפגעי המכרסמים וכיום כמעט אין תלונות!

רפי חיים:

על שאלה אחת לא עניתם לי, האם יש היתר לזה. הבאתי תמונות היום, בעצם בשביל דבר אחד. בחודש שעבר, אמר המנכ"ל, אם קורים דרים כאלה או אחרים, אני אחראי. בתמונות רואים בבירור קודם כל, גם כמי שגר בשכונה הזאת, את הכניסה למעבר החצייה. בטון בגובה של כ-30 ס"מ. גם בלי שום מחסום, בלי כלום. עכשיו, אני שואל, תסתכלו טוב בתמונות, מה יקרה, אדוני המנכ"ל, אם מישהי תעבור ותיפול פה, מישהי מבוגרת. תסתכלו טוב, טוב, זה אחד. יציקת הבטון נעשתה במרחב הציבורי 3 מ' על 2 מ'. אם אדם היה עושה בבית שלו יציקת בטון-

יריב פישר:

אני לא מבין. אבל זה מסדר את המקום, זה הופך את זה להרבה יותר ראוי-

יונתן יעקובוביץ:

איך זה מסדר את המקום?

רפי חיים:

יריב, לא, לא, אני אענה לך המכרסמים-

יריב פישר:

פשוט מעביר את אזור המחזור לאזור-

- רפי חיים:** אני מאוד מסכים, אבל למה שאלתי אם היה היתר. כי הרי אם היו מגישים בקשה, אף מהנדס לא היה חותם על דבר כזה. היו מכניסים את זה קודם כל פנימה, ע"ח הגינה שהיא כלום ושום דבר-
- יריב פישר:** לגינה?
- רפי חיים:** בוודאי, בוודאי. זה לא היה מסכן בנאדם ליפול, והשאלה היא כזאת, זו השאלה העיקרית שאני רוצה להבין- תראה בתמונה, יש לו מעבר פה די גדול.
- יריב פישר:** יריב, תסתכל בתמונות שלי-
- יונתן יעקובוביץ:** אם זקנה הולכת ונתקעת שם במדרגה הקטנה הזאת, ונופלת, אתה צריך לשלם לה כסף.
- רפי חיים:** עכשיו אני אגיד לך משהו. שנייה אחת עוד דבר. אני אגיד לך משהו, אבל אמיתי-
- יריב פישר:** זו הייתה פנייה בעייתית, לפני שסידרו את זה.
- רפי חיים:** לא, ממש לא. תסתכל, הסיבה-
- יריב פישר:** תמיד היה שם בלגן.
- רפי חיים:** הסיבה שאין מכרסמים, זה החלפתם את הפח. הפח הזה שהחלפתם, הוא מצוין, לא הייתם צריכים את יציקת הבטון הזאת בכלל.
- יריב פישר:** לא קשור למכרסמים.
- רפי חיים:** הפחים שהיו, הפלסטיק, שמעמיסים אותם ושוברים אותם, נוצרים חורים, שמשם העכברים נכנסים. הפח הזה לא היה צריך את יציקת הבטון.
- יריב פישר:** בלי קשר.
- רפי חיים:** וזה מראה לך, שעבודה מסוג כזה שעושים ככה בלי היתר, בלי כלום, היא יכולה לגרום לבעיות.
- יריב פישר:** שי רוצה לענות לך.

- רפי חיים:** שי, בבקשה, שיענה שי.
- שי:** אני רוצה רק להגיד לגבי הנושא התברואי-
- יונתן יעקובוביץ:** לגבי הנושא התברואי, אני חושב שרק קיבלת מחמאות.
- שי:** אז אני רק אספר, שהיינו פה-
- גב' רינה זאבי:** לא שומעים אותך, שי.
- שי:** רק אני רוצה להזכיר, שקודם כל, המחשבה שלנו, קודם כל זה על בריאות הציבור, ועל טובת הציבור.
- רפי חיים:** על זה אין ספק.
- שי:** המחשבה שלנו הייתה גם על בעלי עסקים שנמצאים שם ומתפרנסים, ונמצאים שם מספר רב מאוד של שנים. כבר אני אגיד לכם, אני בערך 22 שנה, 24 שנה בעירייה, ומתעסק עם הנושא הזה כל הזמן. המרכז הזה היה תמיד מועד לפורענות-
- יריב פישר:** הבלגן תמיד היה שם.
- שי:** והיה שם תמיד בלגן עם הפחים, ועם המחזור, והייתה שם אנדרלמוסיה שלמה. באמת, ייאמר לזכות מנהלת הרובע, שיזמה את הנושא הזה, ואני הייתי איתה שם לפני שזה בוצע, והיו שם מחילות רבות שנכנסו לתוך הגינה, מחילות של עכברים בתוך האדמה, שנכנסו לאדמה, והגיעו לשם מכרסמים, והיה שם מפגע תברואתי. לכן מנהלת הרובע לקחה את זה על עצמה, והחליטה לשדרג את המקום, להביא את הפח הגדול הזה, ובאמת נמנע שם כל מפגעי העכברים שהיו שם. לא צריך גם לעשות, רפי, לא צריך היתר למשטח בטון. אין היתרים למשטחי בטון במרחב הציבורי, שאנחנו שמים מתקני מחזור ומשטחי גזם. לא צריך-
- רפי חיים:** אין בעיה. אני הבנתי את הרעיון, ולכן אני חוזר על זה. עוד

הפעם, אין לי שום בעיה, וגם אמרתי עוד פעם, הפח לכשעצמו-

יונתן יעקובוביץ: הוא נתן מחמאות.

הפח לכשעצמו מאוד מבורך, מצוין. אבל תסתכלו רק דבר פשוט. את אותה יציקה, אם היו חופרים 20 ס"מ, והיית עושה אותה 0, החרשתי. לא שואל על היתר בכלל. כל העניין פה, שבאו, עשו את זה בצורה חובבנית, שמו יציקה. אני גם ראיתי את היציקה עצמה-

שי:

תראה מה היה פה ב-2015-

בבקשה-

רפי חיים:

תראה איך זה חסם בדיוק אותו דבר.

שי:

מצוין, מצוין-

רפי חיים:

לא גזלנו שום שטח-

שי:

אבל זה לא מסכן אף אחד.

רפי חיים:

אתה לא מקשיב לשאלה שלו.

יונתן יעקובוביץ:

זה לא מסכן אף אחד, אתה צודק.

רפי חיים:

רפי אומר שהגובה מסכן.

יריב פישר:

בדיוק, זו הנקודה.

רפי חיים:

יציקת הבטון בתמונות שהעירייה צירפה, אם בנאדם הולך שם, יכול ליפול. אם היו עושים את זה בקו המדרכה, הוא לא היה נופל. אתה מסכים איתי על זה? זהו, זה כל מה שנאמר פה.

יונתן יעקובוביץ:

ההגבהה הופכת את זה למסודר.

יריב פישר:

מבחינה תברואתית, קיבלת פה רק מחמאות.

יונתן יעקובוביץ:

תקשיב, אין לי בעיה, תשימו מעקה עד לנקודה הזאת. שים לב, בלילה כשמישהו עובר שם-

רפי חיים:

למה, שיורידו פשוט את זה לקו 0.

יונתן יעקובוביץ:

יריב פישר: לא, הפוך. אבל אם זה על קו 0, אז אין הבדל מבחינת התושב. אתה תזרוק את זה גם פה וגם פה, ואתה תראה שהמדרכה מלאה.

יונתן יעקובוביץ: למה, מה הוא יזרוק, הוא יזרוק על הבטון?
רפי חיים: יריב, זו שכונת נווה ישראל. אני גר בשכונה הזאת-
יונתן יעקובוביץ: מה, הוא יבוא במקום לשים בפח הגדול, הוא ישים את זה על הרצפה?

רפי חיים: מצוין, הפח מצוין. אני אומר עוד הפעם, ואתה יודע מה, אני אומר את זה, אתם עובדים בשטח הזה, יש 2 אופציות. או שתורידו את זה, שאדם לא ייפול, כי אני לא צריך אחרי זה שהמנכ"ל יגיד, אני אחראי. הוא לא יכול להיות אחראי על מי שנופל. או שתשימו מעקה, פשוט מעקה. ברגע שאתם שמים מעקים, גבירתי היועצת, תסתכלי. פשוט מעקה. יש מעקה, אדם לא יכול ליפול, זו הנקודה, זהו, פשוט. אבל שאלה אלייך-
יונתן יעקובוביץ:

רפי חיים: ואנחנו לא צריכים שאף אחד ייפול.

יונתן יעקובוביץ: שנייה, אני רוצה לשאול משהו את היועמ"שית-
רפי חיים: ובאמת מעניין למה העירייה לא צריכה היתר לדברים כאלה. למה אזרח רגיל, בתוך הגינה שלו צריך היתר, אם הוא עושה יציקת בטון בגודל כזה, והעירייה לא צריכה במרחב הציבורי. הרי בגינה שלי, אם אני אעשה בטון, זו בעיה שלי, אם הילד נופל. במרחב הציבורי, זו אחריות שלכם, איך לא צריך היתר?

יריב פישר: הצעה לסדר הבאה של רפי.

יונתן יעקובוביץ: אני רק שאלה אחת ליועמ"שית, לא קשור. היה לא פעם ולא פעמיים, ואני יודע שאת לא עושה איפה ואיפה, שביקשתי לצרף תמונות לאיזושהי שאילתא. אז אני חושב שאם

העירייה מרשה לעצמה לצרף תמונות לתשובה של השאלתא, אני יכול בתור חבר מועצה גם מדי פעם לצרף תמונה לשאלתא שלי בעצמי. אז אני אשמח אם פעם הבאה זה כן יתאפשר. כי היה לנו כבר ויכוח על זה פעם-

עו"ד ענת ב. קרן: לא, זה לא היה...

יונתן יעקובוביץ: אז תמונות אפשר?

עו"ד ענת ב. קרן: זו הצעה לסדר, שלא הייתה על סדר היום...

יונתן יעקובוביץ: תמונות אפשר, כל עוד אין תמונות שלא פוגעות בפרטיות-

עו"ד ענת ב. קרן: לא שמת לי לב אפילו שהן צורפו.

4. הצעות לסדר

הצעה לסדר מספר 1 ע"י רפי חיים קדושים

בנושא: הבטחת טוהר המידות, השקיפות והבקרה בתהליכי אישור היטלי השבחה

יריב פישר: הלאה, הצעה לסדר.

גב' רינה זאבי: רפי, אנחנו עוברים להצעה לסדר הראשונה שלך. בבקשה. הבטחת טוהר המידות.

רפי חיים: כן. דוח מבקר העירייה, רו"ח ירון הררי, חשף ממצאים חמורים שאינם מאפשרים להמשיך בשגרת העבודה הקיימת בכל הקשור לאישור היטלי השבחה בפרויקטים רחבי היקף. לפי הדוח, בפרויקט "גפן" בשכונת נווה ישראל של חברת קנדה-ישראל נקבע היטל השבחה של כ-100,000 ש"ח בלבד ליחידת דיור ישנה, בעוד שבשלושה פרויקטים דומים בעיר נקבע היטל ממוצע של כ-600,000 ש"ח ליחידה. פער זה, שאינו מקבל הסבר מקצועי סביר, מביא להערכה שמרנית

של אובדן הכנסות של כ-62 מיליון ש"ח לקופה הציבורית. המבקר איתר כשלים מקצועיים כגון הערכת חסר של "שווי מצב חדש", יישום לא אחיד של עקרונות שומה, וקביעת תקופות היוון שאינן תואמות את המציאות התכנונית. חמור מכך, אף שנטען כי קיימת בקרה על השומות, אין כל תיעוד המעיד על ביצוע בדיקות אלו או על היקפן. כל אלה התרחשו בתקופה שבה כיהן ראש העירייה הקודם גם כיו"ר הוועדה המקומית, ריכוז כוח שפגע בעקרון הפרדת הרשויות וטוהר המידות. בקיצור, מה שאני רוצה לומר, אני יושבתי פה בחודש שעבר, ואני לא מתבייש להגיד, אני חדש בישיבת מועצת עיר.

יש תחומים שאני לא מבין בהם, ואני בעצמי באמת שמעתי את מה שהציגו פה, ועוד הסכומים שהציגו פה, ובאמת במשך שעותיים דיברו כל חברי המועצה, כל אחד אמר את שלו בזמנו. אני עצמי לא הסכמתי עם זה בכלל. לא ייתכן ש-62,000,000 ש"ח יעברו ככה, מה שנקרא, רק המבקר ראה. לכן פניתי בשביל לבדוק את זה, לבדוק את עצמי, ולבדוק אם הדרמה שהייתה פה לפני חודש, האם יש דברים בגו, או שזו הצגת אחת גדולה. אז הבאתי דו"ח של מי שהיה מנהל מחלקת השבחה, כי התקשרתי אליו לשאול אותו, האם זה נכון-

של מי?

מאיה כץ:

מי שהיה מנהל מחלקת השבחה.

רפי חיים:

מה השם שלו?

מאיה כץ:

אלון חדד. אז הוא הכין לי דו"ח, ואני רוצה להקריא לכם את הדו"ח.

רפי חיים:

זה הדו"ח? מה שחילקת לנו.

מאיה כץ:

רפי חיים:

כן. אני אומר עוד הפעם, אין לי הבנה בהיטלי השבחה, אין לי כלום, ולכן פניתי לאיש מקצוע. מה שאיש המקצוע הזה אומר, בוא נקריא. התכנית של נווה ישראל נערכה ליום הקובע, ה-4.1.2019, השומה נערכה לפי ערכים שהיו בחודש ינואר 2019. דרך אגב, אני הבאתי לכולכם את זה, שתקראו גם. כן בשומה נלקח בחשבון מטלות ציבוריות בשווי של מעל 9,000,000 ש"ח. בתקנון התכנית אזכור החובה הינו בסעיף וכו', וכו'. בניגוד לתכניות אחרות שאושר במועד מאוחר יותר, ולכן הייעוץ המשפטי אסר חיוב למטלות ציבוריות בתקנון התכנית. השומה עברה בדיקה של 3 שמאים העובדים בוועדה. יוגב כהן דלל, ברק גלבוץ, ומנהל מחלקה, אלון חדד. אנוכי, מה שנקרא. כל אחד לחוד, והן בישיבה משותפת. בשומה יש עשרות של נתוני השוואה, הן למצב הישן, והן למצב הקודם, שמחזקים את עמדת שמאי הוועדה.

אנחנו מדברים על אותו שמאי, שהחליט 100,000 ש"ח. שמאי הוועדה שבדקו את השומה, מצאו אותה נכונה ומתאימה לערכי השווי ב-2 מצבים, גם לנתונים שנאספו על ידם. אני רק רוצה להגיד עוד משהו, אני לא אמרתי את זה בהתחלה. אני פה לא בא להגן על אף אחד, לא מעניין אותי ראש העיר הקודם, מה הוא עשה, מה הוא לא עשה. אני לא הייתי חלק מזה גם כן. אף אחד גם לא חושד בזה. נהפוך הוא, אדרבא, ראש העיר הקודם היה נגדי, למי שזוכר את מערכת הבחירות, הוא גם הוציא סרטון שהוא לא יישב איתי. אז ככה שכל מה שאני עושה עכשיו, זה פשוט-

רק בשביל הגילוי הנאות, אתם קשורים, אתה ואלון חדד?

מה זה?

דנה אורן ינאי:

רפי חיים:

- דנה אורן ינאי:** יש קשר בינך לבין אלון חדד?
- רפי חיים:** בשביל הגילוי הנאות, יש קשר כמו שיש לי קשר איתך, וכמו שיש לי פה קשר עם כל אחד.
- דנה אורן ינאי:** לא, לא. איתך, אין לי קשר.
- רפי חיים:** זה הגילוי הנאות.
- דנה אורן ינאי:** כלום, לא חברים, לא פעיל שלך, לא כלום.
- רפי חיים:** מה זה פעיל, חבל על הזמן.
- דנה אורן ינאי:** לא יודעת, אני שואלת, למען הגילוי הנאות.
- רפי חיים:** למען הגילוי הנאות-
- דנה אורן ינאי:** אין קשר ביניכם.
- רפי חיים:** יש לי בדיוק קשר, כמו שיש לי פה עם כל אחד ואחד-
- דנה אורן ינאי:** אני לא יודעת, אני לא בקשר איתך.
- רפי חיים:** גבירתי, תקשיב טוב-
- דנה אורן ינאי:** לגילוי הנאות.
- רפי חיים:** אני בדקתי-
- דנה אורן ינאי:** שאלתי האם יש או אין.
- רפי חיים:** אז אני עונה לך בקצרה-
- דנה אורן ינאי:** כן יש, או אין.
- רפי חיים:** עוד הפעם, אני אומר, בדיוק כמו שיש לי קשר עם כל אחד פה, יש לי קשר אותו דבר.
- דנה אורן ינאי:** אז אין לכם קשר.
- רפי חיים:** ממש. שמאי הוועדה שבדקו את השומה, מצאו אותה נכונה ומתאימה לערכי השווי ב-2 מצבים, גם לנתונים שנאספו על ידם. השומה נערכה במקור לחברת מנרב פרויקטים בע"מ, ולא ל-ICR. חברת מנרב נמכרה בשנת 2020 ל-2 יזמים, והם החליפו את שמה. טוב היה עושה המבקר אם היה מציין, שהשומה נערכה בכלל לחברה אחרת, עם בעלים אחרת.

אולי לא היה מרמז על קשר בין ראש העיר לבעלי החברה. מתחילת שנת 2019, החלה עליית מחירים, שנעצרה ב-2020 עם פרוץ הקורונה, אולם מתחילת 2021, אנחנו רואים עליית מחירים מטורפת. חברת מנרב, שקיבלה את השומה, הייתה כבר בהליכי מכירה. כשחברת ICR רכשה את החברה היא לא יכלה לערער, מכיוון שחלפו 45 יום, בהם ניתן לערער על שומת היטל ההשבחה. חשוב לציין, ששומת הפרויקט הזה היה הראשון בהרצליה של פינוי-בינוי, והוא נערך עפ"י הכללים שהיו חלים אז, כגון רווח יזמי של 25%, 30%, לעומת 18%, 20% לאחר מכן.

חשוב גם לציין כי שומות פינוי-בינוי עברו גם ישיבות עם מחלקת התחדשות עירונית, ועם הייעוץ המשפטי של העירייה. השומות שמציג המבקר, נערכו לאחר מכן, וגם הן שומות שנערכו לפי תקן 22, אולם כולל השינויים של מועצת השמאים. המבקר מציג את שומת הוועדה, שומות אלה הלכו לערכאות, ונמצאות עדיין בבירורים בוועדות הערר. כשתקבלנה תוצאה סופית של פרויקטים אלו, ולאחר שיקזזו את הוצאות העירייה על שכר טרחה שמאי מכריע, והוצאות משפטיות ושכר עבודה של העובדים, יגלו ככל הנראה, ששומות אלה נמוכות משומות נווה ישראל. עכשיו, הוא גם שואל-

יונתן יעקובוביץ: ואז מה יקרה בערכאה, ברגע שיתקבל הערעור, אז השומה תגדל, וישלמו יותר כסף.

שנייה. מעניין למה הייעוץ המשפטי (ענת בהרב + אילנה בראף), לא הציגו את דעתם על הנאמר ע"י המבקר. את כל השומות לכל הפרויקטים ערך אותו שמאי, מר אהרון בוטס. אהרון בוטס מסר את גרסתו, ומידיעה, גרסתו תאמה

רפי חיים:

במדויק לחוות דעת עובדי מחלקת השבחה. למרות זאת, המבקר בחר להתעלם מהם. אם מישהו עשה טעות (לא נעשתה שום טעות), הרי שהאשמה הינה על מחלקת השבחה, ועל העובדים בה. זה אומר, מנהל המחלקה. מכיוון ששום שומה לא יוצאת ללא בדיקה קפדנית של אחד השמאים שעובדים במחלקה, ובמקרים כאלו, של כלל העובדים יחד. אני עוד פעם חוזר. אני באמת לא מבין כלום בדברים האלה. לא ישבתי בוועדות האלה, אני לא יודע איך הן עובדות. שנייה אחת, דקה-

יריב פישר:

רפי, אתה מבין בכסף?

רפי חיים:

תכף אני אעלה לך גם על כסף.

דניאל צרטוק:

שאלת את האיש הזה, אם הוא יודע מי גר במתחם הזה, מי קנה שם בתים?

רפי חיים:

יש לציין, כי מכניסת-

דניאל צרטוק:

שאלת? אני שואל אותך ברצינות.

רפי חיים:

מי אתה רק? תזכיר לי, רק אני לא מכיר אותי.

דניאל צרטוק:

אתה לא מכיר אותי? אני אסביר לך. אני דניאל, נעים מאוד, ואני שואל אותך, אם אתה מכיר-

רפי חיים:

תקשיב טוב-

דניאל צרטוק:

אם אתה מכיר-

רפי חיים:

אני אגלה לך משהו-

דניאל צרטוק:

אם אתה יודע, אם שאלת את השמאי הזה-

רפי חיים:

עוד חודש כולם יכירו אותך.

דניאל צרטוק:

יופי, מעולה.

רפי חיים:

שמעת?

דניאל צרטוק:

אני שמח מאוד.

רפי חיים:

אני אתן לך רמז.

- דניאל צרטוק:** אותך כבר מכירים על העבריינות שלך.
רפי חיים: בוודאי, בוודאי-
דניאל צרטוק: עבריין מורשע. אתה צריך להתבייש.
רפי חיים: יש לי את היכולת, בשונה ממך-
דניאל צרטוק: להתבייש-
רפי חיים: לשקם בני נוער-
דניאל צרטוק: לא התכוונת. מישהו שהולך בטלויזיה ואומר, זו רק הייתה דקירה. הוא רק דקר אותו, לא קרה כלום. הוא רק התכוון לדקור. זה בסדר.
רפי חיים: אמרתי ככה, להערכתך, ואמרתי עוד פעם, אני מאמין שהם לא התכוונו לרצוח אותו, לדקור אותו. מעניין שגם המשטרה קבעה ככה. מעניין שגם-
שירלי גדנר: בוא נחזור לעניין.
רפי חיים: ...כתב אישום על זה. אני רק להוסיף לך, שדיברת על העבר שלי, בשונה ממך, אני מוזמן למוסדות להרצות לנוער, למה לא כדאי להיות עבריין. אתה, לאיפה מוזמן?
דניאל צרטוק: כל הכבוד לך.
רפי חיים: דרך אגב-
דניאל צרטוק: כל הכבוד.
רפי חיים: עם הידע שיש לך בתור עו"ד, מה עשית בחיים שלך? לא מכירים אותך בכלל. אז אתה רוצה להתנגח איתי? אני גאה מאוד על העבר שלי, לא להתבלבל.
דניאל צרטוק: אתה צריך להתבייש, לא להתגאות.
רפי חיים: אתה יודע למה? אתה יודע למה אני גאה על העבר שלי? כי אני בשונה ממך, לא קיבלתי עזרה מאף גורם עירייה. אני שיקמתי את עצמי בכוחות עצמו, וכשאני הגעתי לגיל 30-
יריב פישר: הוא קיבל עזרה-

- דניאל צרטוק:**
רפי חיים:
דניאל צרטוק:
רפי חיים:
שירלי גדנר:
רפי חיים:
יריב פישר:
רפי חיים:
דנה אורן ינאי:
רפי חיים:
דנה אורן ינאי:
רפי חיים:
דנה אורן ינאי:
רפי חיים:
דנה אורן ינאי:
רפי חיים:
- איזו עזרה קיבלתי מהעירייה בשביל להגיע-
 כשהגעתי לגיל 30, הגעתי לתובנות-
 איזו עזרה קיבלתי? איזו עזרה קיבלתי מהעירייה?
 שזה לא שווה לי, ולכן תפסתי את עצמי, אף על כל אלה
 שמלעיזים עליי, אני פשוט לא סופר אותם-
 דניאל הגיע למה שהוא הגיע, בכוחות עצמו בלבד.
 אז אל תנסה באמת להתנגח איתי, כי אתה לא תצליח.
 תסיים, בבקשה.
 ממש לא. הזמן שהוא לקח, אז אני אראה לך שלא. יש לציין
 כי מכניסת אלון חדד, אותו שמאי ערך את כל השומות.
 סביר להניח שאם היה עושה מעשה מכוון, אזי היה ממשיך
 באותה דרך כדי לא להיתפס. עכשיו לסיכום. מדברי
 המבקר, רואים עד כמה, עוד פעם, זה לא אני אומר, אני
 מקריא את מי שהיה מנהל מחלקה פה בעיריית הרצליה,
 רבותי.
 ואין לכם קשר.
 את יודעת מה, הוא חבר, אח שלי. זה מניח את הדעת?
 רק לוודא.
 גם אני סידרתי לו לעבוד פה בעירייה, את יודעת את זה?
 לא, רק לוודא.
 דרך אגב, הקשרים שהיו לי, בזכותי הוא עבד.
 רק לוודא.
 ומה-62,000,000 ש"ח, יכול להיות שאם תבדקי את חשבון
 הבנק שלי, עבר איזה 50,000,000 ש"ח אליי. להניח את
 דעתך. מדברי המבקר רואים עד כמה הוא לא מבין כלום
 בהיטלי השבחה. היטלי השבחה אינו מדע מדויק. הוא
 משתנה כל יום לפי תקנות, פסיקות, והחלטות של שמאים

מכריעים, בניגוד לראיית חשבון, שם הכל מדויק ומשתנה אחת לכמה שנים. המבקר בחר להתעלם לחלוטין מגרסת השמאי, וכו', וכו', אני לא רוצה להקריא את זה, אלא אני רוצה להגיד משהו אחר. עכשיו רבותי, כמו שאמרתי, אין לי כלום-

כל זה כתב אלון?

מה?

כל זה כתב אלון?

בוודאי, בוודאי. עכשיו, תקשיבו טוב. אחרי שסיימנו את ישיבת מועצת העיר, וראיתי גם את הכתבה בערוץ 12, אז הבנתי שבעצם פה יש מישהו שמכוון את הכל, מתכנן. תראו, בחיים יש דבר שנקרא מקרה. פעם ראשונה זה מקרה. פעם שנייה, צירוף מקרים. פעם שלישית, זו כבר שיטה. אני רואה, אנחנו עושים ישיבת מועצה, בדיוק באותו יום יש כתבה על זה. במקרה, נכון? זה במקרה. אף אחד לא כיוון את זה. גם קראתי כתבה ב"שרון אונליין", ששם הוא מציין, שדו"ח מבקר עירייה, בד"כ מזמין את זה ראש העיר. בסדר, אני לא רוצה להגיד שאני חושד במישהו פה, רק אני שואל שאלה. אז מזמין את זה ראש העיר, את הדו"ח הזה, לכאורה-

שקול מילים.

עפ"י-

שקול מילים.

עפ"י כתבה ב"שרון אונליין". תקרא את הכתבה. אני אומר מה שכתבתי-

זה את אומר.

ואמרתי לכאורה. אני אומר לכאורה. אז תראו, אז היה את

יריב פישר:

רפי חיים:

יריב פישר:

רפי חיים:

יריב פישר:

רפי חיים:

יריב פישר:

רפי חיים:

יריב פישר:

רפי חיים:

זה, מיד אחרי זה כתבה בערוץ 12. אז זה הזכיר לי משהו.
 את יודעת מה זה הזכיר לי? במערכת הבחירות שלי. יריב
 פישר מתמודד, ואז בערוץ 2 כתבה על רפי קדושים,
 שהשתלט על שטח של מוגן. שנייה, דקה-

...

יריב פישר:

אני שמח שאתה מעלה את זה בישיבת מועצת עיר. שנייה,
 אז אני מסיים בדיוק, זה סיכום.

רפי חיים:

מעניין, זה גם היה-

יריב פישר:

ואז בעצם אתה לא יכול להתמודד מול ערוץ 12, כי הוא
 אומר את זה, איך תתמודד. אז המקום שהייתי, לא
 השתלטתי, השכרתי אותו, יש לי חוזה שכירות. להבדיל
 מאחרים, חיכיתי לקבל מבעל הנכס-

רפי חיים:

זה לא מה שבית משפט אמר.

יריב פישר:

שנייה אחת-

רפי חיים:

זה לא מה שבית משפט אמר.

יריב פישר:

ממש לא. אל תסקר לפחות.

רפי חיים:

עובדה שהמקום נסגר.

יריב פישר:

נסגר בגלל שעיריית הרצליה לא עשתה שימוש חורג. איזה
 יופי, מחיאות כפיים. ראש העיר עם המחלקה שלו לא
 מאשרים שימוש חורג, ממש לא.

רפי חיים:

מועצת העיר הזאת עובדת לפי החוק.

יריב פישר:

לפי החוק-

רפי חיים:

...תנצח אותה-

יריב פישר:

זה קשור לעבריינות. תראה, תקשיב טוב-

רפי חיים:

אני מצטער-

יריב פישר:

לא, לא, לא. זה לקשור לעבריינות-

רפי חיים:

נשארה לך דקה.

יריב פישר:

- רפי חיים:**
יריב פישר:
רפי חיים:
- בסדר. קודם כל, זה לא קשור לעבריינות-
 ממש לא.
 רוב העסקים שפותחים, הם קודם כל פותחים, ואח"כ
 מגישים בקשות לרישיון עסק. אף עסק לא מגיש בקשה
 לרישיון, ואח"כ פותח. גם במקרה שלי, פתחנו, הגשנו
 בקשה לרישיון עסק לשימוש חורג. גבירתי, שנייה. אבל זה
 לא העניין. מה שאני רוצה להגיד, על צירוף המקרים. אז
 אמרנו, מקרה, צירוף מקרים. אבל מה היא השיטה? השיטה
 היא שתמיד זה חד צדדי, ולכן זו אצלך שיטה, לעשות פה
 דיון שלם, שעתיים לברבר על כלום ושום דבר, להציג
 נתונים, לעשות פה דרמה-
 כלום ושום דבר בעינייך?
 כלום ושום דבר.
- שירלי גדנר:**
יריב פישר:
רפי חיים:
- זה כלום ושום דבר, עפ"י מי שמנהל מחלקת היטלי השבחה,
 שעוד פעם אני אומר, אני לא מבין כלום במה שהוא אומר.
 אם לשיטתך, אדוני, אלכס, שאמרת מקודם, מה אמרת.
 אתה בתור מנכ"ל. אתה יודע מי היה נהיה מנכ"ל בתקופה
 הזאת, ואני לא חושב בו בכלל, זה היועץ שלכם, יהודה בן
 עזרא, הוא היה מנכ"ל. אז מה אתה רוצה להגיד-
 תדייק בעובדות, כן.
- יריב פישר:**
רפי חיים:
- הוא אחראי חס ושלום? יש לך פה עדות של מנהל מחלקת
 השבחה, שזה הם. אחריהם זה הייעוץ המשפטי. אבל אתם-
 הייעוץ המשפטי לא לעסק בשומות האלה של היטל
 ההשבחה-
רפי חיים:
- ראש העיר עסק, ראש העיר עסק. גבירתי היועצת, ראש
 העיר עסק.
שירלי גדנר:
- מישהו אמר ראש העיר? אתה אמרת. אתה אמרת. ראש

העיר לא מוזכר בדו"ח.	<u>רפי חיים:</u>
אני רוצה לדעת-	<u>שירלי גדנר:</u>
ראש העיר לא מוזכר בדו"ח.	<u>עו"ד ענת ב. קרן:</u>
אף אחד לא יכול להתייחס-	<u>שירלי גדנר:</u>
ראש העיר לא מוזכר בדו"ח, אתה מזכיר אותו.	<u>רפי חיים:</u>
הוא עשה את הדו"ח הזה? הוא עשה?	<u>שירלי גדנר:</u>
אבל ראש העיר לא הוזכר בדו"ח, אתה מזכיר אותו.	<u>רפי חיים:</u>
אבל עשיתם פה הצגה שלמה עם רמיזות. אתם עשיתם הצגה שלמה עם רמיזות.	<u>יריב פישר:</u>
נראה לי שאתה לא מבין על מה היה-	<u>רפי חיים:</u>
זה האירוע. על מה אני עושה את ההצעה לסדר? על הרמיזות שלכם. היועמ"שית אומרת שהיא לא עסקה. היא לא עסקה? אני מאמין לה. ראש העיר עסק? אני שואל אותה, אני רוצה לדעת. אני באמת לא מבין, רבותי. אני שנתיים וחצי פה רוצה להבין. לא זוכר ישיבת מועצה אחת במשך שעתיים וחצי על ראש העיר, על מישהו אחר. כל אחד עושה את הדרמה שלו. אתם שחקנים. אתה שחקן, תנהל את העיר.	<u>שירלי גדנר:</u>
ראש העיר הוזכר בדו"ח השני.	<u>רפי חיים:</u>
אל תעשה הצגות, תנהל את העיר, תהיו ענייניים. הבאתם פה דו"ח, היועמ"שית אומרת-	<u>יריב פישר:</u>
קראת את הדו"ח?	<u>רפי חיים:</u>
אני אגיד לך את האמת, אני לא-	<u>שירלי גדנר:</u>
אולי ראש ועדת הביקורת רוצה להגיב-	<u>רפי חיים:</u>
לא, לא, לא, לא.	<u>יריב פישר:</u>
על מה היה הדו"ח?	<u>שירלי גדנר:</u>
אולי ראש ועדת הביקורת רוצה להגיב על חומרת הדו"ח.	

- רפי חיים:** 2 דברים מבחינתי. חודש הבא אני עושה הצעה לסדר על הדבר השני, אל תדאג, אני לומד אותו. 2 דברים מבחינתי- על מה דיבר המבקר?
- יריב פישר:** 2 דברים מבחינתי, דיברתם. דיברתם על העמותה הזאת, המדוברת, שעשו שם קומבינות. אני לא רוצה לדבר על זה עכשיו, כי אני מכין לכם את זה לחודש הבא. אל תדאג, אני לא עוזב את זה. אבל אני מדבר עכשיו, על מה, על ההיטלים וההשבחות על השומות. הצגתם את זה, 62,000,000 ש"ח, כאילו, ועוד הפעם, אני האמנתי לכם-
- יריב פישר:** מי הציג את זה?
- רפי חיים:** הדרמה.
- יריב פישר:** מי הציג את זה?
- רפי חיים:** האמנתי לכם-
- יריב פישר:** מי הציג את זה?
- רפי חיים:** בגלל זה פניתי-
- יריב פישר:** מי הציג את זה?
- רפי חיים:** אז זאת, מפריע אם אני מכיר או זה. אני מכיר כמעט את כולם. אם את רוצה לדעת, וזה-
- דנה אורן ינאי:** אני רק בזמן שדיברת על זה, אז רק בשביל ניגוד העניינים, אני בשבילך-
- רפי חיים:** לא, לא בשבילי-
- דנה אורן ינאי:** ואני קצת מרפרפת. אני רואה שפה היסטורית שיתוף פוסטים שלך, של אלון חדד, אז אולי-
- רפי חיים:** אוי, אוי, אוי.
- דנה אורן ינאי:** לא. זה פוסטים גם שלא שותפו. אז רק בשביל הגילוי הנאות, אולי תגיד שהוא היה פעיל שלך. גילוי נאות.
- יונתן יעקובוביץ:** מי שמתף פוסטים שלך, בניגוד עניינים, דנה?

בואו נהיה עניינים.	<u>רפי חיים:</u>
הכל בסדר. רק בשביל הגילוי הנאות.	<u>דנה אורן ינאי:</u>
עשיתם פה סיבוב, ביחד עם הקשרים שלך להערכתך, עם התקשורת-	<u>רפי חיים:</u>
מר קדושים, בתור חברה בוועדת הביקורת-	<u>שירלי גדנר:</u>
יש פה מבקר רציני-	<u>יריב פישר:</u>
ברור, ברור.	<u>רפי חיים:</u>
לא אני בחרתי בו.	<u>יריב פישר:</u>
ברור.	<u>רפי חיים:</u>
ואם אתה מאשים דברים-	<u>יריב פישר:</u>
אני לא מאשים.	<u>רפי חיים:</u>
בתור חברה בוועדת הביקורת, אני מציעה לך להתייחס ברצינות רבה. 2 הדו"חות שהוצגו ע"י המבקר, ואושרו ע"י ועדת הביקורת, בראשות יו"ר ועדת הביקורת, שעכשיו שומרת פה על שתיקה משום מה. הדו"חות האלה אושרו, נבדקו, נדונו לעומק. החומרה שלהם-	<u>שירלי גדנר:</u>
את יודעת שאסור להדליף את דו"חות הביקורת לפני שדנים בהם?	<u>מאיה כץ:</u>
החומרה שלהם-	<u>שירלי גדנר:</u>
אני מציעה, שירלי, שתיזהרי בדבריך.	<u>מאיה כץ:</u>
הדו"חות האלה כבר אושרו-	<u>שירלי גדנר:</u>
הדו"חות הודלפו, וגם הייתה כתבה.	<u>מאיה כץ:</u>
הדו"חות אושרו בישיבת המועצה האחרונה, ועל זה אני מדברת, על ישיבת המועצה. עכשיו, כשתוקפים את דו"חות הביקורת האלה, ואומרים שזה קשקוש, אני חושבת שאת, בתור יו"ר ועדת הביקורת-	<u>שירלי גדנר:</u>
אני מתכוונת להתקשר, ובגלל זה גם עליתי למבקר, לשמוע	<u>מאיה כץ:</u>

את אלון חדד בעצמי. יכול להיות שאולי אנחנו נרצה להביא אותו גם לוועדה ולשמוע. יכול להיות שאולי גם נרצה להביא אותו למנכ"ל, ויכול להיות עוד הרבה דברים. אני מתייחסת לכל מה שכל חברי המועצה אומרים ברצינות. אבל אולי תסבירי לי, שירלי-

שירלי גדנר:

אפשר גם פה להתייחס-

מאיה כץ:

איך קרה שדו"ח הביקורת הודלף להרבה מאוד גורמי תקשורת כנראה, כי כולם יודעים שכתבת תחקיר לא עושים מהרגע להרגע-

שירלי גדנר:

אין לי מושג-

מאיה כץ:

אין לך מושג, אבל תשאלו. יש פה אנשים שהתראיינו, נכון?

שירלי גדנר:

אין לי מושג אם הוא הודלף-

מאיה כץ:

אין לך מושג, הבנתי-

שירלי גדנר:

אין לי מושג-

מאיה כץ:

אז לפני שאת קופצת-

שירלי גדנר:

וזה לא רלוונטי למה שאנחנו-

מאיה כץ:

תבדקי שגם לך לא מרוחה החמאה-

שירלי גדנר:

והניסיון שלך להסיט עכשיו-

משה ועקנין:

רינה, הצעה מס' 2-

שירלי גדנר:

יש כאן דו"ח ביקורת חמור, ואפשר גם להתייחס לטענות האלה, כשהן לא רציניות בכלל, מה שכתוב פה-

יריב פישר:

קדושים, מה שהוא אומר, ואת שותקת, זה מאוד, מאוד רועם.

רפי חיים:

טוב, אז אני רק אסכם את ההצעה לסדר-

משה ועקנין:

ההצעה הבאה, נו.

רפי חיים:

אחרי שדיברתי את מה שאמרתי, אז בוא נעשה את ההצעה לסדר. הצעתנו לסדר היא ככה. כל שומת השבחה בסכום

העולה על 10,000,000 ש"ח למתחם, או החורגת באישור של 30% ומעלה מהממוצע העירוני, תובא לאישור מפורש של מליאת המועצה, בליווי נימוק מקצועי מלא. 2, תבוצע הפרדה מוחלטת בין הגורם המנהל את הקשר מול היזמים, לבין הגורם המבקר את השומות, ותוקם יחידת ביקורת פנימית ייעודית שאינה כפופה לאגף אחד. 3, העירייה תפרסם באתר GIS העירוני את עיקרי שומות ההשבחה, את השומות הסופיות והסיכומים שנקבעו בפועל, והסכומים שנקבעו בפועל, לשם שקיפות ציבורית מלאה. 4, תוטמן רשימת תיוג סטנדרטית, המחייבת תיעוד סידור של כל שלב בדיקה בבדיקה, כך שהיעדר תיעוד, ייחשב כהיעדר בקרה. 5, בשומות מורכבות או רחבות היקף תופעל בקרה נוספת של שמאי חיצוני בלתי תלוי. יגובש מסמך מדיניות פנימי מחייב, שיקבע עקרונות שומה אחידים, לרבות שיעורי רווח יזמי. תקופות היוון ונטרול מע"מ, להבטחת שוויון מקצועי. אימוץ הצעה זו היא לא המלצה, היא חובת מועצה. כל דחייה או דילול של העקרונות יתפרשו כהסכמה להמשך המצב הקיים. הציבור בהרצליה זכאי ליותר, ומועצת העיר מחויבת לספק לו זאת ללא דיחוי. עכשיו, אני רק רוצה להגיד עוד משהו קטן, באמת על ההערה שלך, אלכס, אותו יום, בתור המנכ"ל, שהוא צריך לדעת הכל. אני הגשתי בקשה לעיריית הרצליה על שומה, גם כן-

הוא לא אמר שהוא צריך לדעת הכל. הוא אמר שהוא לוקח אחריות-

יריב פישר:

אני הגשתי בקשה-

רפי חיים:

אני לוקח אחריות מעליו.

יריב פישר:

אני יודע שאתה לוקח אחריות.

רפי חיים:

- יריב פישר:** ככה זה עובד.
- רפי חיים:** אני הגשתי גם-
- יריב פישר:** אנחנו לא בורחים מאחריות.
- רפי חיים:** קניתי נכס, הגשתי בקשה להיטל השבחה. אתה יודע מה הסכום שקיבלתי?
- שירלי גדנר:** היטל השבחה משלם מוכר, לא קונה.
- יריב פישר:** ...מעולם לא נראה לנו, אז אין לנו מושג על איזה נכס אתה מדבר.
- רפי חיים:** למה אין לך מושג? שנייה, תעצור. לא, אני קניתי את זה בעסקת נטו. למה אין לך מושג? מה, אתם לא בתוך העניינים? אתה ראש עיר, לא? אתה לא אמור לדעת כמה שילמתי, או מה הלך שם? אני רוצה לדעת, אני רוצה להבין. זה מה שאתה טענתם על ראש העיר.
- אלכס גולדשטיין:** זה הליך מקצועי לגמרי.
- רפי חיים:** אה, מקצועי? תודה רבה. רק אצל פדלון זה לא מקצועי. חשד, עננה, בסדר, הבנתי אתכם, אני אתכם, אני זורם אתכם על הכל.
- יריב פישר:** סיימת?
- רפי חיים:** כן.
- יריב פישר:** ירון, אלכס, בבקשה. מי אדוני?
- רפי חיים:** יובן, אין לי איתך שום עניין-
- יריב פישר:** לא להפריע לו, בבקשה.
- רפי חיים:** אני נקודתי.
- יריב פישר:** לא להפריע.
- רפי חיים:** לא. אני רוצה חלילה שהוא לא יחשוב, שאני, יש לי איתו משהו-
- יריב פישר:** לא להפריע.

אני לא מפריע.	<u>רפי חיים:</u>
אתה מפריע, אתה לא נותן לו לדבר.	<u>יריב פישר:</u>
ממש לא. אני רק אומר שיובן, אני לא יודע מי הוא, לא התכוונתי בכלל לפגוע באף אחד.	<u>רפי חיים:</u>
אני רק רוצה בכמה משפטים רק להסביר את הפרוצדורה של הדו"ח הזה, שהתייחסת אליו- לא, זה לא מעניין, כי אני לא מבין בזה.	<u>ירון הררי:</u>
שנייה אחת-	<u>רפי חיים:</u>
אני לא מבין בזה, זה לא מעניין בכלל. תסביר את זה למנהל. מחילה, זה לא מעניין בכלל. מחילה, זה לא מעניין-	<u>ירון הררי:</u>
אתה מפריע למבקר לענות.	<u>רפי חיים:</u>
מחילה, לא, סליחה. אני שמעתי פעם שעברה בישיבת מועצה, כל אחד, השמעתי קול שני. אתה רוצה לדבר, נביא את אלון חדד לפה, נשמע אותו, כמו שהציע ידידי היקר, נעשה דיון על זה, בישיבת מועצה-	<u>יריב פישר:</u>
הוא נמצא פה עכשיו, הוא רוצה להגיב, בבקשה. מסכים, בבקשה.	<u>משה ועקנין:</u>
רפי, רק כמה דברים פרוצדורליים, רק כדי שיובהר פה איך הדו"ח הזה הגיע. אני מדבר על הדו"ח של היטלי ההשבחה, כי אני מניח שבישיבה הבאה אולי נדבר על הדו"ח השני. מי שיקרא את הדו"ח של היטלי ההשבחה, יראה שהדו"ח הזה הוא למעשה בדיקה השוואתית בין כמה שומות של השבחה. לא מוזכר בדו"ח את שמו של ראש העיר, וגם לא מוזכרים החברות. זו פשוט בדיקה טכנית השוואתית. לגבי השמאי, אני שלחתי לשמאי, השמאי שלח את הדו"חות. שלחנו לו את הדו"חות, ודיברתי איתו כמה פעמים. הוא נתן את ההסברים שלו, את התגובה שלו פעמיים, ולפי כל הכללים	<u>רפי חיים:</u>
	<u>ירון הררי:</u>

של הביקורת הפנימית, גם התגובה שלו כלולה בתוך הדו"ח, ככה שלקבל או לא לקבל את התשובה של השמאי, זה דבר אחד, אבל אנחנו בהחלט התייחסנו להכל. עכשיו לגבי מנהל המחלקה הקודמת של ההשבחה. כשאנחנו עושים דו"חות ביקורת, אנחנו עושים דו"חות ביקורת מערכתיים. אנחנו בודקים פה את המערכת של העירייה. אלון, שאני הכרתי אותו גם בזמנו, לא בדו"ח הזה, אבל אני בהחלט הכרתי אותו לפני כן, הוא היה מנהל מחלקת ההשבחה. מנהלת מחלקת ההשבחה הנוכחית, שמולה נעשתה הביקורת, זו הייתה-

שמרית.

מאיה כץ:

ירון הררי:

זו הייתה שמרית. לכן, מה שאנחנו בד"כ עושים, אנחנו בודקים את המערכת עצמה. כשאנחנו בדקנו את השומות האלה, בדקנו מה היה מאחוריהן. כמו שהזכרת קודם, ציטטת מתוך הדו"ח. לא מצאנו שום מערכת בקרתית שהייתה מאחורי הדו"חות האלה. לכן, מה שאלון כותב פה, אני מבין מה שהוא כותב פה. לא דיברתי איתו, וגם לא ראיתי את התגובה שהוא נתן. צריך להתייחס לזה כאל מבוקר, שאנחנו בדקנו את הפעילות שלו. אין לו איזשהו מעמד מעבר לשמרית, או מעבר לשמאי עצמו, שהו אוטוריטה פה, והוא למעשה עשה את הדו"חות האלה. כמו שהזכיר ראש העיר, אני חושב שהדו"חות מדברים בעד עצמם, והם חשופים לציבור, וכל אחד יכול לקרוא-

את הדו"חות האלה הגישו עובדי עירייה, נכון?

רפי חיים:

מה זאת אומרת עובדי עירייה?

ירון הררי:

לא את הדו"חות, סליחה. את השומות האלה. זה אנשי המקצוע בעירייה, נכון?

רפי חיים:

- יונתן יעקובוביץ:** לא הגישו אותם-
משה ועקנין: השמאים.
רפי חיים: עברו עליהם.
יונתן יעקובוביץ: היו אמורים לעבור.
רפי חיים: אישרו אותם?
יונתן יעקובוביץ: היו אמורים לעבור.
ירון הררי: תראה, מבחינה פורמלית-
רפי חיים: שנייה. אני רוצה להבין.
ירון הררי: אז אני מסביר לך-
רפי חיים: אני אמרתי מההתחלה, אני לא מבין בתחום הזה. אני שואל שאלות, רוצה להבין.
ירון הררי: אז עכשיו-
רפי חיים: הדו"חות האלה, מי שאישר אותם, זה עובדי עירייה?
ירון הררי: אתה מדבר על הדו"חות, או על השומות?
רפי חיים: על השומות, סליחה.
ירון הררי: השומות, מי שמוציא את השומה מבחינה פורמלית, זו הוועדה המקומית. מי שעורך את השומה, זה השמאים של הוועדה, שאחד-
רפי חיים: עובדי עירייה?
ירון הררי: ועובדי עירייה עושים בקרה. אלון, שהזכרת אותו קודם כמנהל המחלקה-
רפי חיים: שנייה, דקה, אני יודע. אני מרים לו להנחתה, הכל טוב.
ירון הררי: היה אמור לעשות בקרה על הדו"חות האלה. זה הכל.
רפי חיים: הבנתי. אני שואל-
ירון הררי: כמו ששמרית עושה היום.
רפי חיים: בסדר, הכל טוב ויפה-
ירון הררי: זה פחות או יותר. אנחנו לא נכנסים עכשיו-

- רפי חיים:** אותם עובדים עדיין קיימים? עדיין עובדים באותה מחלקה?
- ירון הררי:** זה מה שהיה לי. דרך אגב-
- רפי חיים:** אני שואל שאלה פשוטה.
- ירון הררי:** דרך אגב, גם התגובה של המחלקה עצמה, של מחלקת השבחה של עיריית הרצליה כלולה בתוך הדו"ח. מי שכתבה את התגובה הזאת, זו מנהלת המחלקה הנוכחית.
- יריב פישר:** הלאה, עוד משהו, ירון?
- ירון הררי:** זה הכל.
- יריב פישר:** נבקש מאלכס רגע להמשיך.
- אלכס גולדשטיין:** עבר חודש מהדיון הקודם, ולקחנו את הדו"ח. יש צוות מקצועי שעובד על נוהל חדש לבקרה על היטלי השבחה-
- רפי חיים:** אז אתה מסכים עם ההצעה לסדר שלי?
- אלכס גולדשטיין:** רגע, רגע. יש כבר צוות שעובד-
- מאיה כץ:** מי זה הצוות?
- אלכס גולדשטיין:** שמרית ואנשיה-
- רפי חיים:** אותם אנשים שעבדו?
- יריב פישר:** לא להפריע-
- רפי חיים:** או שזה חדשים?
- יריב פישר:** לא להפריע.
- רפי חיים:** אה, זו אותה מחלקה.
- יונתן יעקובוביץ:** זו מחלקת היטלי השבחה.
- רפי חיים:** הבנתי. רק עכשיו הם עושים משהו חדש. כן, צוות מיוחד.
- שירלי גדנר:** אתה רוצה לשמוע תשובה?
- אלכס גולדשטיין:** אני יכול להבטיח לך, שהנוהל שייכתב, לא יאפשר פעם שנייה דו"ח כזה. אנחנו נישב על כל פסיק בדו"ח, בנוהל הבקרה שייכתב, כדי לוודא שיש את כל המנגנונים הנדרשים בשביל להוציא דו"חות מדויקים, שאנחנו נוכל-

- רפי חיים:** אתה אומר מה שאני אמרתי בעצם בהצעה לסדר. אתה אומר מה שאני אומר בהצעה לסדר.
- אלכס גולדשטיין:** רגע, אנחנו עושים את זה בפועל-
רפי חיים: אה, אז אתם עושים-
אלכס גולדשטיין: אני לא יודע מה אתה אומר-
רפי חיים: זאת אומרת, מה שאתה אומר בעצם, עד עכשיו לא עשו את זה, ומעכשיו עושים את זה.
אלכס גולדשטיין: תמשיך להקשיב, כי יש עוד כמה דברים שעשינו.
רפי חיים: אם הוא מסכים איתי להחלטתי, זו הנקודה, זה האירוע.
אלכס גולדשטיין: יש עוד כמה דברים שעשינו-
רפי חיים: אני לא מסכים שאף אחד-
יריב פישר: ...
רפי חיים: לא, יריב, בוא-
יריב פישר: לא הבנת מילה ממה שאמרת מקודם.
רפי חיים: אני יודע שזה מפריע לך, איך שהצגתי את זה-
יריב פישר: לא מפריע לי-
רפי חיים: כי הכי קל לשחק מול שער ריק, זה הכי קל. אני לא נותן לזה יד, כשאני חושב שמהו לא נכון. עובדתית, למה, איזה עניין יש לי לעשות את זה? איזה עניין יש לי לעשות את זה?
יריב פישר: לא יודע, שלך.
רפי חיים: יש לי? עניין ההצגה שעשיתם פה שעתיים. אם הייתם עושים את זה 20 דק', 30 דק', דיון רגיל, וואלה החרשתני. אבל אני רואה שאתם עושים מזה דרמה, ופתאום אני יוצא מפה, פתאום בטלויזיה, פתאום נפל לי האסימון. אמרתי לך, צירוף מקרים, זו שיטה אצלך. מה השיטה שלך? לפגוע בצד השני, להעליל עליו עלילות כאלה ואחרות, ואז אתה יודע מנצח. זה פעם יכול לשחק פה תפקיד, לא פעמיים, אל

- תדאג.
- יריב פישר:** להעליל עלילות?
רפי חיים: תשמע מה אני אומר-
יריב פישר: להעליל עלילות?
רפי חיים: בוודאי. זה פעם אחת יכול-
יריב פישר: סגור.
רפי חיים: איך אמרת בבחירות שלך? משפחות הפשע. חירטת. תראה איזה פגע יש מהתקופה שלך. תראה מה קורה בשטח, בפועל.
- יריב פישר:** העיר עם אחוז הירידה הכי גבוה-
רפי חיים: תשכנע את עצמך. תשכנע את עצמך.
יונתן יעקובוביץ: איך אתה אוהב את הסטטיסטיקות האלה.
רפי חיים: לא, אני אגיד לך איך-
יונתן יעקובוביץ: המצב בהרצליה מזעזע, יריב.
רפי חיים: לא, לא, לא, תקשיב-
יונתן יעקובוביץ: זה שאתה משווה את עצמך לאום אל פאחס, זה לא-
משה ועקנין: אלכס, תמשיך-
רפי חיים: אני מכיר את הדו"חות של המשטרה. עבירות כאלה מסווגים אותן כעוון, נגמר האירוע.
יונתן יעקובוביץ: ברור.
רפי חיים: משנה לך סטטיסטיקה.
משה ועקנין: אלכס, תמשיך בבקשה.
רפי חיים: כבר לא מדווחים על רימונים שנזרקים, נכון?
שירלי גדניר: אלכס, תמשיך.
רפי חיים: כי אין פגיעה בנפש.
- אלכס גולדשטיין:** אז כמו שאמרתי, התחיל צוות לעבוד, ונוציא בסוף נוהל מאוד מסודר, מבוקר, והוא יאושר בכל דרגי המקצוע,

בשביל לראות שהדברים לא חוזרים על עצמם.

יונתן יעקובוביץ: זה יהיה בהתאם להמלצות דו"ח המבקר?

אלכס גולדשטיין: כן, בהחלט.

יונתן יעקובוביץ: אוקי.

אלכס גולדשטיין: אנחנו כבר שוקדים לחפש מערכת טכנולוגית, שתקפיץ לנו

בעידן הזה, אפשר להכניס 1,000 דו"חות לתוך מערכת,

1,000 דו"חות שמאות-

רפי חיים: בהצעה לסדר-

אלכס גולדשטיין: רגע. לבקש אנומליות. גם את זה נעשה.

רפי חיים: אין בעיה.

אלכס גולדשטיין: כדי שהדברים יקרו, ויקפיצו לנו אירועים חריגים. 3, את

הדו"ח הזה הגשנו-

יונתן יעקובוביץ: לך כמנכ"ל, או למנהל מחלקת ההשבחה-

אלכס גולדשטיין: לכולם, לכל מי שאחראי בתחום הזה.

יונתן יעקובוביץ: ...הדברים החריגים-

אלכס גולדשטיין: כן, כן.

מאיה כץ: אבל הוא שאל על זה שאלה.

אלכס גולדשטיין: הגשנו את הדו"ח הזה. לא מתפקידנו להגיד אם יש פה

דברים חריגים שמעבר לכתוב. הגשנו אותו לרשויות החוק,

והם יעשו את העבודה ויבדקו מה יש מאחורי הדו"ח הזה,

זה הכל.

יריב פישר: תודה רבה, הלאה. להוריד את ההצעה מסדר היום.

רפי חיים: להוריד אותה?

יריב פישר: מי בעד? מי נגד? מי נמנע?

מאיה כץ: אנחנו.

יריב פישר: הלאה.

הצעה לסדר מספר 2 ע"י רפי חיים קדושים
בנושא : הרצליה שווה לכולם - יישום עקרון השוויון בחופי העיר

גב' רינה זאבי:

רפי חיים:

רפי, ההצעה לסדר הבאה שלך.
ההצעה לסדר. בעיר הרצליה משתרעת רצועת חוף שאורכה כשבעה קילומטרים. רצועה זו, המשאב הטבעי החשוב ביותר של העיר, מפותחת לכלל הציבור במלואה - עם תשתיות נוחות, שבילי גישה, שירותי רחצה, תחבורה ציבורית נגישה ושירותים נלווים ברמה גבוהה. ואולם, חלק ניכר מתושבי העיר המשתייכים לציבור הדתי מסתפק ב-180 מטרים בלבד - פינה צרה ומוזנחת, ללא גישה נוחה, ללא הסעות וכו'. אני אעצור בנקודה הזאת, ואני רוצה להגיד משהו. ברגע שנבחרתי כחבר מועצה, אז עשיתי הצעה לסדר ראשונה ב-20.8.2024. אני בתמימותי חשבת, שאם אני אעשה הצעה לסדר, ואני אסביר את האפליה, וכו', וכו', אז ראש עיר חדש שהבטיח לדאוג לכולם, וגם ככה זה היה נראה, באמת יבוא, יעשה משהו. תוך כדי שאתי נחום הקריאה את ההצעה לסדר, עזוב שהיה ויכוח, לא נתת לי להמשיך. טענתם כל מיני טענות, אבל לא משנה. אז היא גם בשביל להראות לכם את חוסר המידתיות של החוף הנפרד, אז היא גם הביאה דוגמה את חוף הכלבים, כמה הוא מושקע. אז הגב' דנה אורן יצאה עליה, איך את משווה. לא משנה. ההצעה ירדה מסדר היום. אחרי זה, ב-13.5.2025 הגשתי שוב הצעה לסדר, ונימקתי גם. אבל מה היה יפה בהצעה לסדר הזאת? שים לב, אתה, יריב, ראש העיר, בין מילה שלך מה עשית, אני אזכיר לך. טענת, איך שאני מקריא את ההצעה לסדר, מה טענת. שאני משקר ומסלף

דברים. כי מה טענתי. טענתי שהחוף הנפרד היה פעם כ-700 מ', ואתה טענת שאני מסלף דברים. אז קודם כל, היום הבאתי לכולם את התמונות, אבל שנייה. בעקבות מה שטענת, מיד, חלק מלהקת המעודדות שלך. למשל, ועקנין אומר לי אותו רגע שאני עושה נזק לדתיים. אחרי זה-

אם אתה לא תכבד חברי מועצה, לא יכבדו אותך, רק שתדע. אני מסביר לך מה היה-

אם אתה לא תכבד חברי מועצה, לא יכבדו אותך. אני מסביר לך מה היה.

אם אתה רוצה לדבר-

אני מסביר לך מה היה.

אתה לא תקרא לחברי מועצה, להקת מעודדות. תדבר אליהם-

סליחה, אני חוזר בי-

אתה ממשיך-

אני חוזר בי בהערה הזאת. חברי המועצה, חברי הקואליציה. חוזר בי, בסדר? אחרי זה, כאשר הסברתי את זה שוב פעם, ראש העיר טען שוב שאני משקר. אז עופר לוי, באמת בתמימותו, אומר לי, רפי, יש פה את רוני גאון, בוא נשאל אותו.

והוא ענה לך.

שנייה, בוודאי שהוא ענה-

והוא ענה נהדר.

מצוין. אז אני, כמי שזוכר את רוני גאון, שהיה שותף בכל התהליכים של החוף הנפרד, בקיצור, ציפיתי ממנו כעובד עירייה שיגיד מה שהיה. אבל את האמת, רוני לימד אותי ב"ס, ואני מאוד מסכים איתו. כאשר ראש העיר אומר

יריב פישר:

רפי חיים:

יריב פישר:

רפי חיים:

יריב פישר:

רפי חיים:

יריב פישר:

רפי חיים:

יריב פישר:

רפי חיים:

יריב פישר:

רפי חיים:

יריב פישר:

רפי חיים:

מילה, אתה כעובד עירייה לא יכול להגיד ההפך. זה הבנתי
בדיעבד.

אז עכשיו רוני גאון משקר.

אני לא אגיד דבר כזה. הנתונים מדברים בעד עצמם. חכה,
תמתין. יש לי 10 דק' הרי, נכון? לקח לי 2 דק' בינתיים.
אחרי זה היה עוד חבר מועצה מהקואליציה, תראה מה הוא
אמר לי. הוא אומר לי, תמשיך לשקר, אתה משקר. אתה עם
כיפה על הראש, אתה לא מתבייש לשקר. ככה הוא אומר לי.
אני ממשיך. אחרי זה ראש העיר, מה אומר לי. אין תחתית
שאתה לא תרד אליה היום. אלה המילים שאתה אמרת.
אח"כ עופר לוי, מה אומר לי. רפי, כולם משקרים, רק אתה
אומר אמת. אחרי זה, מה אומר לי ראש העיר. אתה תגיד לי
אלף פעם שקיצרנו, אף אחד לא קיצר, אז תמשיך לשקר, לא
יעזור לך. אז ראיתי באמת שכנראה אני מדבר פה, לא רוצה
להגיד מילים, כי חזרתי בי, עם חברי מועצה, רוצה לדון
אותם לכף זכות, שלא יודעים על מה מדובר. אמרתי, אני
אפנה לוועקנין. ציפיתי שוועקנין בהגינותו מה יגיד, כן,
היה. מה אומר לי. לא, לא היה, לא קיצרו. כל מיני. טוב,
רבותי. עכשיו, בואו אני אראה לכם את התצ"א, חילקתי
לכולכם פה. זו התצ"א של שינוי החוף שעשו לו את השביל.
שלחתי לכם תמונות. מי שרוצה להסתכל מה קורה בתצ"א.
סימנתי לכם את זה באדום, החץ. קודם כל, 2 הנק' השחורות,
זה ה-180 מ', שזה כיום. באדום, מסומן תחנת ההצלה הישנה.
בכחול, בסימן הכחול, מסומנת תחנת ההצלה החדשה.
הקו המקווקו זה השביל להולכי רגל. עכשיו תסתכלו,
כשאתה עושה חוף 180 מ', אתה שם את התחנה באמצע.
זאת אומרת, שאם התחנה שבצד שמאל

יריב פישר:

רפי חיים:

באדום היא באמצע של החוף, זה כבר היה שהחוף היה 400 מ', לכאורה. אני אלך אתכם בעוד תמונות. דרך אגב, אני שלחתי גם לחברי המועצה-	
לא הבנתי מה-	<u>משה ועקנין:</u>
אתה, אל תדבר בכלל. אתה לא הבנת? אתה לא הבנת?	<u>רפי חיים:</u>
אתה לא הבנת.	<u>יריב פישר:</u>
אתה לא הבנת?	<u>רפי חיים:</u>
אתה לא הבנת כנראה.	<u>משה ועקנין:</u>
אין בעיה, הבנתי אותך. לא להפריע לי בהצעה לסדר. שמעתי אותך-	<u>רפי חיים:</u>
אתה לא תדבר ככה לאף אחד.	<u>יריב פישר:</u>
הבנו אותך-	<u>רפי חיים:</u>
אתה לא תדבר ככה לאף אחד.	<u>יריב פישר:</u>
אפשר להמשיך?	<u>רפי חיים:</u>
אתה לא תאיים על אף אחד, אתה לא תדבר ככה על אף אחד-	<u>יריב פישר:</u>
אני מאיים?	<u>רפי חיים:</u>
לא מקובל עלינו, הדיבור הזה.	<u>יריב פישר:</u>
אין בעיה, מה-	<u>רפי חיים:</u>
לא עובר.	<u>יריב פישר:</u>
טוב, מה מקובל עליך? שאני אדע, לפי-	<u>רפי חיים:</u>
לדבר כמו בנאדם.	<u>יריב פישר:</u>
אני רוצה לרקוד לפי החליל שלך.	<u>רפי חיים:</u>
...בחברי מועצה.	<u>יריב פישר:</u>
הבנתי, בסדר. בוא נמשיך בשביל להמשיך-	<u>רפי חיים:</u>
כדאי שתבין בחוק, והסביר לך את זה רוני גאון פעם קודמת-	<u>יריב פישר:</u>

לא, לא, לא, תעצור.	<u>רפי חיים:</u>
יש חוף מוכרז. אתה כל פעם חוזר לזה, האגדה-	<u>יריב פישר:</u>
עכשיו תעצור-	<u>רפי חיים:</u>
אתה רוצה להמשיך עם זה-	<u>יריב פישר:</u>
עכשיו תעצור. בשביל שחברי המועצה יבינו מה אמרת אתה עכשיו-	<u>רפי חיים:</u>
אמרנו את זה גם פעם קודמת.	<u>יריב פישר:</u>
חוף מוכרז-	<u>רפי חיים:</u>
...אמר לך את זה-	<u>יריב פישר:</u>
אני מבקש לעצור שנייה. החוף הנפרד היום הוא מוגבל ב-2 חומות מצד ימין, צד שמאל. זה לא קשור לחוף מוכרז. חוף מוכרז, תן לי להסביר בבקשה. אדוני רוצה שאני אדבר אליו בצורה מכובדת, אז אני אדבר איתך עכשיו כמו שופט, וטוען, בסדר? אז אדוני יקשיב שנייה. אני יודע גם לדבר בשפה הזאת. החוף 180 מ', לא להתבלבל.	<u>רפי חיים:</u>
לא. אני אומר, חוף מוכרז צריך להיות 250 מ'.	<u>יונתן יעקובוביץ:</u>
לא, לא, לא. 180 מ'. 150 מ'. 75 מ' ימינה, 75 מ' שמאלה.	<u>רפי חיים:</u>
לא 125 מ' כל צד?	<u>יונתן יעקובוביץ:</u>
לא, לא. אני מכיר את זה. חוף מוכרז, מה שאתה אומר, זה מוכרז מבחינת המציל, מה האחריות שלו לגבי הצלה, ואם מישהו טובע, ועל זה קוראים לזה חוף מוכרז. זה 150 מ'.	<u>רפי חיים:</u>
75 מ' ימינה, 75 מ' שמאלה. זה חוף מוכרז. אנחנו מסתובבים-	<u>יריב פישר:</u>
לא, לא, לא. אני לא מסתובב-	<u>רפי חיים:</u>
מה הטענה? אני לא מצליח להבין-	<u>יריב פישר:</u>
הטענה היא פשוטה. הטענה שלי הייתה, שהחוף הזה היה כ-700 מ', וקיצרו אותו. אתה על זה, כל המילים האלה	<u>רפי חיים:</u>

שאמרת לי, אתה שקרן וכו', וכו'. אז עכשיו אני מציג לכם תמונות. יש לכם תמונות. יש תצ"אות. השקרן מציג לכם תצ"אות. עכשיו בוא נראה איך אתם תתמודדו, מה אתה אומר פה. אל תדבר לא יפה לחבר מועצה. בוא נראה אם אתה יודע לחזור בך, להגיד, סליחה, טעיתי. זו לא בושה. אז יש לכם תמונות. תמונה ראשונה, אני מבקש מכם, לכל מי שמעוניין. יש גם תמונות רגילות. אני יודע שזו הצגה, אבל מה לעשות, האמת צריכה להיות משנינו. אז יש תמונה נפרדת עם דגלים. זו הכניסה לחוף הנפרד. זאת תמונה לבד, וזו הכניסה לחוף הנפרד, ישנה. יש תמונה, עוד אחת נפרדת, שיש בה 2 סוכות הצלה. סוכת הצלה אחת שצריכים לפרק אותה, שהיא נמצאת בקצה הדרומי של החוף. מה שהיה באמצע החוף הנפרד הישן.

יש את הסוכה שבנו אותה, בשביל החוף הנפרד החדש. עכשיו הבאתי את התצ"א משנת 2013. זה הדף הזה עם הכל. עכשיו רואים בתצ"א, קודם כל חוף מוכרז, יש סימון. צד ימין, בחלק הצפוני, רואים את הגדר, שהיא מרחק כ- 200 מ' ומשהו, ותכף אני אסביר לכם איך רואים את זה. תעברו עוד דף. יש חוף נפרד 2013. אותה תצ"א, שמראה את כל החוף מלמעלה, מראה את המבנים, מראה את החנייה, והיא לא מראה את הגדר. כי התמונה הגדולה. עוברים עוד דף. הגדר הדרומית, רואים אותה. רואים מלמעלה את כל החוף, המבנים פלוס החנייה. רואים שמהחנייה, מי שמסתכל, כתוב גדר דרומית 2006. מי שמסתכל על החוף ועל החנייה, רואה שהגדר מתחת, הדרומית, מתחת-

יונתן יעקובוביץ: אני אעשה לך את זה פשוט. איפה שהיום יש את-

- רפי חיים:** תן לי להסביר. אתה צודק, אתה חי את הים. עזוב, אני מדבר עם אלה שלא חיים את הים. רואים פשוט שהגדר הדרומית מורחקת מהתחנה כ-300 מ' בערך. נהפוך עוד דף. בואו תראו את החוף הנפרד 2026. אז רואים בבירור את הגדר בתוך החנייה מלמעלה. בקיצור, התצ"א מראה בבירור מה שאמרתי, שהחוף קוצר, בשונה ממר ועקנין הנכבד, שהעיד פה בישיבת מועצת העיר, לא, לא קוצר. כמי שמייצג את הדתיים, כמובן, כן?
- משה ועקנין:** אתה תקשיב-
- רפי חיים:** לא, לא, לא, לא רוצה להקשיב-
- משה ועקנין:** סימוליה לא נכונה-
- רפי חיים:** לא רוצה להקשיב. אני לא מעוניין להקשיב-
- משה ועקנין:** אתה ממשיך להטעות עוד פעם את האנשים. אתה מטעה פעם שנייה, מטעה עוד פעם-
- רפי חיים:** אני מטעה בנתונים? אני שמח מאוד-
- משה ועקנין:** אתה מטעה את האנשים.
- רפי חיים:** שחבר מועצת עיריית הרצליה-
- משה ועקנין:** יש לי תמונות שמראות-
- רפי חיים:** שנייה, דקה-
- משה ועקנין:** 10 שנים-
- רפי חיים:** דקה, דקה, דקה-
- משה ועקנין:** תמונות ברורות-
- רפי חיים:** אני מבקש לא להפריע לי בהצעה לסדר שלי-
- יריב פישר:** יש לך עוד דקה וחצי-
- משה ועקנין:** אותה חזרה, אותן שטויות-
- רפי חיים:** אז אפשר לעצור את חבר המועצה?
- יונתן יעקובוביץ:** תמונה של הפח-

- משה ועקנין:** זה לא נכון אבל.
- יונתן יעקובוביץ:** הבאת תמונה מ-2011.
- משה ועקנין:** איפה הגדר?
- רפי חיים:** תעצור. אתה לא רואה? אז אני אסביר למר ועקנין עוד הפעם. תפתח עוד פעם את הדפים, בשביל שמר ועקנין יראה. אז יש לך את הדף הראשון משנת 2013, שמראה לך את החוף הנפרד מלמעלה. את זה אתה רואה?
- משה ועקנין:** כן.
- רפי חיים:** גדר צפונית, אתה רואה?
- משה ועקנין:** כן.
- רפי חיים:** אתה רואה את המרחק של המבנים לגדר? אתה רואה?
- משה ועקנין:** כן.
- רפי חיים:** יופי. תהפוך עוד דף. זו תמונה יותר מלמטה-
- משה ועקנין:** איפה הגדר למים? איפה הגדר של החוף הנפרד?
- יריב פישר:** עזוב, עזוב, נו.
- משה ועקנין:** איפה הגדר של החוף הנפרד?
- רפי חיים:** תגיד לי, אתה מוכן-
- משה ועקנין:** איפה החוף הנפרד פה? תראה לי, 2013, איפה הגדר?
- רפי חיים:** זה. כל מה שאתה מציג, זה החוף הנפרד.
- משה ועקנין:** איפה הגדר למים?
- רפי חיים:** אין גדר.
- משה ועקנין:** אה, אין גדר-
- רפי חיים:** אין גדר. תעצור. בתמונה הזאת-
- משה ועקנין:** יכול להיות פתוח-
- רפי חיים:** תקשיב, אל תדבר שטויות. בתמונות-
- משה ועקנין:** כשחוף נפתח, הוא מגודר.
- רפי חיים:** אתה לא שומע מה אני מדבר איתך?

מה הקשר?	<u>משה ועקנין:</u>
אתה רוצה להקשיב? החוף הנפרד, אתה מוכן להקשיב?	<u>רפי חיים:</u>
כשהחוף נפתח, הוא מגודר.	<u>משה ועקנין:</u>
אז אולי שלא יפריע.	<u>רפי חיים:</u>
כשהיה חוף נפרד, הוא פתוח.	<u>משה ועקנין:</u>
יש לך עוד דקה.	<u>יריב פישר:</u>
לא, אין לי עוד דקה. שלא יפריע לי.	<u>רפי חיים:</u>
אבל זה לא נכון.	<u>משה ועקנין:</u>
שנייה. אני רוצה לענות לשאלת ועקנין-	<u>רפי חיים:</u>
החוף פתוח, הוא פתוח.	<u>משה ועקנין:</u>
לשאלת ועקנין, איפה החומה שעושים כל שנה. מה שעושים כל השנה, היות ובחורף היס עולה, מוריד את כל החומה, נשארים רק הברזלים הישנים שהיו פעם, כי פעם כשאלו לנדאו בנה את החוף הנפרד, הוא לא עשה את זה עם גדר, כמו שעושים עכשיו, איזו יוטה.	<u>רפי חיים:</u>
לא, זו גרמון, אבל לא משנה. הלאה, נו.	<u>יריב פישר:</u>
ממש לא. החוף הנפרד, בנה אותו אלי לנדאו, מחילה. שעשו את המרינה, עם כל הכבוד. וייס, מי בנה את החוף הנפרד?	<u>רפי חיים:</u>
החוף הנפרד, בנו אותו פעם ראשונה-	<u>צבי וייס:</u>
לא, לא, לא, לא.	<u>רפי חיים:</u>
תן לי-	<u>צבי וייס:</u>
אבל בוא נתמקד בדיון שלנו.	<u>רפי חיים:</u>
פעם ראשונה זה היה ב-1985, זה היה...	<u>צבי וייס:</u>
סידנא עלי.	<u>רפי חיים:</u>
קראו לזה חוף הנכים.	<u>צבי וייס:</u>
נכון.	<u>רפי חיים:</u>
אחרי זה, זה עבר-	<u>צבי וייס:</u>

- יונתן יעקובוביץ:** שהוא היה בסירות גם.
- רפי חיים:** נו, שזה עבר דרומה.
- צבי וייס:** עבר דרומה יותר, כשבנו את המרינה-
- רפי חיים:** את המרינה, תודה רבה. גרמן לא בנתה את המרינה, עד כמה שזכור לי.
- צבי וייס:** גם אתה אל תפריע לי.
- רפי חיים:** טוב, זה ע"ח הזמן שלכם, אין לי בעיה.
- צבי וייס:** בנו את המרינה, אז הזיזו את החוף הנפרד עוד יותר דרומה. זה יותר מאוחר-
- רפי חיים:** כמה היה בערך החוף הנפרד? כמה בערך גודל?
- צבי וייס:** אני בכוונה לא נכנס למטרים-
- רפי חיים:** אה, הבנתי.
- צבי וייס:** 120 מ', או 750 מ'.
- רפי חיים:** תודה רבה.
- צבי וייס:** אני רק מדבר על ההיסטוריה של החוף.
- רפי חיים:** אבל כל ההצעה לסדר שלי זה על המטרים.
- צבי וייס:** היה כבר בדרום של החומה הזאת, שבנו שם-
- רפי חיים:** החומה הראשונה, מתי נבנתה?
- צבי וייס:** יש רחוב אחד-
- רפי חיים:** אין בעיה, אפשר-
- צבי וייס:** אבל אני רק רוצה להגיד. יריב, אתמול היינו בחוף הנפרד-
- רפי חיים:** ראינו, ראינו שהייתם. ראינו, ראינו שהייתם. כל שנה אתם הולכים לחוף הנפרד.
- צבי וייס:** היינו אתמול בחוף הנפרד, ונעשים שם כרגע תיקונים-
- רפי חיים:** לגודל או לפנים?
- צבי וייס:** אני לא מדבר על הגודל. רק אני אגיד-
- רפי חיים:** אני אומר, כל הכבוד לעיריית הרצליה-

צבי וייס:
 עוד מעט אני אגיד, רק רגע. אני עוד מעט אגיד לך על הגודל גם. אבל לכן אני אומר, מה שצריך לתת לציבור, ברגע שהחוף פועל, אם הוא בגודל כזה, או בגודל כזה, שירותים טובים. רק את זה אתמול ראיתי, ושמעתי. אתה לא ראית בפרסום שלך, שגם אני הייתי, אבל זה לא חשוב. לכן אני אומר, וזה המקום הדרומי ביותר. מאחר ואני שמעתי פה פקפוקים אם יהיה שידוך עם עיריית ת"א, או לא יהיה שידוך-

רפי חיים: לא יהיה שידוך, הלאה.

צבי וייס: אני לא יודע. אני שמעתי פקפוקים.

רפי חיים: נכון.

צבי וייס: ולכן אני מציע-

רפי חיים: אבל זו הצעה לסדר שלי. חכה, אני אסיים איתה-

צבי וייס: שוב פעם, אני מציע להמשיך במה שאתמול ראינו בחוף, לתת את השירותים. עשו את הכיסויים האלה, ועד יום חמישי יהיה עוד. אני רוצה רק להרגיע פה, שגם איפה שיהיה חוף נפרד, זה לא יקים שכונה דתית, ולמה? כי כבר היו 4 מקומות שהיה חוף נפרד. מול אף אחד מהם לא קמה שכונה דתית. אני אומר, יהיו שירותים, ואני הייתי שמח אם היה באמת יכולת להשתדך עם ת"א, אבל הם לא רוצים להשתדך. הם מדברים שהם רוצים-

רפי חיים: נכון.

צבי וייס: ...אומרת שהם רוצים, ואני לא בטוח שהם רוצים.

יונתן יעקובוביץ: אתה רוצה שאני אספר לך למה הם רוצים?

רפי חיים: הם לא רוצים.

יונתן יעקובוביץ: כי חוף הדתיים שלהם, תקוע להם מתחת למלון החדש של... אז הם רוצים להזיז אותו אלינו, נכון? תודה רבה.

- צבי וייס:** רק אמרתי לכם את ההיסטוריה של החוף-
- רפי חיים:** אין בעיה. שמעתי את ההיסטוריה. מה אתה אומר על להגדיל את החוף עכשיו?
- צבי וייס:** את החוף הנפרד, אלי לנדאו עשה חופים אחרי זה שעברו. הראשון שעשה את החוף הנפרד זה היה יוסף נבו.
- רפי חיים:** מצוין. לפני שנבנתה המרינה. עזוב, יופי, מצוין. לא ציפיתי שחברי הקואליציה יהיו איתי.
- צבי וייס:** רפי, אם אני כבר מדבר פעם במועצה, אז אני אומר-
- רפי חיים:** אתה יודע שאני מכבד אותך.
- צבי וייס:** אני הייתי שותף-
- רפי חיים:** אין ספק.
- צבי וייס:** לכל החופים שגם אתמול הייתי שם-
- רפי חיים:** חד משמעית. וייס, אתה יודע כמה אני מעריך אותך ברמה האישית, ואת הידע שלך גם כן.
- צבי וייס:** תודה רבה.
- רפי חיים:** אני רוצה לסכם. זו לא שאלה נוספת, אני רוצה לסכם. כל מה שאמר ידידינו היקר, וייס המכובד, שבאמת אני מעריך אותו ברמה האישית, אמת ויציב, אבל זה לא קשור למה שאני מדבר. כי הפנים בחוף, מה שעושה העירייה כל שנה, ואתה יודע מה, כן, אני גם רוצה לפרגן ליריב, שסוף כל סוף-
- ...
- משה ועקנין:**
- רפי חיים:** לא, לא דיברתי עליך. תן לי לסיים, תן לי לסיים, בבקשה. אז כן, אני מפרגן לעירייה על השמשיות, על הדברים החדשים שהם עושים בחוף, אבל תשימו לב, אני לא מדבר על זה, רבותי. אני מדבר על זה שאנחנו כציבור דתי, קודם כל, החוף שלנו זה 180 מ', שהוא היה 600 מ'. רואים את

זה, זה אחד. הבנתי אותך. אתה לא יכול להגיד לי שקרן, כי יש מסמכים. אמרת את זה פעם ראשונה, החרשנו. שתיים, החוף הנפרד, אני רפי, בשונה ממך, הגב' דנה, או כל החברים פה, אני למשל לא יכול ללכת לחוף הנפרד. אצלכם, אצל הציבור החילוני, 15.4 נפתחת העונה. למה אני מופלה לרעה? עד כמה שידוע לי, בארנונה אני משלם כמו כולם, חברה, אני גם לא מתחמק, כן? אני גם לא עושה קומבינות. יש לי 10 ילדים, יכול לקבל הנחה, לא רוצה הנחה. אל תתקני אותי. אל תתקני אותי. זה הדיבור שלי. עילג, טיפש, הכל. לא לתקן אותי, מחילה.

יונתן יעקובוביץ: לא הבנתי. אם הוא יכול לרחוץ בכל חוף, אז למה את מגדילה את חוף הדתיים?

יריב פישר: מה ההצעה?

דנה אורן ינאי: לא. הוא אמר-

רפי חיים: גבירתי-

יונתן יעקובוביץ: אם הוא יכול לרחוץ בכל חוף, והוא בנאדם דתי-

רפי חיים: את יכולה בכל חוף, נכון?

יונתן יעקובוביץ: אתם שמים לב לדיסוננס שיש כאן?

רפי חיים: ברור, ברור. לא, זה סיפור. שנייה, רק דקה אני אסיים-

יונתן יעקובוביץ: אה, בגלל שעיריית ת"א-

רפי חיים: רק שנייה, דקה. ידידי היקר-

יונתן יעקובוביץ: את הצעת את זה.

רפי חיים: ידידי היקר, אני רוצה גם שגב' היועמ"שית-

יריב פישר: מה ההצעה?

רפי חיים: גם אני רוצה שהיועמ"שית תקשיב לי כרגע, כי יכול להיות

שאני אעשה הצעה לסדר על אפליה. אז אנחנו, הציבור

הדתי מופלים לרעה מבחינת חוף. הציבור הכללי, 15.4,

- הפתיחה שלו. הציבור הדתי, 1.6. חודש וחצי אני לא מקבל את אותם תנאים.
- יריב פישר:** לסיים. מה ההצעה?
- רפי חיים:** הסיום של החוף הנפרד אצל הציבור הכללי, 21.10, ואצלנו 25.8. אז ההצעה שלנו היא כזאת. בינתיים, עד-מה ההצעה?
- יריב פישר:** עד שיזדווגו ת"א והרצליה, ועד שתהיה חתונה, בינתיים-מה ההצעה?
- רפי חיים:** ההצעה שלנו, זה להגדיל את החוף, כמו שהיה, ל-500 מ'. זה כולה לשים גדר. סה"כ, לא מעבר לזה. בעונה 500 מ'. מה שהיה סה"כ.
- משה ועקנין:** מה יעשו המצילים? המצילים, מה יעשו? צריך עוד סוכה. שנייה, תעצור, לא, לא, לא. סליחה, יונתן, אל תיכנס איתו לטוען ונטען, אתה יודע למה? לא רוצה, בסדר, אל תיכנס איתו לטוען ונטען. ההצעה שלנו היא פשוטה, להגדיל את החוף למה שהיה. לא רוצים מתנות, רוצים מה שהיה, ולפתוח את העונה בדיוק כמו הציבור הכללי. אנחנו לא אמורים להיות מופלים לרעה. אין שום סיבה בעולם. זו ההצעה סה"כ.
- יריב פישר:** תודה-
- רפי חיים:** ואני לא חושב שביקשנו משהו-
- יריב פישר:** תודה.
- רפי חיים:** רק דקה. אני לא חושב שביקשנו משהו גרנדיוזי מסיבה פשוטה. כי החופים האלה, מרינה דרומה-
- יריב פישר:** תודה. די, רפי-
- רפי חיים:** אתה רואה, אין לכם גם מה לעשות שם.
- יריב פישר:** הבנו. טוב, אני חוזר על מה שהיה בישיבה הקודמת. אנחנו

- נותנים שירות לכל אזרחי העיר הרצליה, שוויוני. באמת,
 אחרי-
רפי חיים: לא, לא, לא, לא-
יריב פישר: לא, לא, לא, לא, תן לענות.
רפי חיים: אני חצי עונה-
יריב פישר: תן לענות.
רפי חיים: תענה לי על זה-
יריב פישר: אחרי באמת שנים רבות-
רפי חיים: אני לא אלה מרחי הבנים. אתה יכול לענות לי בבקשה-
יריב פישר: אחרי שנים רבות-
רפי חיים: ממש לא. ממש לא.
יריב פישר: אחרי שנים רבות-
יונתן יעקובוביץ: לא היה פה כלום עד שהגעת.
יריב פישר: אחרי שנים-
יונתן יעקובוביץ: אגב, כשהיית-
יריב פישר: די, יונתן, נו באמת, תן לענות, בבקשה.
יונתן יעקובוביץ: נמאס לי לשמוע אותך מדבר כל הזמן 4, 5 שנים אחורה.
 אתה שנתיים בתפקיד, והיית לפני זה 5 שנים יו"ר החברה
 לפיתוח התיירות.
יריב פישר: אחרי שלא עשיתם שם כלום. אחרי שנים-
רפי חיים: עופר, מה יש לך להגיד על המפות?
יריב פישר: אחרי שנים רבות-
רפי חיים: מה יש לך להגיד על המפות?
יריב פישר: אחרי שנים רבות, רמ"י באמת-
רפי חיים: חז"ל אמרו, טוב מראה עיניים, הבנת?
יריב פישר: חתמו לנו על אישור סוף על סוף שהחוף של הדתיים, וחוף
 הכוכבים, וחופים נוספים, יהיו בהם שמשיות, ושירותים-

עיריית הרצליה
 ישיבת מועצה מן המניין מיום 26.5.2026

- רפי חיים:** איך זה קשור?
- יריב פישר:** זה קשור מאוד-
- רפי חיים:** איך זה קשור?
- יריב פישר:** ובגאווה גדולה, ראינו אתמול איך החוף-
 מה עם- **יונתן יעקובוביץ:**
- יריב פישר:** ובגאווה גדולה, ראינו אתמול איך החוף נראה, וככה ראוי
 שהוא ימשיך להיות-
 אני אגיד לכם מה היה לכם שיחה-
יריב פישר: אני מבקש להוריד את ההצעה מסדר היום-
משה ועקנין: היינו אתמול בחוף הנפרד, והחוף נראה מעולה, ונראה טוב
 מאוד, ותודה רבה על השדרוגים של החוף הנפרד,
 והשירותים לציבור. לגבי הגודל, לגבי הכל, הלוואי וככה
 ימשיך.
- רפי חיים:** רגע, אז השאלה היא כזאת-
- יריב פישר:** בבקשה, לעבור-
- רפי חיים:** רגע, שנייה אחת-
- יריב פישר:** לא, אין שנייה אחת-
- רפי חיים:** אז אתם לא מגדילים את החוף?

5. אישור תב"רים

- גב' רינה זאבי:** תב"רים. לאשר עדכון תקציב פיתוח 2026 של 5 תב"רים-
רפי חיים: וייס, אתה יודע, האמת יותר חזקה-
יריב פישר: די. עברנו הלאה, כאן.
- גב' רינה זאבי:** בסך 1,450,000 ש"ח ממקורות המימון-
מאיה כץ: רינה, סליחה. לא שמענו אותך.
גב' רינה זאבי: עוד פעם. 5 תב"רים, בסך 1,450,000 ש"ח. מי בעד?

- יריב פישר:** רגע. אני רוצה פה לציין.
- גב' רינה זאבי:** בבקשה.
- יריב פישר:** אנחנו כאן מאשרים סוף כל סוף את תכנון הציר הדרומי. אנחנו עובדים צמוד, גוני, עם חברות ההייטק שנמצאות כאן, והחברות הבאות שאנחנו רוצים להביא, וההגדלה של אזור העסקים. מה שנקרא, במיתוג החדש-
יונתן יעקובוביץ: הציר הדרומי, מה שאמור לחבר את החלק הדרומי של אזור התעשייה?
- יריב פישר:** הוא יחבר בין וויקס לבין מייקרוסופט, על הקו, וזה רק תקציב ראשון לתכנן אותו. כביש חשוב מאוד. אנחנו רוצים לדחוף אותו כמה שיותר מהר. אנחנו מבינים שזה עקב אכילס מאוד, מאוד בעייתי מבחינתנו, ואנחנו רוצים לטפל בו כמה שיותר מהר. כן, בבקשה, מי בעד?
- גב' רינה זאבי:** מי בעד? רפי.
- רפי חיים:** אני נמנע.

6. הצעות שינויים (העברות מסעיף לסעיף) ותוספות (מילואים) שינויים
ב-ב

- גב' רינה זאבי:** הצעות שינויים (העברות מסעיף לסעיף), שינויים ב'.
מאיה כץ: יש לי שאלות.
גב' רינה זאבי: סליחה?
מאיה כץ: יש לי שאלות.
יריב פישר: בבקשה.
גב' רינה זאבי: בבקשה.
מאיה כץ: קודם כל, אני אשמח לקבל הסבר. יש פה סעיף שמדבר על פיצוי פינוי מרכז מסחרי נוף ים, 450,000 ש"ח. כן,

- העברות, אנחנו בסעיף הזה. מה זאת אומרת, אז אם זה הסעיף הקודם, אז אני רוצה-
יריב פישר: לא, בסדר.
- אם זה כתוב, וזה בסוף מסמך שהוא שקוף-
מאיה כץ: אני לא יודע אם מותר לפרוטוקול, או לא לפרוטוקול.
- אני מבינה, אבל לכן שאלתי, כי אני לא חשבתי שסעיף פיצוי עתידי צריך להיות כתוב בצורה כזאת.
יריב פישר: ההסכם נחתם שם, אפשר להגיד? אני לא חושב שיש פה איזו סודיות.
- היא כבר פונתה?
מאיה כץ: במסגרת הפינוי, וזה אמור להיות לדעתי-
רו"ח רוני חדד: עזוב, הכל בסדר. יריב ענה לי. שאלה נוספת-
מאיה כץ: אני רוצה דקה בסוף.
- שאלה נוספת. יש פה סעיף שמשום מה אין בו תקציב, על הקמת מורחבים מוגנים ושיפור המוכנות לחירום. נשאר בו 0 ל-2026.
צבי וייס: לא, זה רק שינוי שם.
- איפה הוא מופיע?
מאיה כץ: מהקמת שינוי שם. הוספנו את שיפור המוכנות לחירום. לא השתנה שום דבר, זה רק שינוי שם.
- אוקי, בסדר.
מאיה כץ: מי בעד? רפי, נמנע?
- אנחנו עוברים לבקשה למחיקת חובות-
גב' רינה זאבי: לא, לא, לא. הצעות לשינויים. השאלות האלה היו על התב"רים, על הסעיף הקודם. לכן אמרתי.
משה ועקנין: סעיף 6.
- השאלות שלה היו על סעיף-
רו"ח רוני חדד:

לא משנה.	<u>גב' רינה זאבי:</u>
עכשיו סעיף 6.	<u>רו"ח רוני חדד:</u>
הצעות שינויים לתוספות ב'. יש שאלות?	<u>גב' רינה זאבי:</u>
אין שינוי במסגרת התקציב. התקציב מאוזן, והתקציב בר ביצוע.	<u>רו"ח רוני חדד:</u>
מי בעד?	<u>גב' רינה זאבי:</u>
אני נמנע.	<u>רפי חיים:</u>

7. בקשה למחיקת חובות לפי סעיף 338 לפקודת העיריות (נוסח חדש)

בקשה למחיקת חובות לפי סעיף 338, לפי פקודת העיריות. המועצה תתבקש לאשר מחיקת חובות, לפי סעיף 338 לפקודת העיריות, בסך 11,665,378 ש"ח.	<u>גב' רינה זאבי:</u>
שלומי, במילה וחצי, איך עובד התהליך, ככה כדי שכן יהיה פה-	<u>יריב פישר:</u>
אנחנו מבינים, זו לא שנה ראשונה.	<u>מאיה כץ:</u>
לבקשת ראש העיר, אני אבהיר את התהליך של מחיקת חובות. לרוב, כל מה שאנחנו עושים, זה למצות את כל האפשרויות שיש לנו לגבות את החובות. אחרי שאנחנו ממצים את כל פעולות האכיפה, והגבייה, אם יש חובות שלא ניתן לגבות אותם יותר, אז יש תהליך מסוים. הם מטופלים באכיפה, ואז אנחנו מקבלים חוות דעת משפטיות שמוצו פעולות האכיפה, ומשם זה עובר למחלקת האכיפה, עובר את האישור של מנהלת המחלקה, מגיע אליי, ואם אני רואה שבאמת הכל בסדר, זה עובר לגזבר, כל בקשה כזאת. אנחנו יושב עם הגזבר בישיבות אישיות על כל מקרה ומקרה, ולאחר מכן זה עובר ללשכה המשפטית, לראות שזה	<u>שלומי אסולין:</u>

עבר את כל התהליכים, לפי נוהל מחיקת חובות של משרד הפנים. לאחר מכן, ישיבה עם ראש העיר על כל מקרה ומקרה, כדי להסביר את כל המקרים. המקרים הספציפיים שבהם נמחקים חובות לפי סעיף 338, זה בד"כ חברות שהתפרקו, אנשים שנפטרו, אין נכסים להיפרע מהם, הפטר חלוט שניתן בבית משפט, אין אפשרויות לפעול נגד בעלי השליטה, וחברות מחוסלות או לא פעילות יותר, ואלה המקרים שמגיעים לכאן. אחרי הישיבה עם ראש העיר, מן הסתם זה מגיע לוועדת הנחות, שם זה עובר עוד פעם אישור נוסף. אח"כ בוועדת כספים, ואליכס, למועצת העיר, לאישור מחיקה. זה לפי 338. אז מדובר ב-43 מקרים. זה הרבה יחסית, מאחר ובשנתיים האחרונות לא פעלנו בפעולות אכיפה בגלל המלחמה, אז ניצלנו את הזמן הזה כדי לשבת גם על מחיקת חובות. אז יש 43 מקרים בסך כולל של 11,665,378 ש"ח.

מי בעד? פה אחד, או-לא, לא. אני נמנע.

גב' רינה זאבי:

רפי חיים:

8. בקשה למחיקת חובות לפי סעיף 339 לפקודת העיריות (נוסח חדש)

בקשה למחיקת חובות, לפי סעיף 339. שלומי, אתה רוצה? אותו מדבר. מבחינת ההליכים, 339 זה לפי נוהל מחיקת חובות של משרד הפנים. יש כאן 2 סוגים של הנחות. האחת, זו זכאות להנחה של מחיקת חובות. כאשר האחת, זו זכאות להנחה שלא נוצלה בשנים קודמות. מאפשרים באמצעות ועדת הנחות לאשר אותה. או שהנחה שזכאי לה השנה, ומחילים אותה על חובות שהיו בשנים קודמות. זה כמובן

גב' רינה זאבי:

שלומי אסולין:

מגיע לוועדת הנחות. דנים בזה, גם נציג הגזבר, נציגת היועמ"שית, נציגי רווחה, אנוכי ויו"ר הוועדה וחברי הוועדה, דנים בכל מקרה ומקרה לעומק. מקבלים, אם צריך, חוות דעת משפטיות, חוות דעת של הרווחה, ומכאן אנחנו מאשרים הנחות. לרוב, אלה מקרים של מגורים. זו האפשרות השנייה. באפשרות הראשונה, זה פחות בירוקרטיה. אם יש מישהו שזכאי להנחה, ולא מימש אותה, אז אנחנו לרוב כן נוטים לאשר הנחה שהייתה לו זכאית, הוא רק לא הגיש את הבקשה בזמן, ומאשרים אותה בדיעבד.

מעולה, תודה.

יריב פישר:

משה ועקנין:

רק מילה אחת, יריב. כיו"ר הוועדה של ההנחות בארנונה, אני רציתי לציין פה לשבח את שלומי והצוות שלו של האגף, וגם הגזברות, שכל דבר נבדק לעומק, וזה לא דבר שאנחנו נלחמים על זה הרבה, הרבה זמן. אתה מנסה... הרבה שנים. באמת, זה לא פשוט, וזה לוקח הרבה זמן, אבל אתה רואה שיש מיצוי הליכים ממש... בודק לעומק, שאין שום נכסים, ואין שומה להיפרע, ואין... נוספים או נסתרים, או ילדים, או יורשים. מגיעים להחלטה של מחיקת חובות. אז יש פה עבודה שנעשית בדקדקנות, מרובה, וישרה. ישר כח באמת לכולם.

יריב פישר:

זו עבודה לא פשוטה. אני קורא לזה ישיבת הקלסרים. הם מגיעים עם-

אמת, אמת.

משה ועקנין:

יריב פישר:

באמת כל מקרה לגופו, ונעשה ברגישות, והמון, המון תודה לכולם.

במקרה של 339, אז מדובר ב-3 מקרים, בסך כולל של

שלומי אסולין:

225,605 ש"ח. לאישורכם.

גב' רינה זאבי: מי בעד? אחד נמנע?

רפי חיים: כן.

עופר לוי: רפי יאשר, לא?

רפי חיים: איפה שאני לא בקיא-

משה ועקנין: איך אפשר להימנע ממחיקה של חובות? איך אפשר להימנע

ממחיקת חוב של אנשים?

9. אישור בעניין חוק עזר להרצליה (מתן פטור מאגרה בעקבות מלחמה) (הוראת שעה) התשפ"ו - 2026

גב' רינה זאבי: אנחנו עוברים לאישור חוק עזר למתן פטור מאגרה בעקבות מלחמה, הוראת שעה. מועצת העיר מתבקשת לאשר הוראת השעה, שעניינה מתן פטור מתשלום אגרות כיסאות ושולחנות לבתי עסק בתקופת המלחמה, וביחס לחודשים מרץ, אפריל. כל זאת במסגרת כוונותיה של העירייה לסייע לעסקים.

מאיה כץ: לעסקים.

רפי חיים: אה, בסדר, הבנתי.

יונתן יעקובוביץ: הקלה לעסקים.

גב' רינה זאבי: ענת, את רוצה להסביר?

מאיה כץ: אנחנו מבינים היטב את המשמעות.

רפי חיים: מבינים. בעד, כולנו.

עו"ד ענת ב. קרן: לא, לא. הכל ברור. קודם כל, תודה לעו"ד אייל רייך, שטיפל בחוק הזה. החוק הזה, מאחר ויש בו מענה למערכה שהחלה בעבר, יש בו אלמנט של רטרואקטיביות. זה ישפיע על האישור שלו. אנחנו צריכים גם את אישור משרד הפנים,

את אישור משרד המשפטים. אבל סה"כ, מדובר בחוק עזר מיטיב, ולכן יש סבירות בחקיקה של חוק כזה, ואנחנו נתחיל להעביר אותו לאישורים הנדרשים.

משה ועקנין: מעולה.

יריב פישר: חשוב, תודה.

משה ועקנין: חשוב מאוד.

גב' רינה זאבי: מי בעד?

רפי חיים: פה אחד.

גב' רינה זאבי: בעד?

רפי חיים: בטח. היועצת הסבירה את זה כל כך טוב, אז איך אני לא

אהיה בעד?

10. מינויים

גב' רינה זאבי: יש לנו כאן 2 סעיפים. המשך כהונה נוספת לגב' ליטל אזרד בדירקטוריון מי הרצליה, ומינוי של מר ג'רמי אייזקס, מנהל מחלקת הרכש החדש, בוועדת קניות (רכש ובלאי), במקום גב' יהודית עוז. מי בעד?

יונתן יעקובוביץ: אני יכול להצביע? אני איתה בדירקטוריון.

מאיה כץ: ברור שאתה יכול להצביע.

11. המלצות הוועדה להארכת שירות

גב' רינה זאבי: המלצות הוועדה להארכת שירות. יש פה מספר מקרים-

יונתן יעקובוביץ: כן, כן. אפשר את הכל ביחד לאשר?

משה ועקנין: אפשר הכל ביחד, אפשר את כולם ביחד.

יונתן יעקובוביץ: תודה רבה.

- יריב פישר:** אני כן רוצה להגיד, שלא יודע מה היינו עושים בלי הגיל השלישי, בתקופה שקשה למצוא עובדים-
משה ועקנין: הגיל הרביעי גם יש פה, לא רק שלישי.
רפי חיים: מעניין אבל שבאותה נשימה, את משה מכלוף, לא הארכתם לו, אבל בסדר.
יונתן יעקובוביץ: לגבי העניין הזה, יריב, אני חושב שיש פה, זה מתחיל לגדול, ולגדול, ולגדול, ולגדול, והאנשים האלה לא יהיה פה לעד, וצריך להתחיל למצוא להם מחליפים.
יריב פישר: זו בעיה בכל המשק הישראלי-
יונתן יעקובוביץ: אלה לא תפקידים שיש לך שפע של היצע של אנשי מקצוע בדבר הזה.
יריב פישר: ברור.
עו"ד ענת ב. קרן: יש מקצועות כמו לבורנטים-
יונתן יעקובוביץ: אז אני אומר, צריך אולי כבר היום לראות-
יריב פישר: יש דיגיטלי, יש דברים, אבל זה לא-
יונתן יעקובוביץ: יש מקצועות מסוימים שאפשר לקחת אפילו אוכלוסיות קצת יותר מוחלשות, ולהתאים אותן לדבר הזה, כי אלה מקצועות, מנהל טכני בבי"ס, כאלה דברים.
גב' רינה זאבי: מי בעד?
יריב פישר: גם על זה יש עבודה.
גב' רינה זאבי: אתה נמנע?
רפי חיים: נמנע, כן.

12. אישור המלצות הועדה להעסקה נוספת

- גב' רינה זאבי:** אישור העסקה נוספת. יש לנו 2 מקרים. מי בעד? אחד נמנע, רפי?

נמנע.	<u>רפי חיים:</u>
אם הוא לא אומר, הוא נמנע.	<u>מאיה כץ:</u>
אני חייבת.	<u>גב' רינה זאבי:</u>
בסדר.	<u>מאיה כץ:</u>
לפרוטוקול.	<u>גב' רינה זאבי:</u>

13. אישור המלצות ועדה לסיוע בדיוור

אישור המלצות הוועדה לסיוע בדיוור. מי בעד?	<u>גב' רינה זאבי:</u>
תודה רבה.	<u>דנה אורן ינאי:</u>
רגע. וייס ביקש דקה. כן, וייס.	<u>יריב פישר:</u>
הוא ביקש דקה, כדי לענות לכם.	<u>מאיה כץ:</u>
אישור המלצות הוועדה לסיוע בדיוור, אני חושבת שפה אחד.	<u>גב' רינה זאבי:</u>
מה זה? סיוע בדיוור, כן, פה אחד.	<u>רפי חיים:</u>
וייס, בבקשה.	<u>יריב פישר:</u>
רפי רצה דקת דיבור.	<u>גב' רינה זאבי:</u>
כן, כן. גם וייס. בבקשה, בוא תתחיל.	<u>יריב פישר:</u>

14. שונות

אני ביקשתי דקה. אני אומר בדקה, בנושא של החוף הנפרד. איך שזה עכשיו, אני מסביר לך איך שאני משתדל להיות פרקטי בד"כ. פרקטי זה שאנחנו מדברים, החוף הנפרד עומד להיפתח בעוד שבועיים. בזמן הזה, אי אפשר לעשות שינויים גדולים. זה דבר אחד-	<u>צבי וייס:</u>
אי אפשר בכלל לעשות-	<u>רפי חיים:</u>
היו שנתיים-	<u>יונתן יעקובוביץ:</u>

- רפי חיים:** אי אפשר בכלל לעשות. כשאין רצון, אז אי אפשר. אין רצון, במיוחד כשיו"ר ש"ס, מתאים לו המצב, אז זה בסדר גמור.
- צבי וייס:** 40 שני מהזמן שלי, לקחת.
- רפי חיים:** אין בעיה.
- צבי וייס:** אבל אני אומר, אני לא נגיד מאמין גדול בשידוך בין ת"א- זה לא יהיה.
- רפי חיים:** די.
- צבי וייס:** אני לא אומר, לא יהיה. אני מאמין קטן בזה. אבל אני אומר, כשאם הקטינו את החוף, ולא הקטינו- אה, אתה לא יודע אם הקטינו.
- רפי חיים:** אבל רגע, אני-
- רפי חיים:** אתה לא יודע?
- צבי וייס:** אני אומר-
- רפי חיים:** אני מבין את זה שאתה לא רוצה להביך את ראש העיר, אבל תגיד, אם הקטינו או לא הקטינו. אתה לא יכול להגיד את זה.
- צבי וייס:** לא. אני אומר-
- רפי חיים:** אתה לא יכול להגיד את זה.
- צבי וייס:** הקטינו-
- רפי חיים:** בדיוק.
- צבי וייס:** אבל אני אומר, זה היה מתוך אמונה, אני לא אומר למה. אני לא ידעתי, לא הייתי שדכן בשידוך-
- רפי חיים:** אני זוכר גם שאתה התנגדת לזה, במקרה בפגישה. בפגישה המשולשת, וייס, ועקנין וצדיקוב. שניכם אמרתם שלא ידעתם. אני זוכר את זה.
- צבי וייס:** אני בד"כ, אני עושה שידוכים שיוצאים אל הפועל.
- רפי חיים:** נכון.

- צבי וייס:** אני אומר, ולא הייתי שותף, לא בשלבי השידוך, ולא בשלב הזה-
- רפי חיים:** אתה מתכוון, בשלבי ההקטנה של החוף. לא, שיבינו על מה אתה מדבר-
- צבי וייס:** אני מבקש שלא תפריע לי.
- רפי חיים:** בסדר.
- צבי וייס:** אני מבקש. אז אני אומר-
- יריב פישר:** דקה תן לו.
- צבי וייס:** יריב, אני אומר. אנחנו עכשיו נראה בשנה הקרובה איפה הגיע הדבר הזה, השידוך. אני אומר, אם הוא לא מתקדם ולא יהיה, אז צריך לדון, כי אין יותר הדמיונות והמחשבות-
- יריב פישר:** לא, אין פה דמיונות. מי שלקח על עצמו לנהל את הצוות, זה משרד הפנים. בוא נראה שיהיה שר-
- צבי וייס:** רגע. אז אנחנו נראה-
- רפי חיים:** משרד הפנים בלי השר?
- יריב פישר:** אין.
- רפי חיים:** בלי השר אבל.
- צבי וייס:** מה שאפשר לעשות, אם צריך לתקן, ואם אפשר לתקן. הפעם אני כן ארצה להיות בעניין. תודה.
- רפי חיים:** אנחנו נשמח שתהיה בעניין.
- יריב פישר:** דקה, כן.
- משה ועקנין:** המצב הנתון הזה שהוא דיבר עליו, שהיו"ר מאשר את זה, ומאשר את זה, הוא היה קיים מאז שקיים החוף הנפרד, המצב הזה היה קיים, ללא שינוי. אז להגיד סתם דברים. די, מה זה קל להגיד דברים, לקשקש-
- רפי חיים:** רגע. מה שאתה אומר, החוף-

- משה ועקנין:**
 תשלח צלולים אח"כ-
רפי חיים: תעצור. לא, לא, לא, אבל אמרת פה שהחוף היה-
משה ועקנין: עברנו את זה כבר...
רפי חיים: הוא לא ביקש. אז מה שאמרת רק, שהחוף היה מקדמת דנא
 180 מ'-
יריב פישר: הדקה שלך התחילה עכשיו.
רפי חיים: תענה רק.
יריב פישר: הדקה שלך התחילה עכשיו-
רפי חיים: מה שאמרת עכשיו, אין בעיה. מה שאמרת עכשיו, זה
 שהחוף הנפרד מקדמת דנא הוא היה 180 מ', כמו עכשיו,
 תמיד.
יריב פישר: די נו, חברים.
רפי חיים: מה זה מעניין? אני רוצה להגדיל את הזמנים לדתיים, אתה
 מתנגד?
יריב פישר: הדקה שלך התחילה. טוב, אתה לא רוצה-
רפי חיים: אתה לא מתבייש? היה כל הזמן-
יריב פישר: קדושים, אנחנו מסיימים את הישיבה.
רפי חיים: טוב, יאללה. אני עומד כאן היום לא רק כדי לדבר על חסרי
 הבית, רק לתת לכם הקדמה, אני סה"כ דקה מדבר על
 הבחור שניסה להתאבד, ששרף את עצמו. אלא כדי לדבר על
 האנושיות שלנו, כי מאחורי כל אדם הישן ברחוב, מאחורי
 כל בקשה לעזרה, מאחורי כל צעקה שנשמעת קשה מדי, או
 מאיימת מדי, יש בנאדם, יש לב פועם, יש כאב, יש מצוקה
 אמיתית. שבוע שעבר, בחור צעיר, בסה"כ כבן 30, זעק
 לעזרה, לא מתוך רצון לפגוע, לא מתוך אלימות, אלא מתוך
 ייאוש, מתוך מצוקה עמוקה, שאדם במצב כזה כבר לא יודע
 איך לבטא אחרת. דרך אגב, אותו בחור היה פה מספר

- פעמים בעירייה, ומספר פעמים גם קראו לי-
יריב פישר:
 אני לא חושב שכדאי שתיגע-
רפי חיים:
 אני לא אמרתי את השם שלו. רק להראות כמה שהוא בא
 לעירייה וזעק, ודיבר-
יריב פישר:
 אנחנו מכירים את המקרה-
רפי חיים:
 אבל במקום לראות את הכאב, ראו רק את הטון. במקום
 להבין את המצוקה, בחרו להתרחק ממנה.
יריב פישר:
 אתה, אל תקבע עובדות-
רפי חיים:
 אני אומר את זה. במקום לשאול איך מצילים אדם, שאלו
 איך משתיקים אותו. כן, מגישים עליו תלונה על איומים,
 בסדר. זו בדיוק הבעיה. מערכת רווחה לא נמדדת רק
 בטפסים, בנהלים או בשעות קבלה. היא נמדדת ביכולת
 שלה לזהות מצוקה-
יריב פישר:
 לא, רפי-
רפי חיים:
 גם כשהיא לא מגיעה עטופה בנימוס-
יריב פישר:
 לא, לא, לא. תודה רבה.
רפי חיים:
 יכולים לא להסכים. הבנתי. לא מתאים לכם, אי אפשר
 לדבר אתכם.
יריב פישר:
 זה ממש לא מקובל. תודה רבה.
רפי חיים:
 מה לא מקובל?
דנה אורן ינאי:
 לא מקובל, כי אתה לא יודע מה אנשי הרווחה פה עושים-
רפי חיים:
 מה הקשר? מה אני מדבר, מה את אומרת. יש פה בנאדם
 במשך חצי שנה עולה, יורד. אה, מוציא דיבתם? אז טוב לך
 שהוא שרף את עצמו? זה בסדר? איך את מונעת את הבנאדם
 הבא שיתאבד? בגלל מצוקה.